

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

FAKULTA EKONOMICKÁ

Bakalářská práce

**Analýza prostorové koncentrace imigrantů v Andalusii
a Katalánsku**

**Analysis of spatial concentration of immigrants in
Andalusia and Catalonia**

Anna Kšírová

Plzeň 2020

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

Fakulta ekonomická

Akademický rok: 2019/2020

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: **Anna KŠÍROVÁ**
Osobní číslo: **K17B0441P**
Studijní program: **B1301 Geografie**
Studijní obor: **Ekonomická a regionální geografie**
Téma práce: **Analýza prostorové koncentrace imigrantů v Andalusii a Katalánsku**
Zadávací katedra: **Katedra geografie**

Zásady pro vypracování

1. Stanovte cíle práce a výzkumné otázky.
2. Proveďte rešerši teoretické literatury k prostorovým aspektům migračních toků a empirické literatury k trendům v migraci do Andalusie a Katalánska.
3. Shromážděte data o počtu imigrantů v obcích Andalusie a Katalánska a proveďte jejich statistickou a kartografickou analýzu.
4. Diskutujte hlavní zjištění práce s důrazem na komparaci koncentrace imigrantů mezi Andalusií a Katalánskem.
5. Interpretujte výsledky analýzy koncentrace imigrantů ve vztahu k výzkumným otázkám a teoretickým předpokladům.
6. Proveďte zhodnocení výsledků a navrhněte implikace pro další výzkum v tématu.

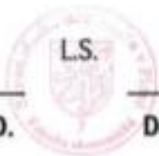

Rozsah bakalářské práce: **40-60 stran**
Rozsah grafických prací: **neuveden**
Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

Seznam doporučené literatury:

- Conversi, D., & Jeram, S. (2017). Despite the crisis: The resilience of intercultural nationalism in Catalonia. *International migration*, 55(2), 53-67. Dostupné z: <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/full/10.1111/imig.12323>.
- Hasman, J., & Novotný, J. (2017). *Kdo, odkud, kam a s kým: prostorová příbuznost migračních skupin na globální, národní i lokální úrovni*. Praha: Národohospodářský ústav Josefa Hlávky.
- Koudelka, J. (2018). *Imigrace a liberalismus: dopady migrace, teorie a možná řešení*. Brno: centrum pro studium demokracie a kultury.
- Rinken, S. (2016). Economic Crisis and Anti-Immigrant Sentiment: The Case of Andalusia. *Revista Española de Investigaciones Sociológicas*, 2016(156), 77-95. Dostupné z: <https://www.ingentaconnect.com/contentone/cis/reis/2016/00000156/00000156/art00005>.

Vedoucí bakalářské práce: **Mgr. Martin Lepič**
Katedra geografie

Datum zadání bakalářské práce: **22. října 2019**
Termín odevzdání bakalářské práce: **22. dubna 2020**

Doc. Ing. Michaela Krechovská, Ph.D. **Doc. PaedDr. Alena Matušková, CSc.**
děkanka vedoucí katedry

V Plzni dne 22. října 2019

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma

„Analýza prostorové koncentrace imigrantů v Andalusii a Katalánsku“

vypracovala samostatně pod odborným dohledem vedoucího bakalářské práce za použití pramenů uvedených v příložené bibliografii.

Plzeň dne

.....

podpis autora/autorky

Poděkování

Primárně bych touto písemnou formou chtěla poděkovat vedoucímu mé bakalářské práce, panu Mgr. Martinovi Lepičovi, za jeho ochotu pomoci s vyhledáváním statistických údajů, rady a připomínky, ale také za čas, který byl ochoten věnovat během konzultačních hodin. Sekundárně bych chtěla také poděkovat mé rodině a příbuzným za podporu v průběhu celého studia.

Obsah

Úvod	9
1 Cíle práce a výzkumné otázky	11
2 Definice teoretických pojmů	12
2.1 Hlediska imigrace	14
2.2 Globalizační aspekty imigrace	15
3 Teoretický rámec	16
3.1 Faktory koncentrace imigrantů	20
3.1.1 Kulturní faktory	20
3.1.2 Socioekonomické faktory	21
3.1.3 Geografická vzdálenost.....	22
3.1.4 Politický faktor	22
4 Data a metodika	23
4.1 Data.....	23
4.2 Metodika	24
5 Španělsko	25
5.1 Obecné představení Španělska.....	25
5.2 Migrační politika Španělska	25
5.3 Historický kontext imigrace ve Španělsku	26
6 Obecné představení autonomních Společenství	27
6.1 Andalusie	27
6.1.1 Obecné informace a obyvatelstvo	27
6.1.2 Zemědělství, průmysl a cestovní ruch	27
6.2 Katalánsko	28

6.2.1	Obecné informace a obyvatelstvo	28
6.2.2	Zemědělství, průmysl a cestovní ruch.....	29
7	Imigrace v Katalánsku.....	30
7.1	Imigrace z Maroka	31
7.2	Imigrace z Rumunska.....	36
7.3	Imigrace z Ekvádoru	41
8	Imigrace v Andalusii	47
8.1	Imigrace z Maroka	48
8.2	Imigrace z Rumunska.....	52
8.3	Imigrace z Ekvádoru	55
8.4	Imigrace ze Spojeného Království	58
	Závěr.....	63
	Seznam literatury a použitých zdrojů	67
	Seznam obrázků	73
	Seznam tabulek.....	75
	Seznam grafů	76
	Seznam příloh	77
	Přílohy	79
	Abstrakt.....	103
	Abstract	104

Úvod

Důvodů pro zvolení bakalářské práce na téma „Analýza prostorové koncentrace imigrantů v Andalusii a Katalánsku“ je hned několik. Obecně je imigrace považována za velmi zajímavé a často diskutabilní téma, které má svá pozitiva i negativa. S tím přichází mnoho autorů zajímavých knih a článků, kteří se zabývají nejen problémy s imigrací, jako je popsáno v článku „*Immigration into Europe: Economic Discrimination, Violence, and Public Policy*“ od Dancygiera a Laitina (2014), ale také autoři různých podkladů spojených s vývojem imigrace v prostoru a čase. Příkladem může být článek Drbohlava (2011), který se zabývá imigrací cizinců v České republice nebo kniha Janáčkové a kol. (2016) *Masová imigrace: záchrana, nebo zkáza Evropy?*, pojednávající o imigraci v Evropě. V žádné dosud napsané knize ani článku není zkoumán statisticky modelovaný vývoj imigrace ve dvou zvolených autonomních společenstvích Španělska - Andalusie a Katalánska. Právě to je také další z důvodů volby tohoto tématu.

Imigrace ve Španělsku je oproti zbytku západní Evropy poměrně novým fenoménem. Právě to je důvod, proč je toto téma relevantní zkoumat. Jak lze pozorovat z historie Španělska, tato země byla odjakživa místem, kde se potkávali lidé odlišných národností, kultur a náboženství. Nachází se zde mnoho reliktních osídlení nejen dnešního člověka, ale i jeho předchůdce. Na severu země v pohoří Atapuerca byly nalezeny pozůstatky předchůdců člověka, jejichž stáří se odhaduje až na 1 200 000 let (Hopkin, 2008).

I v současnosti je pro Španělsko téma imigrace velmi důležitým politickým a ekonomickým tématem (Knotová, 2004). Andalusie a Katalánsko jsou zvoleny především pro svůj kontrast, který není dán pouze geografickou polohou (severovýchod versus jih), ale také ekonomickou, kulturní a národnostní odlišností. Pod termínem ekonomická odlišnost si lze představit ekonomiku, na které si region zakládá. S tímto termínem lze spojit i ekonomickou výkonnost, pod kterou je myšleno „bohaté Katalánsko a výrazně chudší Andalusie“. U Katalánska se jedná především hi-tech a automobilový průmysl. Důvodem je rozsáhlá výroba aut, kdy 1 z 5 vozidel Španělska směřuje svým původem do Katalánska. V tomto regionu lze nalézt jedno z hlavních výzkumných a vývojových středisek v Evropě, které jsou specializovány pro značky SEAT a Nissan (Generalitat de Catalunya, 2020). Dále je to cestovní ruch, neboť je zde

mnoho turisticky významných měst (Barcelona, Girona, Tarragona, Sitges, Besalú). Nejen města ale mají vliv na ekonomiku. Také přírodní úkazy, jako je pobřeží Costa Brava, jsou velmi významnými pro turismus. Toto pobřeží je považováno za jedno z nejkrásnějších v Evropě (Alexander, 2020). Ekonomická stránka z pohledu cestovního ruchu je opakem Andalusie. Zde za významná turistická města můžeme považovat jen několik měst (Granada, Córdoba, Sevilla, Málaga). Samozřejmě se zde nalezne také mnoho menších měst, ty ale pro ekonomiku regionu nemají až tak velký význam. V Andalusii je ekonomika tvořena vysokým podílem zemědělské výroby, kterou tvoří olivový olej. Samozřejmě jsou zde pěstovány i jiné plodiny, jako citrusy. Díky satelitním snímkům lze pozorovat na mnoha místech Andalusie několikakilometrové plochy tvořené ze skleníků. I přes to, že má Andalusie vyšší podíl v zemědělství než Katalánsko i tak je zde klíčovou ekonomikou cestovní ruch, a to zejména pobřeží Costa de Sol. Následně u kulturní a národnostní odlišnosti lze považovat rozdíl vytvořený již v minulosti. V Katalánsku s ohledem na politickou odlišnost dochází ke snaze o separatismus, naopak Andalusie takový proces neřeší. Právě o snaze separatismu se podrobněji cituje v článku od autorů Conversi a Jeram. S ohledem na kulturní rozdílnost se jedná o odlišné zvyky, tradice, ale i jazyk. Andalusie má v tomto případě zaměření na kulturu kastilskou, kdežto Katalánsko je kulturně katalánské. Jako přetrvávající tradici lze v Andalusii, přesněji ve městě Granada, považovat podávání malého pokrmu, tzv. *tapas*, k jakémukoliv nápoji zdarma.

Stejně, jako jsou zvoleny odlišné regiony, je zvoleno i časové období. Jedná se tedy o dvoudimenzionální komparaci - v prostoru (Andalusie a Katalánsko) a v čase (2010 a 2018). Tyto dva roky byly zvoleny záměrně za účelem získání co nejvíce informací o imigraci v průběhu času, neboť imigrace je v této zemi „novým fenoménem“. Rozdíl mezi lety 2010 a 2018 by měl ukázat, k jakým změnám došlo a jak razantní byly.

1 Cíle práce a výzkumné otázky

Pro bakalářskou práci byly stanoveny jednotlivé cíle práce, se kterými se nadále pracuje jako s formou výzkumných otázek. Záměrem celé bakalářské práce je získat odpovědi na výzkumné otázky, čímž bude dosaženo cílů práce. Tyto výzkumné otázky jsou zvoleny úmyslně se snahou více porozumět imigraci, která je směřována ze zemí téměř celého světa do regionů, jako je Andalusie a Katalánsko. Výsledkem práce by mělo být jednoznačné pochopení a vysvětlení prostorové koncentrace cizinců na území.

Prvním cílem je zjištění prostorového rozmístění imigrantů v Andalusii a Katalánsku ve zvolených letech (2010 a 2018).

- Výzkumná otázka 1: Kam se imigranti koncentrují?
- Výzkumná otázka 2: Proč právě do vybraného místa (město, venkov, intenzivní zemědělská oblast Andalusie, intenzivní průmyslová oblast Katalánska)?

Druhým cílem práce je porovnání prostorového rámce rozmístění imigrantů v Andalusii a Katalánsku. Zaměření je zde jak na koncentraci, tak i dekoncentraci obyvatel. Dále na rozdíly, které mohou být pozorovány na úrovni město versus venkov.

- Výzkumná otázka 3: Soustřeďují se imigranti do podobných oblastí v obou zvolených regionech?

Třetím cílem je sledování vývoje prostorového rozmístění ukazatele v čase.

- Výzkumná otázka 4: Zvýšil/snížil se počet migrujících?
- Výzkumná otázka 5: Co bylo následkem onoho růstu/poklesu?
- Výzkumná otázka 6: Došlo ke zvýšení koncentrace nebo naopak k větší disperzi?
- Výzkumná otázka 7: Jsou změny v čase stejné v Andalusii i v Katalánsku?

Čtvrtým cílem je zkoumání počtu a prostorové distribuce imigrantů dle jednotlivých skupin podle zemí původu.

- Výzkumná otázka 8: Jaké skupiny imigrantů dle národnosti jsou nejpočetněji zastoupeny?
- Výzkumná otázka 9: Liší se prostorové rozmístění a míra koncentrace mezi jednotlivými skupinami imigrantů?

2 Definice teoretických pojmů

Imigrace (anglicky „*immigration*“, španělsky „*inmigración*“), neboli přistěhovalectví je proces, který nastává změnou místa pobytu cizince ze země původu do jiné, čili cílové země (MVČR, 2020). Tento proces probíhá již po staletí a je nedílnou součástí multikulturního rozvoje. Díky imigraci je v současné době mnoho států rozšířeno o odlišné kultury, zvyky či náboženství.

K pojmu imigrace se váže několik termínů, mezi které patří i neregulární migrace, často označována také jako nelegální migrace. Jak již vyplývá z názvu, jedná se o nelegální příchod občana do jiné země či regionu, který zde pobývá „na černo“, aniž by mu bylo uděleno povolení k pobytu. Tento pojem je využíván již od 60. let, ale od 90. let je pojem neregulární migrace využíván více a jsou u něj zaváděna nová opatření, jejichž cílem je kontrola nelegální migrace (Koudelka, 2018).

Mezi důležité pojmy, které se dále tématu bakalářské práce týkají, patří migrační skupina, migrační tok, země původu, uprchlík, azyl či otevřené hranice. Migrační skupinou jsou ti migranti, kteří mají stejnou zemi původu. V tomto případě se jedná o místo narození (zemi původu) a občanství. Za zemi původu jsou považovány ty státy, z nichž imigranti pocházejí. Pokud ji chceme přesněji definovat, řekneme, že se jedná o místo narození imigranta nebo o místo (stát), kde imigrant získal občanství. S termínem migrační skupina je spojován i proces asimilace, který znamená tzv. „ztrátu původní identity“ a nastává tehdy, kdy vybraná skupina imigrantů pobývá delší dobu v soužití s jinou etnickou skupinou, se kterou asimiluje, tedy splyne. V případě migračních skupin rozpoznáváme tři různé typy asimilace. První typ nastává tehdy, kdy se imigranti obeznámí s původní skupinou, dojde k vzájemnému působení a vzniku komunikace, která následně vede ke vzniku společenství. Tento proces se nazývá interakční asimilace. Dalším typem je monistická asimilace, která nastává v moment, kdy jsou imigranti ochotni se podřítit národnostní kultuře. Posledním typem je pluralistická asimilace, jež se vyznačuje solidaritou mezi skupinami. Pokud se však odprostíme od migračních skupin a zaměříme se na jednotlivce, mluvíme o dvou typech asimilace - behaviorální a strukturální. U behaviorální asimilace dochází k absorbování všech kulturních vlastností cílové země/regionu, kterou je například jazyk. Naopak u strukturální asimilace dochází k začleňování se do společnosti v cílové zemi (Janská,

2008). Další termín s názvem migrační tok (Hasman & Novotný, 2017) se týká časového období, jímž je stanoven jeden rok, během něhož naroste nebo poklesne určitý počet imigrantů do cílové země či regionu.

Imigranti mohou být velmi často také nazýváni uprchlíky/běženci, avšak jedná se o velmi rozdílný pojem. Uprchlíkem se osoba stává tehdy, kdy jsou důvody její imigrace do jiné země či regionu vynucené nedobrovolně či dokonce výskytem násilí v zemi původu (Koudelka, 2018). Pro ochranu těchto osob je klíčovým dokumentem Ženevská úmluva neboli Úmluva o právním postavení uprchlíků z roku 1951. Tato úmluva čerpá z článku 14 Všeobecné deklarace lidských práv, vydané roku 1948, v němž je uvedeno, cituji „Každý má právo vyhledat si před pronásledováním útočiště v jiných zemích a používat tam azyl“. Status uprchlíka je také definován v knize *Imigrace a liberalismus - Dopady migrace, teorie a možná řešení*, kde jsou zmiňovány znaky, kdy vybraný jedinec opustí zemi původu z důvodu pronásledování. Tehdy tato osoba získává status nechráněné osoby, která může být ohrožena z několika následujících důvodů: vyznávání odlišného náboženství, odlišné politické a kulturní názory, národnostní a rasové důvody (Koudelka, 2018). Pokud nastane tento případ, osoba získává pouze právo na vyhledání a požádání o pomoc v jiné zemi. S pojmem uprchlík je také velmi často spojován termín azyl. Jedná se o tzv. status ochrany osob, které jsou pronásledovány z několika důvodů. Tyto důvody jsou totožné s důvody ohrožení uprchlíků (MVČR, 2019).

Důležitý pojem, který je také nutné zmínit v závislosti na imigraci, jsou otevřené hranice (anglicky „open borders“). Tímto termínem je myšlený svobodný pohyb osob mezi státy bez patřičných kontrol (Cambridge Dictionaries, 2016). Avšak dle mezinárodního práva mohou uprchlíci překročit i uzavřené hranice bez toho, aniž by byli obžalováni za nelegální čin. Ideálním příkladem otevřených hranic je schengenský prostor. Jedná se o kolektivní teritorium států v rámci Evropské unie (dále jen EU), které nemají na společných hranicích povinnost provádět hraniční kontroly jedinců. Mezi státy, které Schengen tvoří, patří Španělsko, dále baltské státy, země Beneluxu, Česká republika, Dánsko, Finsko, Francie, Itálie, Maďarsko, Malta, Německo, Polsko, Portugalsko, Rakousko, Řecko, Slovensko, Slovinsko, Švédsko. V neposlední řadě také Island, Lichtenštejnsko, Norsko a Švýcarsko. Ty ale nejsou členy EU (MVČR, 2019).

2.1 Hlediska imigrace

Imigrace může být sledována z celkem pěti hledisek (Preis, 2020). Prostorové hledisko jednoduše vysvětluje to, odkud kam se obyvatelé stěhují a na tomto principu jsou rozlišovány dvě úrovně - vnitřní a mezinárodní. U vnitřní úrovně dochází k imigraci uvnitř státu nejen na stupni město versus venkov, ale také na stupni jádrových a periferních regionů. Naopak u mezinárodní úrovně se jedná o překročení hranic státu, tedy imigrace ze zahraničí. Právě tato úroveň je v bakalářské práci zpracovávána za důvodem získání informací o národnostech, které do zvolených regionů nejvíce imigrují. Všeobecně je u prostorového hlediska migrace různorodá možnost vyobrazení. Příkladem je článek Philipa Martina (2013) „*The Global Challenge of Managing Migration*“, kde je uvedeno několik situací migrace, které nám zobrazuje tabulka č. 1.

Tabulka č. 1: Mezinárodní migrace v roce 2013

Počáteční destinace → Cílová destinace	Počet imigrantů	Procentové zastoupení
JIH → JIH ¹	82,3 milionu	36 %
JIH → SEVER ²	81,9 milionu	35 %
SEVER → SEVER	53,7 milionu	23 %
SEVER → JIH	13,7 milionu	6 %

Zdroj: Population Reference Bureau (2013), zpracováno autorkou Annou Kšírovou

U migrace JIH → JIH byla v roce 2013 masivní migrace s počtem 82,3 milionu osob, v procentovém zastoupení 36 %. S menším odstupem pak probíhala migrace mezi chudým jihem a bohatším severem. Naopak migrace u regionu SEVER → SEVER poklesl počet migrujících osob na 53,7 milionu. Nejméně pak migrují občané mezi regionem SEVER → JIH s počtem 13,7 milionu, kdy se procentní zastoupení snížilo oproti regionu JIH → JIH o 30 %.

Dalšími hledisky je hledisko časové, početní a dobrovolnosti. Časové určuje časové období, kdy imigrace probíhá. V případě této práce se jedná o roky 2010 a 2018. Početní hledisko je v práci také zpracováváno a díky němu lze získat informace o množství přistěhovalců. Přesněji ukazuje, v jakém množství jedinci či skupiny imigrantů přicházejí. Hledisko dobrovolnosti je tvořeno důvodem odchodu ze země původu. Jedná se o typ nucený a dobrovolný. Typ nucený je následkem odchodu

¹ JIH je označení pro rozvojové země (Maroko, Mexiko, Thajsko atd.)

² SEVER je označení pro industrializované země (Španělsko, USA, Japonsko atd.)

z rodné země, například za účelem ohrožení bezpečnosti. Naopak druhý typ je nepovinný a záleží na jedinci, zda chce zemi opustit či nikoliv. Dobrovolný odchod je spojován s hlediskem motivačním, které je charakteristické tím, proč občané imigrují a jaký k tomu mají důvod. Spadají sem dva velmi důležité faktory - pull a push faktor. Pull faktor lze vysvětlit jako to, co imigranty do cílové země přitahuje, tedy lepší pracovní podmínky, vyšší platové ohodnocení, vyspělejší životní úroveň a svoboda. V momentě, kdy imigranti přicházejí do země za cílem ekonomického zisku, jedná se o tzv. ekonomické imigranty (European Commission, 2020). Obvykle se jedná o opuštění méně vyspělé země do ekonomicky lépe prosperující země. Jako příklad v rámci ekonomické imigrace lze uvést Rumunsko, neboť tato země je považována za „zemi emigrace“. V tomto případě se jedná o proces převyšování osob, které zemi opustili na rozdíl od těch, kteří do země vstoupili (Hamberger, 2010). Naopak push faktory nutí imigranty opustit zemi původu. Mohou to být války, politické problémy, znečištěné životní prostředí či hladomor. V tomto případě se v podstatě jedná o nedobrovolnou migraci. (National Immigration Forum, 2019).

2.2 Globalizační aspekty imigrace

Z důvodu mezinárodního trendu imigrace je zde několik typů, které samotnou imigraci ovlivňují. Prvním vlivem přistěhovalectví je remitence (anglicky „*remittance*“). Jedná se o přesun peněžního výtěžku ze země práce imigranta do země jeho původu (zpět k rodině). Dalším velmi významným aspektem je odliv mozků (anglicky „*brain drain*“), což nastává tehdy, kdy část vzdělaného obyvatelstva rozvojových zemí odchází do zahraničí, především do rozvinutých zemí, za účelem získání lepších pracovních nabídek, vyššího platového ohodnocení či lepší životní úrovně (Dodani, LaPorte, 2005). Obrat nastává tehdy, kdy se cizinci v rozvinuté zemi rozhodnou po získání znalostí vrátit do země původu a tím podpoří tamní ekonomickou situaci. Tehdy dochází k tzv. zisku mozků (anglicky „*brain gain*“) (Freidingerová, 2015). S ohledem na brain drain se uplatňují push a pull faktory. Mezi push faktory v tomto případě patří zejména nízké platové ohodnocení nebo nedostačující vyspělost technologií. Jako pull faktor lze zvolit vyšší platové ohodnocení a možnost práce s vyspělejšími technologiemi (například ve zdravotnictví) (Lutz a kol., 2019).

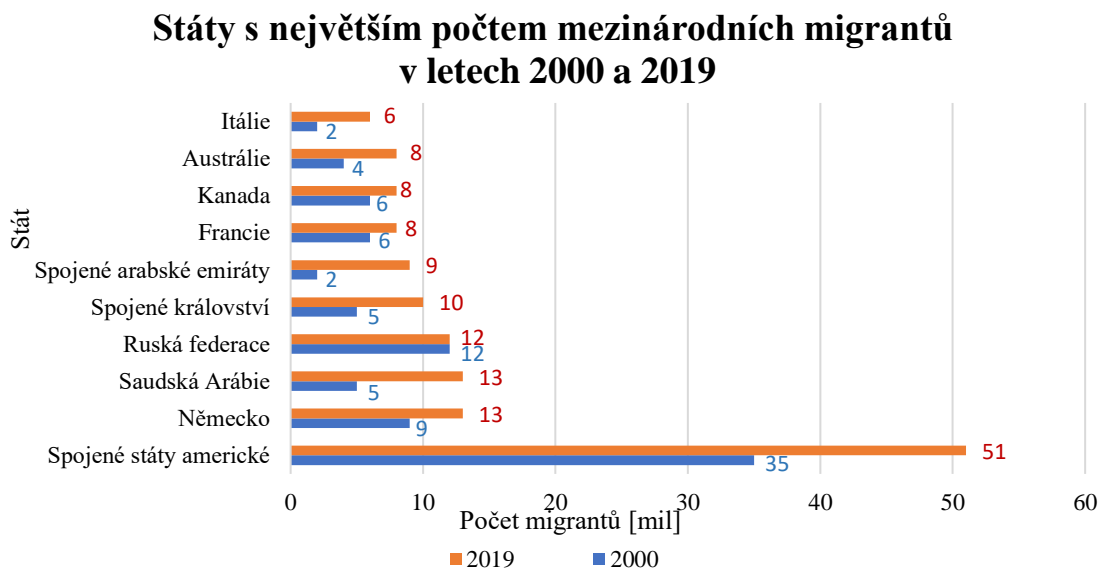
3 Teoretický rámec

Imigrace je celosvětově probírané téma, ať už z pohledu ekonomického, politického či kulturního. Avšak jedná se o pojem, u kterého není možné nalézt jednoznačnou definici, a to buď z důvodu odlišných právních forem jednotlivých regionů či států (Koudelka, 2018) nebo z důvodu neexistence jednotné definice na mezinárodním stupni (IOM, 2020). V knize *Imigrace a liberalismus - Dopady migrace, teorie a možná řešení*, její autor Josef Koudelka cituje několik příčin, proč termín imigrace nelze přímo vystihnout. Mezi tyto příčiny patří data z jednotlivých statistických úřadů zemí, které samostatně stanovují, jaká data budou uváděna, v jaké kvalitě a v jakém množství. Další příčinou, z jejíhož důvodu se neshoduje zvolený termín, je například společenství EU, ve kterém je stanovený volný pohyb osob, ale také spolehlivost statistických databází, které zaznamenávají informace týkající se migrace. Právě z důvodu problému spolehlivosti databází není možné přesně stanovit počty imigrantů v zemích či regionech. Poslední popsanou příčinou je délka pobytu v zahraničí, kdy stanovenou časovou hranicí je jeden rok. Toto časové období je poměrně často komplikováno z důvodu změn časového harmonogramu cizích státních příslušníků na vybraném území. Ukázkou může být, že občan České republiky odejde do Velké Británie, kde se rozhodne pro trvalý pobyt. Náhle dojde ke změně a po určitém časovém období, kterým může být tři čtvrtě roku, se rozhodne odejít do jiné země, která se stane jeho cílovou (Německo). Zde nastává problém, kdy statistikové nedokáží přesně zjistit, do které oblasti mají občana zařadit: původní (Česká republika), přechodná (Velká Británie) nebo cílová (Německo). Podobný problém nastává u studentů, kteří nejsou za imigranty považováni, avšak může být složité je diferencovat od imigrujících občanů z důvodu setrvání na území i po dokončení studií (Koudelka, 2018). Jiným příkladem, který Koudelka cituje od Eriksena (2012) může být příklad Turků, kdy občané cestují do vybrané země a opět zpět do země původní. To znamená, že mohou udržovat bydliště ve dvou zemích a pohybovat se v určitých obdobích mezi nimi.

Imigrace ve vybraných španělských regionech nachází shodu také v mnoha dalších zemích, ať už se jedná o imigraci v Německu, Velké Británii, Kanadě či ve Spojených státech amerických. Tyto země jsou cílem imigrantů, a to z mnoha různých důvodů. Graf č. 1 nám zobrazuje vývoj v zemích s největším počtem mezinárodní migrace

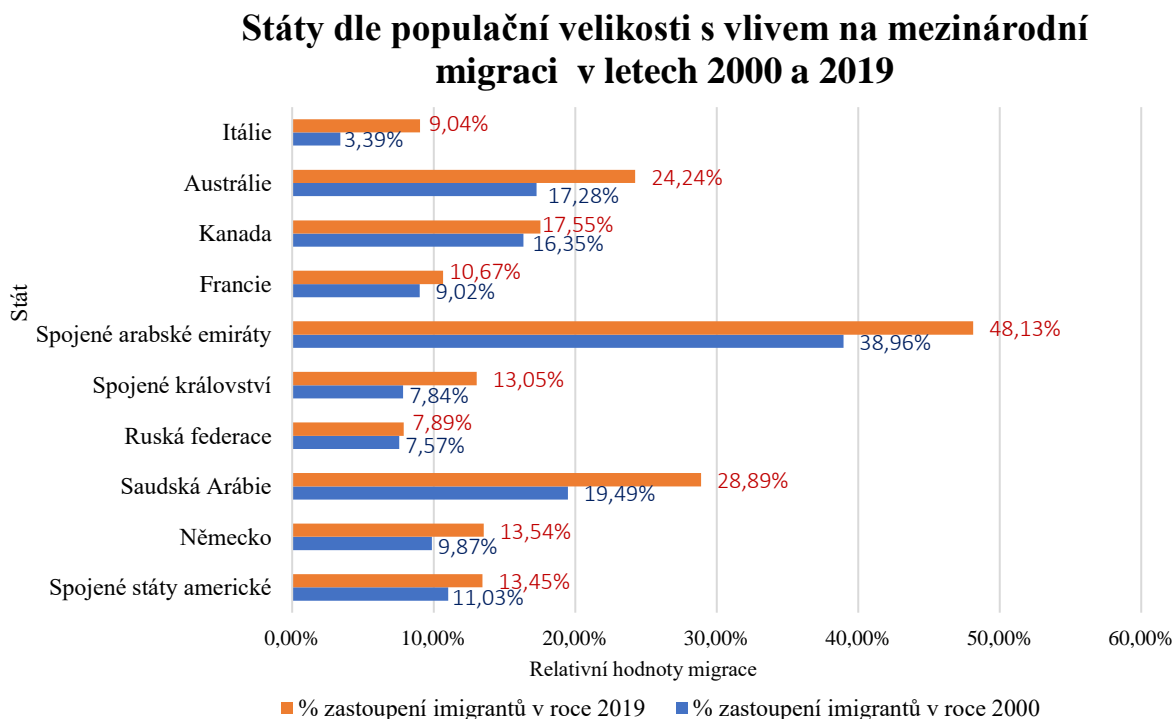
v porovnání mezi lety 2000 a 2019. Údaje migrantů jsou uváděny v milionech. Zde se musí brát ohled i na populační velikost země, proto je na grafu č. 2 zobrazeno procentové zastoupení imigrantů ve zvoleném státě.

Graf č. 1: Státy s největším počtem mezinárodních migrantů v letech 2000 a 2019

Zdroj: The United Nations - International Migration (2019), zpracováno autorkou Annou Kšírovou

Graf č. 2: Procentuální zastoupení imigrantů ve vybraných zemích v roce 2010 a 2018

Zdroj: The United Nations - International Migration (2019), zpracováno autorkou Annou Kšírovou

Nejvyšší počet migrantů v roce 2000 a 2019 měly Spojené státy americké, kdy hodnoty přesahovaly v obou případech 30 milionů. V roce 2000 se hodnoty ostatních států pohybovaly na stupnici od 2 do 12 milionů, ale v roce 2019 tento stav stoupl a stupnice byla tvořena hodnotami od 6 do 13 milionů migrantů. Je tedy dosti zřejmé, že stavy migrace v průběhu let rostou.

Samotný pojem imigrace může být pro některé občany stresující a nepříjemný. Pro jiné je to ale možnost získání něčeho nového, ať už se jedná o získání nových pracovních pozic s lepším finančním oceněním nebo o možnosti získání lepšího vzdělání. Jindy jde zase o politické a bezpečnostní důvody. Samotná imigrace může být výhodná nejen pro přistěhovalce, ale také pro cílovou zemi, kdy dojde ke zvýšení ekonomických přínosů. To znamená, že pokud dojde ke zvýšení prodeje vybraného zboží, dojde následně k růstu pracovních míst (Koudelka, 2018). Z tohoto pohledu je tento dopad pozitivní nejen pro firmy, ale také pro pracovníky. Toto pozitivum má ale i svou negativní stránku, a to že imigranti, kteří jsou považováni za levnou pracovní sílu v určitém oboru, se mohou stát konkurencí pro stejný obor působící ve vedlejší měšťě (Bauman, 2015). Dalšími výhodami je kulturní rozvoj země, přírůstek počtu obyvatel či rozvojová pomoc. Rozvojovou pomocí může být myšlen například příchod kvalifikovanějších zdravotníků či profesorů (Koudelka, 2018).

Bohužel imigrace má i své tmavé stránky. Největším mentálním nebezpečím imigrace jsou předsudky. Tyto předsudky jsou, co se týče nepřátelství, mravně nepřijatelné (Rinken, 2016). Rinken ve svém článku s názvem *Economic Crisis and Anti-Immigrant Sentiment: The Case of Andalusia* cituje výzkum autorů Ceoban a Escandell z roku 2010, ve kterém se došlo k závěru, že předsudky jsou zakládány nejen na rasistických a meziskupinových postojích, ale také na nízkém vzdělání občanů, nízké kvalifikace v zaměstnání či ideologii. Mezi takový případ spadá negativní pohled na skupiny imigrantů s odlišným náboženstvím, kdy jsou v tomto případě myšleni především muslimové, kteří jsou bohužel kvůli předsudkům velmi často považováni za teroristy. Zde se tedy dostáváme k nebezpečí z pohledu hmotného slova smyslu, kdy právě nejrizikovějším případem pro imigraci ohrožení obyvatel z pohledu bezpečnosti, jde o terorismus a kriminalitu. Koudelka (2018) ve své knize dále cituje autora Kukathas, který říká, že pokud chce určitý stát či region zredukovat možná rizika pro občany, je nutné omezit různá odvětví, kdy v tomto případě se jedná právě o turismus. Pokud by se

těmto hrozbám mělo plně zabránit, musela by se plně omezit svoboda. To ale znamená rozpor ve stylu lidských potřeb, a to stoprocentní svoboda versus stoprocentní bezpečí (Bauman, 2015). Každý občan považuje za důležité něco jiného. Jeden by rád svobodně cestoval, pracoval a nakonec nejraději imigroval do jiné země za zisky. Pro druhého to může být naopak bezpečí, kdy se nemusí bát odejít z domu do společnosti. Bohužel dosažení těchto dvou lidských potřeb není možné. Jedná se totiž o protiklady, kdy jedna z potřeb zabraňuje výskytu druhé. V originálním znění zní tento výrok takto „You can't have your cake and eat it, too.”.

Hrozby, které dále ohrožují bezpečnost obyvatel, mohou být také ekonomického rázu. Příkladem je hospodářská krize, která probíhala roku 2007 v Andalusii. Zde dle výzkumu vyjadřovali původní obyvatelé regionu odpor vzhledem k přistěhovalcům, kdy se jednalo především o obyvatele Maroka či Romy. Avšak následkem krize a zhoršováním ekonomických podmínek se imigranti nacházeli na žebříčku pod domácími obyvateli, což mohlo snížit odpor k nim. Lépe řečeno důsledkem krize se snížily negativní postoje vůči imigrantům. Důležité je zmínit, že odpor byl pozorován u osob, které se s imigranty nedostávali do kontaktu a informace o nich si předávali, neměli konkrétní zkušenosti a byli náchylnější ke stereotypům. Naopak ti, kteří s imigranty do styku přišli, měli jiné, ba i zajímavé zkušenosti a tvořili tudíž odlišné závěry (Rinken, 2016). Tento jev je nazýván teorie skupinové hrozby (anglicky „*percieved threat theory*“) (Makashvili, Vardanashvilia & Javakhishvilia, 2018).

V případě Katalánska se imigranti ztotožňují s otázkami národní identity. Jedná se o tzv. proces asimilace, který je ale pouze zmírněný, neboť nedochází k dobrovolné ztrátě vlastní kulturní identity, ale pouze k jejímu rozmělnění. To znamená, že dojde ke spojení katalánských kulturních zvyků, jako jsou svátky či oslavy, s původní kulturní identitou. V této situaci přichází imigranti v Katalánsku přijmou za svůj druhý volitelný jazyk spíše katalánštinu bez ohledu na španělštinu. Právě tento zásadní krok může být z dlouhodobého hlediska rizikem pro cíle nacionalismu celého Španělska. S ohledem na integraci do společnosti byl v roce 1990 vytvořen model, který měl za cíl prokázat snahu přistěhovalců o občanství. Tedy že jsou ochotni a schopni se zapojit do společnosti. Touto formou bylo státními úřady požadováno, aby se imigrant prokázal znalostí jazyka a byl ochoten ignorovat rozdíly, které brání v jeho zapojení se do společnosti. Model byl provozován výhradně v letech 1996 až 2004. V tomto období

došlo také k vytvoření nového modelu, který byl platný pro období 2001 až 2004. Jednalo se o „Globální program regulace a koordinace cizinců a přistěhovalců“. Ten měl za úkol zajistit, aby se nově příchozí občané, často původem mimo Evropu, snadno přizpůsobili okolí. (Conversi, Jeram, 2017).

Významné procesy imigrace, které dosud v práci nebyly zmíněny, jsou integrace a segregace. U integrace se jedná o proces, kdy dochází k začleňování imigrantů do společnosti v sektoru socioekonomickém, politickém, kulturním či soudním. Naopak u segregace dochází k izolaci imigrantů ve společnosti. Tato izolace je nejčastěji vyvolávána etnickými předsudky a jejím výsledkem může být vznik ghett (Janská, 2008). Ghettoizace (anglicky „ghettoization“) je významné riziko spojované s nedostatečnou integrací imigrantů ze strany státu. Tento proces izolace se nachází po celém světě a netýká se pouze méně rozvojových zemí. Pokud se zaměříme na země mimo Evropu, můžeme tento „fenomén“ nalézt nejen v Asii, ale také v Severní Americe. Příkladem ghettoizace v Asii je Indie, kde je izolace viditelná na úrovni měst (muslimská izolace) i venkovských sídel (dalitská izolace) (Poorva, 2015). Ve Spojených státech amerických byla a stále jsou ghetta tvořena skupinami imigrantů původem z Afriky. Ghetta jsou vyznačovány tvorbou ulic a čtvrtí, ve kterých je koncentrováno diskriminované obyvatelstvo odlišného původu či náboženství.

3.1 Faktory koncentrace imigrantů

V knize *Kdo, odkud, kam a s kým: prostorová příbuznost migračních skupin na globální, národní i lokální úrovni* Hasmana a Novotný (2017) uvádí několik faktorů, které ovlivňují nejen chování imigrantů v cílové zemi, ale také jejich prostorovou koncentraci. Rozlišují se čtyři faktory: kulturní, socioekonomické, politické a faktor týkající se geografické vzdálenosti.

3.1.1 Kulturní faktory

Mezi kulturní faktory se řadí několik podtitulů, jako jsou migrační sítě. Ty jsou podmínkami pro vytvoření ideálního prostředí pro imigranty, nejen v cílové destinaci, ale také během „cesty“ do cílové země (Preis, 2020). Dalším velmi důležitým podtitulem jsou jazykové znalosti imigranta. V rámci tohoto hlediska můžeme říci, že pokud imigrující osoba dokáže nějakým způsobem komunikovat, ať už díky podobnosti

s mateřským či jiným jazykem s obyvatelstvem cílové země, je zde vysoká pravděpodobnost naučení se i tomuto cizímu jazyku. Naopak tehdy kdy přistěhovalce není ochoten komunikovat a spíše se uzavře, jeho motivace učit se jazyk cílové země se snižuje (Hasman & Novotný, 2017). Toto tvrzení můžeme tedy shrnout. Pokud se „komunikativní osoba“ díky své snaze přiblížit hostitelům naučí daný jazyk, může získat nejen lepší postavení ve společnosti, ale případně i lepší pozici v zaměstnání. Tím dojde ke zvýšení platového ocenění, což může být jeden z pull faktorů přistěhovalce.

Stejně jako jazyk, je v knize popsáno náboženství. Předpoklady pro prostorovou koncentraci přistěhovalce jsou nejen lokalizace stejného náboženství v cílové zemi, ale také postoje obyvatel vůči odlišnému náboženství imigranta. S nejvyšší pravděpodobností lze říci, že imigranti dávají přednost těm zemím, kde je vyznáváno stejné náboženství, anebo je zde alespoň v určité míře sžito s okolním prostředím (Hasman & Novotný, 2017). Problém nastává tehdy, kdy se původní obyvatelstvo obává příchodu imigrantů s odlišným náboženstvím s následkem hrozby, který bývá velmi často spojován s terorismem. Příkladem mohou být země Evropy, kde není muslimská víra tolik rozšířená.

Třetím podtitulem kulturního faktoru je historický kontext, pod kterým si lze představit raný vývoj migrace v minulosti, kdy probíhaly různé vazby mezi jednotlivými zeměmi (ekonomické, politické, sociální, kulturní). Historický kontext má také vliv na výběr cílové země přistěhovalce. Příkladem je migrační vlna z Evropy do Spojených států amerických nebo vlna z Asie do USA (Hasman & Novotný, 2017). Tento historický faktor může být spojován s migrační sítí. To znamená, že v cílové oblasti imigranta žije příbuzný, který mu může pomoci vytvořit lepší podmínky (pracovní, společenské).

3.1.2 Socioekonomické faktory

Socioekonomickými faktory jsou označovány ty faktory, které se snaží imigrant za účelem svého prospěchu co nejvíce zvýšit zisky. Mezi zisky v tomto ohledu patří jak ekonomické, politické nebo kulturní úrovně. U ekonomické úrovně lze zvolit jako příklad rozdíly platového ohodnocení mezi mateřskou zemí imigranta a cílovou zemí (Hasman & Novotný, 2017).

3.1.3 Geografická vzdálenost

Geografická vzdálenost je důležitým faktorem, který ovlivňuje výběr prostorové koncentrace imigrantů v cílové zemi. Znamená to, že pokud má imigrant na výběr ze dvou potenciálně vhodných cílových zemí, zvolí tu lépe dostupnou. S ohledem na tuto větší vzdálenost, myšleno z jednoho státu do druhého, je výrazně ovlivněna volba cíle. Naopak vzdálenosti většinou v rozmezí několika set kilometrů již v rámci cílového státu jsou považovány za ty méně důležité. Spolu s vlivem vzdálenosti jsou také spojovány náklady na dopravu, která imigranty zavede až na cílové místo. Je samozřejmé, že přistěhovalci, kteří tento cyklus provádějí poprvé, budou brát větší zřetel na náklady se vzdáleností spojené, než ti, kteří již imigraci v minulosti prováděli a tudíž mají v tomto ohledu zkušenosti (Hasman & Novotný, 2017). Příkladem může být imigrace z Maroka, u níž jsou zvoleny dvě země vhodné pro imigraci - Španělsko a Itálie. Proč by imigrant z Maroka imigroval do Itálie, když Španělsko je blíže a jsou zde i výrazně nižší náklady na lodní dopravu.

3.1.4 Politický faktor

Stejně jako předchozí tři faktory je i faktor, který se týká politiky významným činitelem při pohybu přistěhovalců. Jednoduše lze říci, že pokud chce osoba opustit rodnou zemi z jakéhokoliv důvodu, je doporučeno si předem zjistit migrační politiku cílové země, a to z důvodu rozdílných postojů vůči migraci, ale i jednotlivým přistěhovalcům. Některé státy mohou úmyslně ztěžovat přístup cizinců do země jakoukoliv formou, kterou může být komplikace při vydávání cestovních dokumentací či dokonce upozornění na to, že cizinci mohou být v zemi diskriminováni. Právě komplikace při získávání cestovních dokumentací, které mohou být zamítnuty, nastává tehdy, kdy se cizinec rozhodne v zemi přebývat nelegálním způsobem. To znamená, že pokud cílová země předá přistěhovalci dočasné vízum a on jej zákonně přijme, umožňuje mu to pohyb v cílové zemi do doby ukončení platnosti víz. S touto důvěrou státu přichází klamání imigranta v době, kdy platnost víza skončila, ale on stále přebývá na území zvolené země (Hasman & Novotný, 2017).

4 Data a metodika

4.1 Data

Pro vypracování práce bylo zapotřebí vyhledat statistické informace, které sloužily k následnému rozboru výsledků. Jedná se o sekundární data, jejichž zdroji jsou webové stránky IDESCAT (2020) a Portal de la Junta de Andalucía (2020).

Idescat.cat jsou oficiální statistiky autonomního společenství Katalánska. Z této internetové stránky byla získána data ohledně počtu imigrantů v jednotlivých obcích Katalánska za vymezená časová období z let 2010 a 2018, a to z důvodu, aby zde byla viditelná změna počtu či podílu imigrantů na vybraném území. Na webové stránce Portal de la Junta de Andalucía se také nalézají data týkající se imigrantů v jednotlivých obcích, avšak tentokrát pro autonomní společenství Andalusie. Všechna tyto data, která byla z těchto zdrojů získána, mají numerativní charakter. U sběru dat ze statistických stránek Katalánska nastal pouze jeden problém. Některé hodnoty, které zobrazovaly počet imigrantů, zde byly uváděny v tomto obrazci $<4^3$, a to z důvodu bezpečnosti soukromí jedince v menších obcích s malým množstvím imigrantů. Tento počet byl proto nahrazen hodnotou 2, která tvoří průměrný stav imigrantů na území obce. Samozřejmě pokud byla hodnota <4 uvedena, znamená to, že v obci byl vždy alespoň 1 imigrant. Stejně tak i nulové hodnoty byly v obcích zaznamenány. Ty ale ve statistických tabulkách nebyly zobrazeny a proto byly dopisovány ručně.

Jak je již výše zmíněno, sběr dat probíhá na měřítkové úrovni obcí v rozsahu autonomních společenství Andalusie a Katalánska, kdy se na území Katalánska nachází 947 obcí. Tato hodnota je shodná pouze s rokem 2018, neboť v roce 2010 zde bylo pouze 946 obcí. Naopak na území Andalusie nalezneme 774 obcí v obou letech. Tato měřítková úroveň byla zvolena z důvodu lepšího obrazu prezentace výsledků a její efektivnosti. Původně měla být práce vypracována na úrovni comarcas, tedy na úrovni okresů. V tomto případě by pro Katalánsko bylo vybráno 41 okresů a pro Andalusii 62 okresů. Tato možnost musela být ale přehodnocena z důvodu nedostupnosti dat na

³ Tento obrazec značí hodnotu, která je uváděna formou „méně než 4“

úrovni okresů na internetové stránce Portal de la Junta de Andalucía a z důvodu menšího prostorového detailu omezeného množství jednotek.

4.2 Metodika

Bakalářská práce je rozčleněna do hlavních kapitol a podkapitol, s čímž souvisí i další rozdělení na dvě části - teoretickou a praktickou. Teoretická část se zabývá rozborem literatury a dalších pramenů, ze kterých byly získávány cenné informace. Praktická část se zabývá jednotlivými autonomními společenstvími, u nichž zkoumá imigraci jak celkovou, tak i z jednotlivých vybraných zemí. Pro výzkum získaných dat byla použita komparativní analýza, díky níž lze jednoduše dojít k závěru v porovnání v prostoru (na úrovni obcí) a v časovém období (roky 2010 a 2018).

Další formou metodiky, která je použita v bakalářské práci, jsou deskriptivní statistiky. Jedná se o absolutní a procentuální vyjádření přítomnosti imigrantů v obcích. Deskriptivními statistikami jsou tyto výsledky zobrazeny za pomoci tabulek a grafů, které jsou tvořeny v programu Microsoft Excel. Následujícím způsobem zpracování výsledků je kartografické vyobrazení počtu a podílu imigrantů ve vybraných regionech. Takto získané výsledky jsou následně poslední částí metodiky, kdy dochází k interpretaci a popisu formou mapových výstupů. Tyto kartografické výstupy jsou tvořeny v programu ArcGIS. Všechny výsledky, ať už mapového výstupu či formou tabulek, jsou vhodně popsány a ohodnoceny.

Obecně je metodika velmi důležitým hlediskem, díky němuž lze v práci po stanovení logického a uspořádaného zpracovávání postupu dojít k vyhovujícím závěrům. Díky správně zvolené metodice lze jednoduše získat na námi určené výzkumné otázky odpovědi.

5 Španělsko

5.1 Obecné představení Španělska

Španělsko, oficiálně nazýváno Španělské království, se skládá ze 17 autonomních společenství („*comunidades autónomas*“) a 2 provincií (Ceuta, Melilla), které mají status autonomních měst („*ciudades autónomas*“) (Ine.es, 2019). Mezi *comunidades autónomas* patří Andalusie, Aragonie, Asturie, Baleáry, Baskicko, Extremadura, Galicie, Kanárské ostrovy, Kantabárie, Kastilie a León, Kastilie - La Mancha, Katalánsko, La Rioja, Madrid, Murcia, Navarra a Valencie. Tato autonomní společenství jsou územními jednotkami, které tvoří uspořádání státu (viz. Příloha 1).

Celé Španělsko je považováno za mnohonárodnostní stát, kdy samotní Kastilští Španělé tvoří přibližně 74 % obyvatel. Dále jsou to Katalánci s 17 %, Galicijci (7 %) a Baskové (2 %). Každé z těchto etnik si v průběhu let vytvořilo vlastní kulturu, kam spadají tradice či jazyk, díky němuž jsou rozdílní (Netopil, Bičík, Brinke, 1989).

Pokud se zaměříme na imigraci na národní úrovni, zjistíme, že nejpočetnějšími cizinci, kteří mají trvalý pobyt ve Španělsku, jsou k datu 1. 1. 2019 Maročané (812 412 osob). Tvoří celkem 16,2 % z celkového počtu cizinců. Následuje je rumunská populace s 13,3 % (669 434 osob). S větším odstupem jsou to občané Velké Británie (249 015 osob), Itálie, Číny, Kolumbie, Venezuely, Ekvádoru, Bulharska, Ukrajiny, Německa, Francie, Hondurasu, Bolívie a Portugalska (93 008 osob) (CzechTrade, 2019).

5.2 Migrační politika Španělska

První zákon, který se týkal politiky imigrace, vznikl roku 1985 a nesl název *Ley de Extranjería*, česky Zákon o právech a svobodě cizinců ve Španělsku (Bruquetas-Callejo a kol., 2008). V době jeho vydání, zde žilo 716 881 imigrantů. Tento počet během několika následujících let výrazně vzrostl a díky tomu se Španělsko stalo jednou ze zemí s vysokým počtem imigrantů v současnosti. Roku 2015 žilo tak dle statistik ve Španělsku 5 852 953 imigrantů (Macrotrends, 2020).

Klíčovou postavou pro řízení imigrantů ve Španělsku, je generální tajemník pro imigraci a emigraci na ministerstvu práce. Vliv na migrační politiku mají ale i samotní občané. Jedná se o tzv. fórum sociální integrace imigrantů. Tito aktéři mají významný

vliv pro začlenění přistěhovalců do společnosti. Náplní jejich práce je tvorba různých projektů či pomoc při jazykovém vzdělání atd. (European Commission (2019).

5.3 Historický kontext imigrace ve Španělsku

Pyrenejský poloostrov byl místem, přes které se do Evropy rozšířil i moderní člověk. Ten zde po sobě zanechal mnoho jeskynních maleb uprostřed krajiny v Kantábrii. Mezi nejznámější jeskynní systémy patří jeskyně Altamira nebo Cueva de El Castillo, ve které se nachází malba, jejíž stáří se datuje k přibližně 40 000 let. Nalezneme zde však mnohem více jeskynní, které byly zapsány na Seznam světového kulturního dědictví UNESCO (Lonely Planet, 2019). Posledním útočištěm neandrtálců byl Gibraltar. Ředitel gibraltarského muzea, Clive Finlayson, považuje toto území za jakési „město neandrtálců“. Zároveň se v minulosti jednalo o místo s největší koncentrací neandrtálců v Evropě (Hogenboom, 2020). První důkaz o životě neandrtálců zde, byl objeven v roce 1848. Jedná se o první plně vyvinutou lebku dospělého neandrtálce, která byla nalezena v severní části gibraltarské skály (Pavid, 2019).

Ve starověku byla španělská oblast obývána Kelty a Ibery, podle nichž je Pyrenejský poloostrov nazýván Iberský poloostrov. Následně zde začali zakládat své kolonie Kartaginští a Řekové, kteří po sobě zanechali mnoho významných měst, jako je Cartagena, Malága, Cádiz, Tartessos a Empúries (Cartwright, 2016). Po porážce Kartága zaujali jejich postavení Římané, kteří si postupně podmanili celý poloostrov (Sear, 1998). Mnoho měst bylo přetvořeno v tzv. kolonie veteránů, což ještě více podpořilo imigraci na toto území. Stejně jako jejich předchůdci i Římané založili mnoho důležitých měst, kdy nejznámějším je město Córdoba (Lonely Planet, 2018).

Během úpadku římské říše se na území dnešního Španělska dostávají germánské kmeny Vizigótů a Vandalů, kteří se zde usídlují. V roce 711 pod vedením generála Ṭāriqa ibn Ziyāda přicházejí na území muslimská vojska a během několika let zabrala přibližně dvě třetiny Iberského poloostrova (Cunningham, 2012). V rámci tohoto procesu dochází k rozšíření populace o Berbery a Araby. Počty Berberů (Maurů) jsou postupem času snižovány, až jsou nakonec z Pyrenejského poloostrova vytlačeni (Blakemore, 2019). Maurská kultura se stala velmi významnou zejména pro region Andalusie, kde se může uvést jako příklad město Granada.

6 Obecné představení autonomních společenství

6.1 Andalusie

6.1.1 Obecné informace a obyvatelstvo

Andalusie, ve španělském originále *Andalucía*, je jednou z autonomních společenství Španělska, která se nalézá na jihu Pyrenejského poloostrova. Jedná se o tzv. most mezi Evropou a Afrikou. Svůj status autonomie získala Andalusie 30. 12. 1981. Díky své rozloze 87 597 km² se jedná o druhou největší a zároveň nejlidnatější oblast celého Španělska, kdy počet 8 414 240 obyvatel (k r. 2019). V roce 2010 to bylo 8 370 975 a v roce 2018 zde žilo 8 384 408 obyvatel (Junta de Andalucía, 2020). Hlavním městem celé oblasti je Sevilla.

Toto společenství sousedí se autonomní oblastí Extremadura, Kastilie - La Mancha a Murcia. Celkem se Andalusie skládá z 8 provincií, které nesou název významných měst (Almería, Cádiz, Córdoba, Granada, Huelva, Jaén, Málaga a Sevilla) (viz. Příloha 2). Andalusie se dále člení na obce (anglicky „*municipalities*“, španělsky „*municipios*“), kterých je celkem 774.

6.1.2 Zemědělství, průmysl a cestovní ruch

Nejvíce prosperující zemědělskou oblastí je oblast La Campiña, která se nachází v provincii Sevilla. Nejvýznamnějším zemědělským produktem jsou zde samozřejmě plně plné olivovníků (viz. Příloha 3), které slouží pro výrobu olivového oleje. Největší množství olivového oleje zpracovávají tři provincie. Jsou jimi Córdoba, Jaén a Sevilla, která svou výrobní kvantitou tvoří okolo 2/3 produkce olivového oleje v celém Španělsku (Rodriguez, 2006). Nevýhodou zemědělství v Andalusii je stupeň mechanizace, ve kterém region zaostává. Za tohoto předpokladu můžeme říci, že vysoké procento koncentrace imigrantů zde bude pracovat v sektoru zemědělství.

Dále zde nalezneme také sekundární sektor, který však není velmi rozvinut. V roce 2017 tvořil 29,1 % hrubé přidané hodnoty (HPH) (Eurostat, 2018). Naopak terciární sektor je pro Andalusii velmi významný. Roku 2017 tvořil necelých 65 % HPH (Eurostat, 2018). Je tedy zřejmé, že největší zisky získává region právě z cestovního

ruchu. Jako významnou turistickou oblast můžeme označit velká města (Sevilla, Granada, Córdoba, Cádiz či Malága). Dalším významným místem pro turismus je pobřeží Středozemního moře, které nese název Costa de Sol.

6.2 Katalánsko

6.2.1 Obecné informace a obyvatelstvo

Katalánsko je stejně jako Andalusie jednou ze 17 autonomních oblastí Španělska. Svůj status nezávislosti získalo 18. prosince 1979 (Rodriguez, 2006). Španělsky se tato oblast nazývá Cataluña a katalánsky Catalunya. Zaujímá rozlohu 32 108 km² (Statistical Institute of Catalonia, 2020) a nalezneme ji na severovýchodě Španělska. Jejími sousedy jsou Valencie na jihu a Aragonie na západě. Katalánsko je nejen nejvýchodnějším společenstvím Španělska, ale také jednou z oblastí, která sousedí s Francií a jako jediný španělský region sousedí s Andorrou. Katalánsko je mimo jiné stejně jako Andalusie členěno na obce (katalánsky „*municipis*“), kterých zde v roce 2010 bylo 946 a v roce 2018 počet stoupl na 947 (viz. Příloha 4).

Pokud se zaměříme na počty obyvatel Katalánska, žije zde 7 619 494 obyvatel (k 1. 1. 2019), čímž tvoří 16,2 % obyvatel Španělska (Statistical Institute of Catalonia, 2020). Největší počet obyvatel pochází z provincie Barcelona, kde roku 2019 žilo 5 627 752 obyvatel. Barcelona je zároveň hlavním městem celého autonomního společenství. Dalšími provinciemi jsou Lleida, Girona a Tarragona. Nejnižší počet obyvatel nalezneme v provincii Lleida, s počtem 430 255 obyvatel (k 1. 1. 2019), ale naopak díky své rozloze je Lleida největší provincií. Lze tedy předpokládat, že vysoké procento přistěhovalců se bude nalézat v metropolitních oblastech okolo Barcelony.

Dle statistiky z roku 1999 jsou Katalánci jedním z největších národů v Evropě, který nemá státní útvar (Liščák, 2002). Katalánsko je jednou z nejvíce nezávislých oblastí, která může být hrdá na svou kulturu (BBC, 2018). Jedná se o velmi výrazný celek, který se podepisuje z velké části na jazykové struktuře Španělska, neboť katalánštinou hovoří více jak 9 milionů obyvatel celého státu (Vojtěch, 2012).

V minulosti dominovala výstavba měst nejen z klimatických, ale také ekonomických důvodů při pobřeží Středozemního moře, což je důvodem dnešní vysoké koncentrace

obyvatelstva při pobřeží (Rodriguez, 2006). Mezi ekonomické důvody patřila a stále patří jednodušší možnost obchodování v přístavech, ale také rozvoj námořní dopravy.

6.2.2 Zemědělství, průmysl a cestovní ruch

Katalánsko je nejbohatším a zároveň nejvíce industrializovaným regionem celého Španělska. V minulosti byl velmi významný textilní průmysl, ten byl však postupem času vytlačen průmyslem chemickým a potravinářským. V současnosti patří mezi průmyslová centra se zaměřením na textil město Terrassa v metropolitním zázemí Barcelony (Rodriguez, 2006). Dominantou průmyslu je ale sektor hi-tech a automobilový průmysl v oblasti Barcelony.

Nejen průmysl je pro Katalánsko významným odvětvím. Zemědělství zde má významnou roli v tradičním obhospodařování půd. Tato role je podstatná pro pěstování mandlí a oliv, které slouží pro výrobu olivového oleje. Ten je podobně jako v Andalusii významnou komoditou vývozu. Dále je to pěstování rýže, brambor a kukuřice především v deltě řeky Ebro (Rodriguez, 2006).

Samozřejmě ani cestovní ruch není v Katalánsku oslaben. Vysoké počty turistů čítá Barcelona, kde je nejznámější stavbou chrám Sagrada Familia. Opomíjené není ani město Girona či Tarragona. Mezi populární střediska turismu se dále řadí mnoho různých pobřeží Středomořího moře (Costa Barcelona, Costa Brava, Costa Dorada) nebo vysokohorská turistika v Pyrenejích.

7 Imigrace v Katalánsku

Na několika následujících stránkách je probírána imigrace ze zahraničí týkající se jednotlivých obcí Katalánska v letech 2010 a 2018. V příloze 5 jsou zobrazeny obce, podle nichž se lze v mapě snadněji zorientovat.

Celkový počet imigrantů, kteří přišli do Katalánska v roce 2010, byl 1 198 538 osob. Tato hodnota se v průběhu let změnila a v roce 2018 zde žilo 1 159 427 imigrantů (idescat.cat, 2020), tedy o 39 111 méně. Nejvyšší počet byl v obou letech zaznamenán v Barceloně. Zde bylo procentuální zastoupení imigrantů vůči původnímu obyvatelstvu v hodnotách 14,87 % a 15,35 %. Následující čtyři municipalities, L'Hospitalet de Llobregat, Badalona, Terrassa a Lleida, (viz. Příloha 6 a 7) měly vůči původnímu obyvatelstvu procentuální zastoupení v obou letech podobné.

V roce 2010 je výsledek počtu imigrantů v Katalánsku složen z přistěhovalců pocházejících z celkem 159 zemí. Mimo jiné je zde 292 osob, které nemají stanovenou zemi původu. Ve statistikách jsou označováni jako „Other countries“ (ostatní země) a „Country unknown“ (země původu neznámá) (viz. Příloha 8). Nejpočetněji zastoupené národnosti byly Maročané, Rumuni a Ekvádorčané, a právě pro porovnání vývoje prostorové koncentrace imigrantů byly zvoleny tyto země původu i v roce 2018. V příloze 9 a 10 jsou zobrazeny prostorové koncentrace všech imigrantů za rok 2010 a 2018, kteří přišli do Katalánska. Nejvíce jsou imigranti soustředěni do okolí Barcelony a Lleidy. Nejvíce imigrantů žije do 50 km od pobřeží Středozemního moře. Podobně tomu s počtem imigrantů bylo i v roce 2018, kdy počet zemí původu stoupl na 167 (viz. Příloha 11). Stejně tak i v tomto roce bylo zaznamenáno několik set osob (308), které nemají uvedenou zemi svého původu. Mezi těmito dvěma roky nedošlo k nárůstu, ale naopak k poklesu imigrace do Katalánska. Nejpočetnější skupiny imigrantů do Katalánska jsou zobrazeny v tabulkách č. 2 a č. 3.

Tabulka č. 2: Nejpočetnější skupiny imigrantů v Katalánsku v roce 2010

Země původu	Počet imigrantů
Maroko	233 954
Rumunsko	98 659
Ekvádor	78 796

Zdroj: Idescat.cat (2020), zpracováno autorkou Annou Kšírovou

Tabulka č. 3: Nejpočetnější skupiny imigrantů v Katalánsku v roce 2018

Země původu	Počet imigrantů
Maroko	211 192
Rumunsko	89 177
Čína	59 380

Zdroj: Idescat.cat (2020), zpracováno autorkou Annou Kšírovou

Na následujících několika stránkách lze sledovat prostorovou koncentraci imigrantů z Maroka, Rumunska a Ekvádoru v jednotlivých obcích Katalánska. Jako první bude probrána prostorová koncentrace imigrantů z Maroka, poté z Rumunska a nakonec z Ekvádoru.

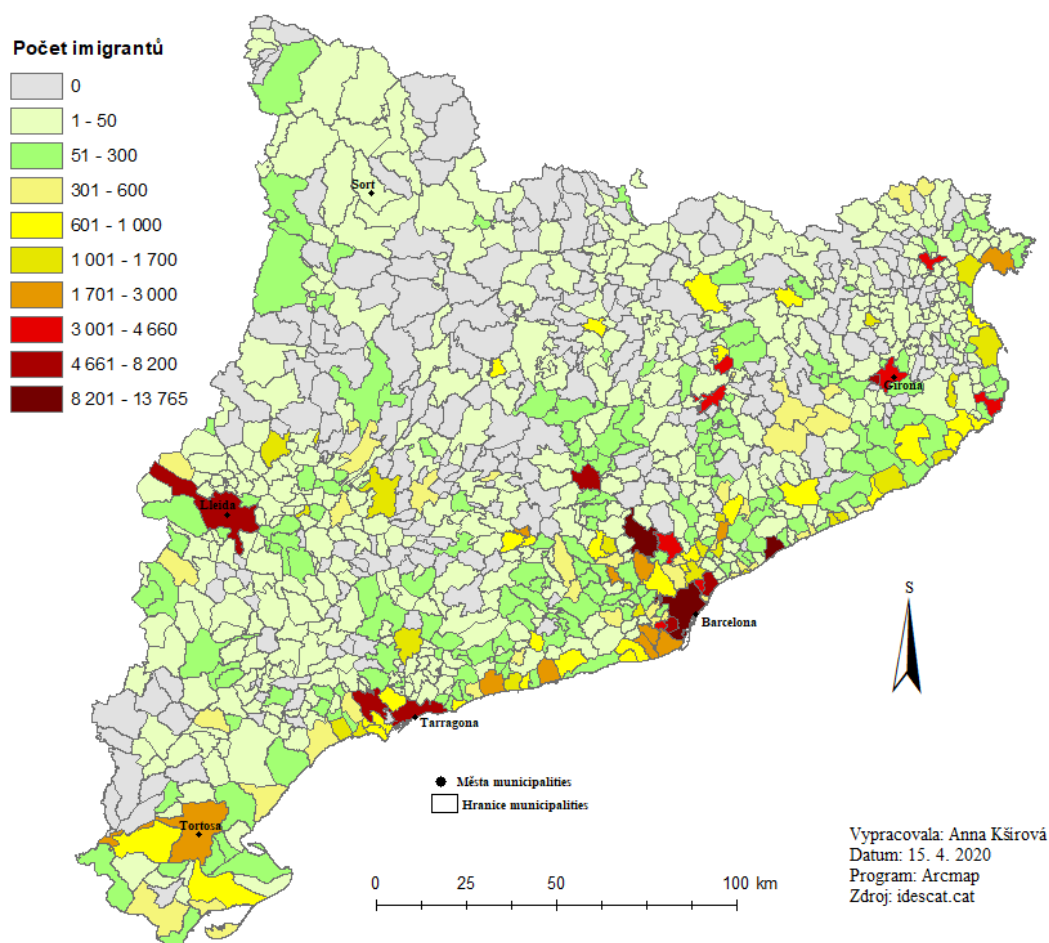
7.1 Imigrace z Maroka

Jako první si představíme na obrázku č. 1 imigraci z Maroka v roce 2010. Zde můžeme říci, že nejvyšší počet imigrantů (13 765) je koncentrován do Terrassy, která leží severovýchodně od Barcelony. V této obci je o 31 imigrantů více než v Barceloně (13 734). S vysokou pravděpodobností jsou zde Maročané zaměstnání jak v automobilovém tak i v textilním průmyslu, neboť Terrassa je známá především jako město textilu. Naopak v Barceloně jsou jejich pozice směřovány k automobilovému průmyslu, protože zde sídlí firma na výrobu vozidel značky Nissan. S průměrným platem 1 900 až 2 000 eur (k r. 2013) jsou pracovní pozice montážního dělníka pro imigranty více než vyhovující (AUTO.cz, 2013). S počtem 8 245 Maročanů je po Barceloně a Terrasse nejpočetnější obcí Mataró, která leží severozápadně od Barcelony. Tyto tři obce leží do 30 kilometrů od pobřeží a zároveň jsou soustředěny do lokality hlavního města Katalánska. Právě díky významu této lokality lze říci, že vysoké procento z celkového počtu těchto obcí bude zaměstnáváno v automobilovém průmyslu nebo v pomocných službách cestovního ruchu, jako je úklid. Důvodem je počet turistů, který od roku 1990 do roku 2017 stoupl ze 1,7 milionu na 32 milionů. V ohledu na tak vysoké množství turistů byla právě v roce 2017 uspořádána demonstrace, která měla za cíl snížit množství turistů a naopak přijmout větší množství uprchlíků (Český rozhlas, 2018). Další obce, které mají vysoký počet imigrantů na svém území v rozmezí 4 661 až 8 200, jsou opět koncentrovány v pobřežní části Katalánska v okolí Barcelony. Mezi tyto municipalities patří Reus (západně od Tarragony), Taraggona, L'Hospitalet de Llobregat (jihozápadně od Barcelony) a Badalona (severozápadně od Barcelony).

Municipality Reus, v níž stoupl počet obyvatel právě zásluhou imigrace z Maroka, se stala další z oblastí Katalánska, která je v současnosti nejvíce osídlena (Reus.cat, 2020). Další municipalities s takto vysokým počtem se nacházejí ve vnitrozemí. Jedná se o Manresu, Salt (západně od Girony) a Lleidu. Stupnice, která je na mapě znázorněna červenou barvou nám udává počty imigrantů v rozmezí 3 001 až 4 660. Municipalities jež mají takovýto počet se nacházejí v pravé polovině Katalánska a jsou jimi Girona, Vic, Manlleu, Palafrugel, Badalona či Cornellà de Llobregat. Stejně tak i hodnoty od 301 po 3 000 přistěhovalců jsou soustředěni převážně při pobřeží, avšak dochází zde i k pomalému přesunu do vnitrozemí. Naopak nižší hodnoty, pohybující se v rozmezí od 1 až po 300 imigrantů, jsou rozmístěny téměř na celém území Katalánska. Nakonec je na obrázku č. 1 zobrazeno několik obcí šedou barvou. To znamená, že v dané obci je nulový počet imigrantů.

Obrázek č. 1: Imigrace z Maroka do obcí Katalánska v roce 2010

Imigrace z Maroka do obcí Katalánsku v roce 2010

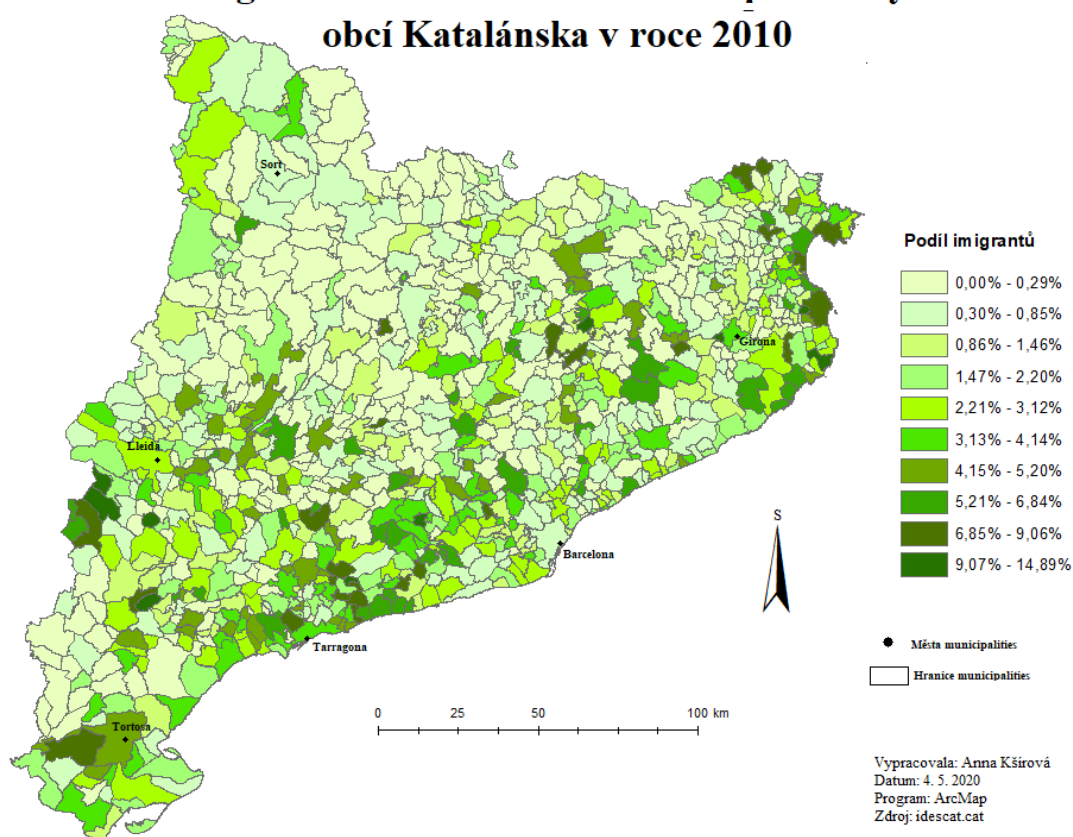

Zdroj: vlastní zpracování s využitím programu ArcMap dle dat z idescat.cat (2020)

S ohledem na původní obyvatelstvo je ale naopak nejvíce zastoupena Ullà (severovýchodně od Girony), kde podíl Maročanů ku ostatnímu obyvatelstvu činí 14,89 %. Další podobně vysoké zastoupení Maročanů je v municipalities Manlleu a Aitona. Pokud se zaměříme na větší municipality, například Barcelonu, zjistíme, že podíl Maročanů ku ostatnímu obyvatelstvu je zde výrazně nižší (0,72 %). Tento jev lze vysvětlit výrazně nižším zastoupením Maročanů (13 734) oproti ostatním občanům (1 902 131). Pokud jsou Maročané, byť jen v malém množství, koncentrováni do obcí s nízkým počtem obyvatel, je zde oproti větším obcím viditelně vyšší podíl Maročanů ku ostatnímu obyvatelstvu. Oblasti, které mají nulové hodnoty, jsou téměř výhradně malé obce. Je tedy zřejmé, že tyto obce s nižším počtem obyvatel budou mít vyšší podíl na Maročanech a naopak. Obrázek č. 2 interpretuje podíl Maročanů ku ostatnímu obyvatelstvu v Katalánsku. Nejvíce jsou Maročané koncentrováni v pásu od jihozápadu až po severovýchod, a to 100 km od pobřeží. Zbylá část Katalánska, tedy severozápadní cíp má na Maročany nízký podíl.

Obrázek č. 2: Podíl imigrantů z Maroka na počtu obyvatel Katalánska roku 2010

Podíl imigrantů z Maroka na celkovém počtu obyvatel obcí Katalánska v roce 2010

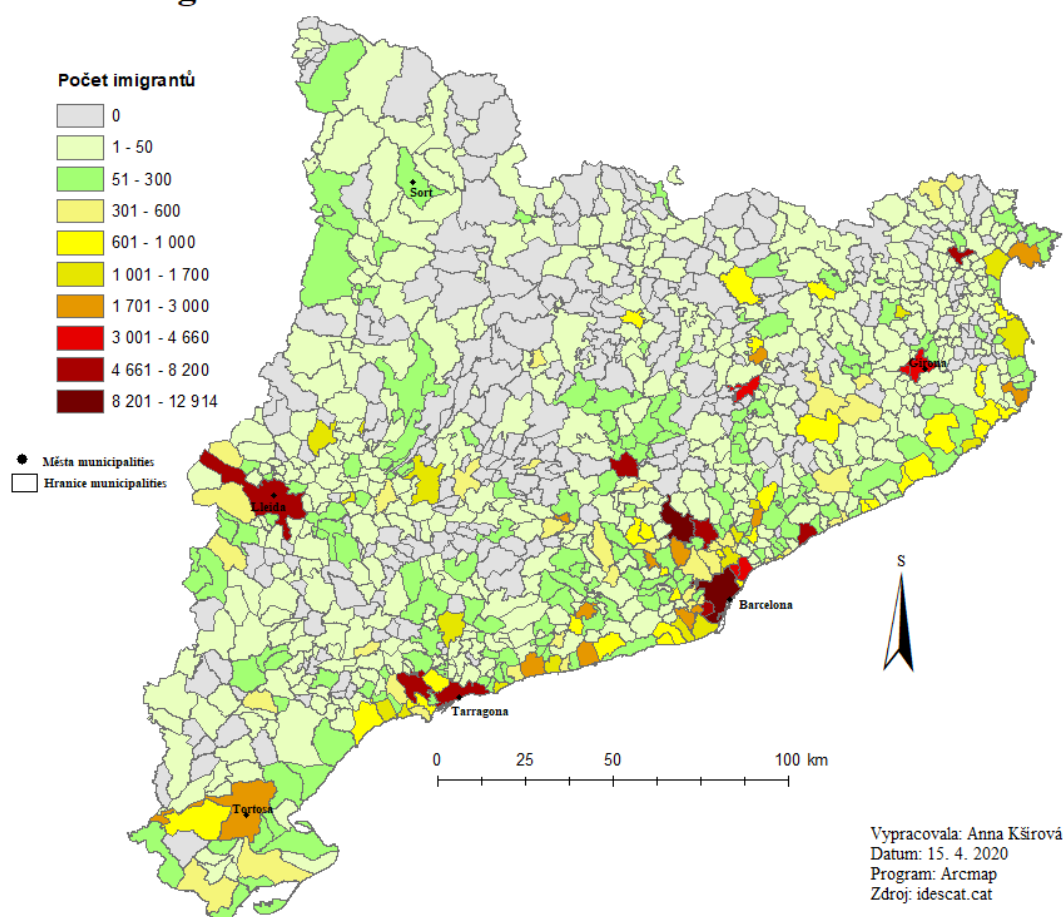

Zdroj: vlastní zpracování s využitím programu ArcMap dle dat z idescat.cat (2020)

Imigrace z Maroka v roce 2018, která je zobrazena na obrázku č. 3, není oproti roku 2010 viditelná žádná výrazná změna v prostorové koncentraci Maročanů. I přesto lze sledovat změnu v Palafrugelu, který leží západně od Girony. V roce 2010 zde bylo 3 084 imigrantů, naopak o osm let později se jejich počet snížil na 2 822 osob. Další změna nastala v obci Amposta. Ta se nachází v jižním cípu Katalánska jižně od municipality Tortosa. K další drobné změně došlo u počtu imigrantů v Terrasse (11 816) a Barceloně (12 914).

Obrázek č. 3: Imigrace z Maroka do obcí Katalánska v roce 2018

Imigrace z Maroka do obcí Katalánska v roce 2018

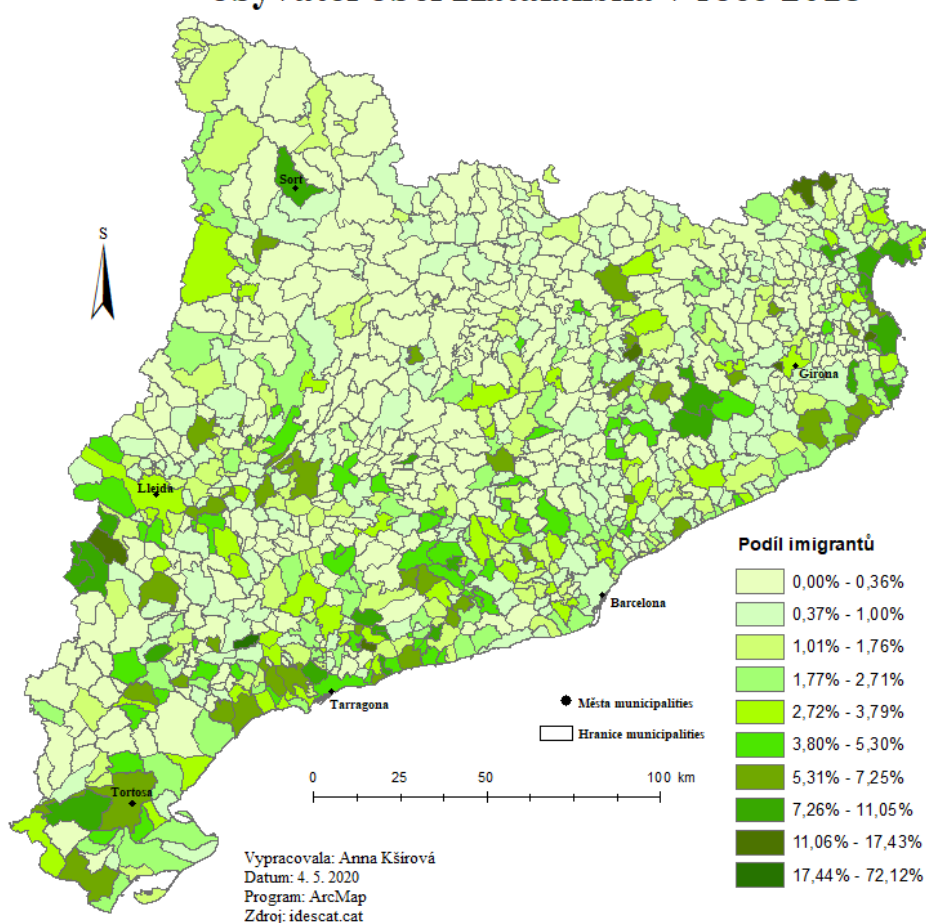
Zdroj: vlastní zpracování s využitím programu ArcMap dle dat z idescat.cat (2020)

Podobně jako v roce 2010, tak i roku 2018 měla municipality Ullà vysoký podíl Maročanů na svém území. Avšak oproti roku 2010 se zde počet zvýšil a podíl tak v roce 2018 činil 17,43 %. Podobně na tom s růstem podílu Maročanů na území byly i municipalities Manlleu a Aitona. Zde počet vzrostl na 16,49 % a 15,80 %. Jednotlivé změny podílu pro rok 2018 jsou interpretovány obrázkem č. 4 níže.

Mezi obrázky č. 2 a č. 4 je velmi dobře viditelná změna v podílu imigrace z Maroka. Došlo ke snížení zastoupení Maročanů ku ostatnímu obyvatelstvu. Změna tohoto stavu je dána snížením imigrace mezi lety, což může být následkem získání práce s nízkým platovým ohodnocením, a to i přes zkušenosti v oboru. Vliv mohou mít také pozice, které obnášejí špatnou znalost jazyka či nekvalifikované úkoly v zemědělství nebo ve službách cestovního ruchu (Mendoza, 2003).

Obrázek č. 4: Podíl imigrantů z Maroka na počtu obyvatel Katalánska roku 2018

Podíl imigrantů z Maroka na celkovém počtu obyvatel obcí Katalánska v roce 2018

Zdroj: vlastní zpracování s využitím programu ArcMap dle dat z idescat.cat (2020)

Rozdíl imigrace z Maroka, která nastala v obcích Katalánska mezi lety 2010 a 2018 (viz. Příloha 12) znamená, že pokud v roce 2010 navštívilo obec X určité množství imigrantů a v roce 2018 zde došlo ke snížení počtu, výsledek je zobrazen v záporných hodnotách. Naopak pokud došlo v některé z obcí k nárůstu imigrace, výsledek bude uváděn v hodnotách kladných. Příkladem zvýšení imigrace je municipality Lleida. Zde došlo k nárůstu o 603 osob, neboť v roce 2010 zde bylo 4 661 a v roce 2018 počet

Maročanů stoupl na 5 264. Dalším příkladem je Sabadell s rozdílem 517 imigrantů (severně od Barcelony) nebo Figures (severně od Girony) s rozdílem 446 imigrantů. K nárůstu imigrace došlo ale v celém Katalánsku, kde je nárůst zobrazen světle zelenou barvou. Tento rozdíl je tvořen rozmezím 1 až 50 přistěhovalců.

Jak je již výše zmíněno, záporné hodnoty nám značí pokles imigrace. V tomto případě se jedná celkem o 444 obcí. Místo s největším projevem změny imigrace byla municipality Terrassa. Zde došlo k poklesu imigrace o 1 949 osob, neboť v roce 2010 zde bylo zastoupení Maročanů v počtu 13 765 a v roce 2018 pouze 11 816. Dalšími dvěma obcemi, které přesahují hodnotu rozdílu o 1 000 imigrantů, jsou municipalities Reus (západně od Tarragony) a Cornellà de Llobregat (západně od Barcelony). Tento velký pokles imigrace může být způsoben ekonomickou krizí, která se v roce 2012 ve Španělsku projevila a jejímž důsledkem byl vysoký počet nezaměstnaných osob (Pettinger, 2015). Pokud se zaměříme na obce s nejmenším rozdílem, jejich počet stoupne na dvanáct. Patří sem municipality Arbeca, v níž došlo k poklesu z 5 osob na 4. Stejně jako kladné a záporné hodnoty je zde hodnota negativní. To znamená, že v průběhu let ke změně nedošlo. Takovou obcí je Juneda (jihovýchodně od Lleidy) nebo Fornells de la Selva (jižně od Girony). Počet Maročanů v Juendě se v obou letech rovnal 141, naopak ve Fornells de la Selva byl počet výrazně nižší (7).

7.2 Imigrace z Rumunska

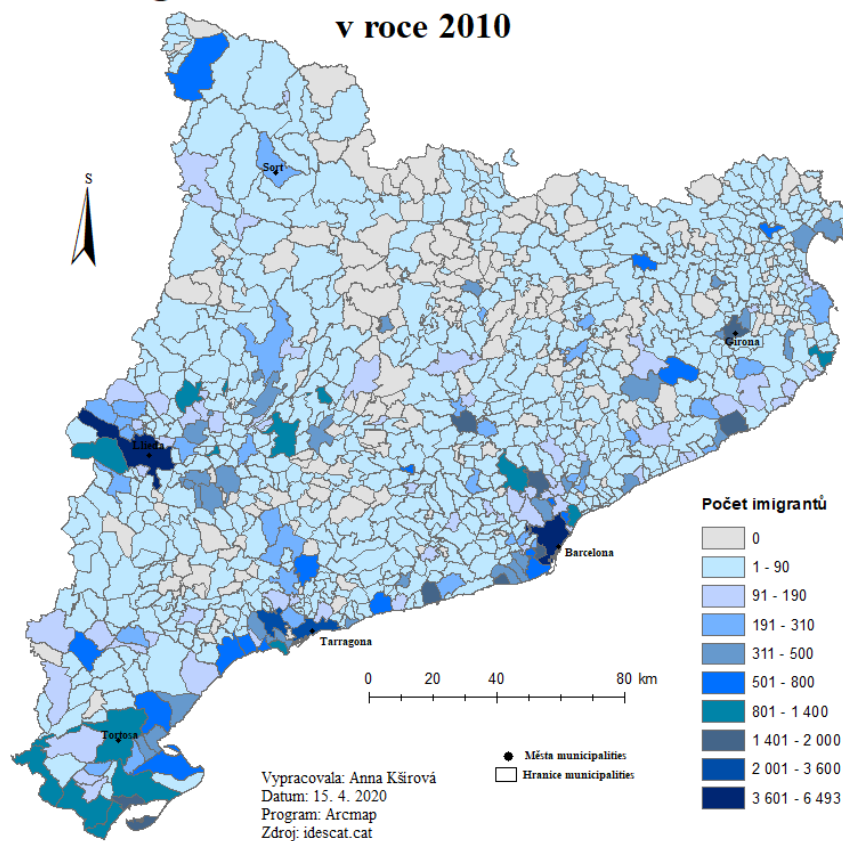
Rumuni jsou druhou nejpočetnější národností, která imigrovala do Katalánska jak v roce 2010, tak i roku 2018. Prostorová koncentrace těchto imigrantů je zaměřena především na municipalities Barcelona a Lleida. Důvod, proč je zde zaznamenáváno takové množství osob, je pravděpodobně zapříčiněno jejich minulostí. Lleida spolu s Barcelonou patří mezi jedno z nejstarších měst v autonomním společenství Katalánska a důvod vysokého zastoupení imigrantů je dán její ekonomikou. Ta je v první řadě zaměřena na ekologické zemědělství a na průmysl (textilní, hutní, pivovarnictví) (Encyclopaedia Britannica, 2007)

Na obrázku č. 5 je zobrazena prostorová koncentrace Rumunů, kteří v Katalánsku pobývali v roce 2010. Nejvíce jich bylo lokalizováno v Barceloně (6 493) a Lleidě (6 229). Třetí obcí, kde byli imigranti nejvíce zastoupeni, je Reus (západně od

Tarragony). Zde počet sahal na 3 588. Naopak v Tarragoně, která se nachází 10 km od Reus byl počet nižší (2 872). Je zde zajímavé, že i přes svou průmyslovou významnost se Reus stala „podmíněnou“ Tarragoně. Tento jev je dán pravděpodobně zvyšujícím se počtem původních obyvatel v municipality Tarragona (Ine.es, 2020). Dalšími municipalities, u nichž je vyšší koncentrace Rumunů (1 401 až 2 000) uváděných na obrázku č. 11, jsou obce L'Hospitalet de Llobregat (východně od Barcelony), Lloret de Mar (jižně od Girony), Castelldefels (jižně od Barcelony), Sabadell (severně od Barcelony) či Girona. Můžeme zde říci, že přistěhovalci z Rumunska jsou soustředěni převážně při pobřeží v jižním cípu, kde je jejich koncentrace v rozmezí 501 - 1 400 imigrantů, tak i ve výše zmiňovaných municipalities Reus, Tarragona, okolí Barcelony a Lloret de Mar. Právě jižním cípem kde jsou soustředěny municipalities Sant Carles de la Ràpita (1 409), Tortosa (1 182), Alcanar (1 371), Amposta (1 094), Uldecona (1 302) a la Sénia (968) protéká řeka Ebro, která je významná pro zemědělství. Naopak severní cíp je rovnoměrně osídlený Rumuny převážně na stupnici od 1 do 90 imigrantů. Stejně tomu je i z velké části v celém vnitrozemí Katalánska.

Obrázek č. 5: Imigrace z Rumunska v obcích Katalánska v roce 2010

Imigrace z Rumunska v obcích Katalánska v roce 2010

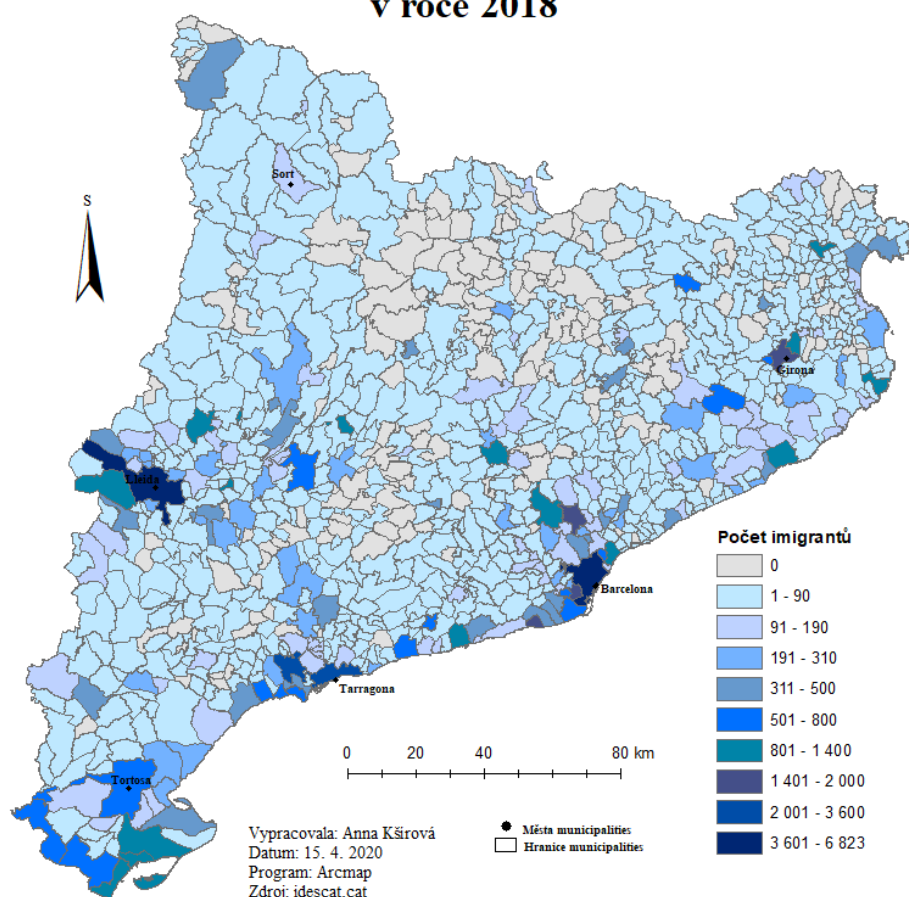

Zdroj: vlastní zpracování s využitím programu ArcMap dle dat z idescat.cat (2020)

Nyní na obrázku č. 6 níže sledujeme koncentraci Rumunů v obcích za rok 2018. Opět jsou zde jako v roce 2010 nejpočetněji zastoupeny municipalities Barcelona (6 493) a Lleida (6 229). Následující pořadí zůstává podobně jako v roce 2010 stejné. Došlo pouze ke změně počtů imigrantů. V municipality Reus bylo roku 2018 koncentrováno 3 588 osob a v Tarragoně 2 872. Obdobně tomu je i u municipalities, které mají na mapě rozmezí hodnot od 1 401 po 2 000 imigrantů. Zaujmut nás může rozdíl v severozápadním rohu Katalánska ve Vielha e Mijaran. Zde došlo mezi lety k poklesu imigrace a rozdíl tak činí 48 Rumunů. Ovšem v porovnání mezi obrázky č. 5 a č. 6 nedošlo k žádným vysoce výrazným změnám.

Obrázek č. 6: Imigrace z Rumunska v obcích Katalánska v roce 2018

Imigrace z Rumunska v obcích Katalánska v roce 2018

Zdroj: vlastní zpracování s využitím programu ArcMap dle dat z idescat.cat (2020)

U rozdílů v imigraci z Rumunska (viz. Příloha 13) jsou opět zobrazeny záporné a kladné hodnoty, které nám dokazují buď pokles nebo v opačném případě růst imigrace. Nejvyšší rozdílnost v poklesu imigrace byla zaznamenána u municipalities Reus, kde

rozdíl tvoří -1 149 osob a u Lloret de Mar (-837), kterou lze lokalizovat na pobřeží jižně od Barcelony. Dalšími jsou Tarragona (-797), Lleida (-732), Ulldesona (-577), Sant Carles de la Ràpita (-570) či Tortosa (-446). Obecně největší pokles imigrace Rumunů je sledován v jižním cípu regionu, přesněji v údolí toku Ebro (Netopil a kol., 1989). Nejmenší pokles imigrace je zobrazen na obrázku světle modrou barvou (viz. Příloha 13), a to v rozmezí mezi počtem osob -1 až -14. Příkladem je municipality Sant Jaume d'Enveja v jižním cípu v údolí řeky Ebro.

Oproti poklesu imigrace je zde významný i její nárůst (viz. Příloha 13). Nejčastěji jsou nárůsty vyobrazeny v těch obcích, které jsou zobrazeny odstínem světle růžové barvy. Tyto municipalities zaznamenávají nárůst Rumunů o počet na hranici mezi 1 - 20 přistěhovalci. Se zaměřením na území kde došlo k největšímu rozdílu imigrace, je jím municipality Celrà (severozápadně od Girony). Zde rozdíl činil 483 osob. To znamená, že z roku 2010, kdy zde bylo 329 Rumunů, jejich počet v roce 2018 stoupl na 812. Druhou municipalities, která zaznamenala největší nárůst imigrace mezi lety, je Barcelona. Zde došlo k nárůstu o 330 osob. V rozmezí 151 - 483, ve kterém je umístěna i Barcelona, se nachází několik dalších municipalities - Santa Coloma de Farners a Vic a Guissona. Poté jsou to obce lokalizovány jižně od Lleidy (Alcarràs, Torres de Segre, Albatàrrec). Municipality Alcarràs je třetím územím, které zaznamenalo nejvyšší rozdíl v imigraci Rumunů. Roku 2010 zde bylo 998 imigrantů a v roce 2018 počet činil 1 293. Shrnutím lze říci, že největší pokles imigrace nastal v jižním cípu Katalánska. To může být dáno pravděpodobným přesunem přistěhovalců z oblasti zemědělství do municipalities se zaměřením na průmysl nebo cestovní ruch (Barcelona a její okolí).

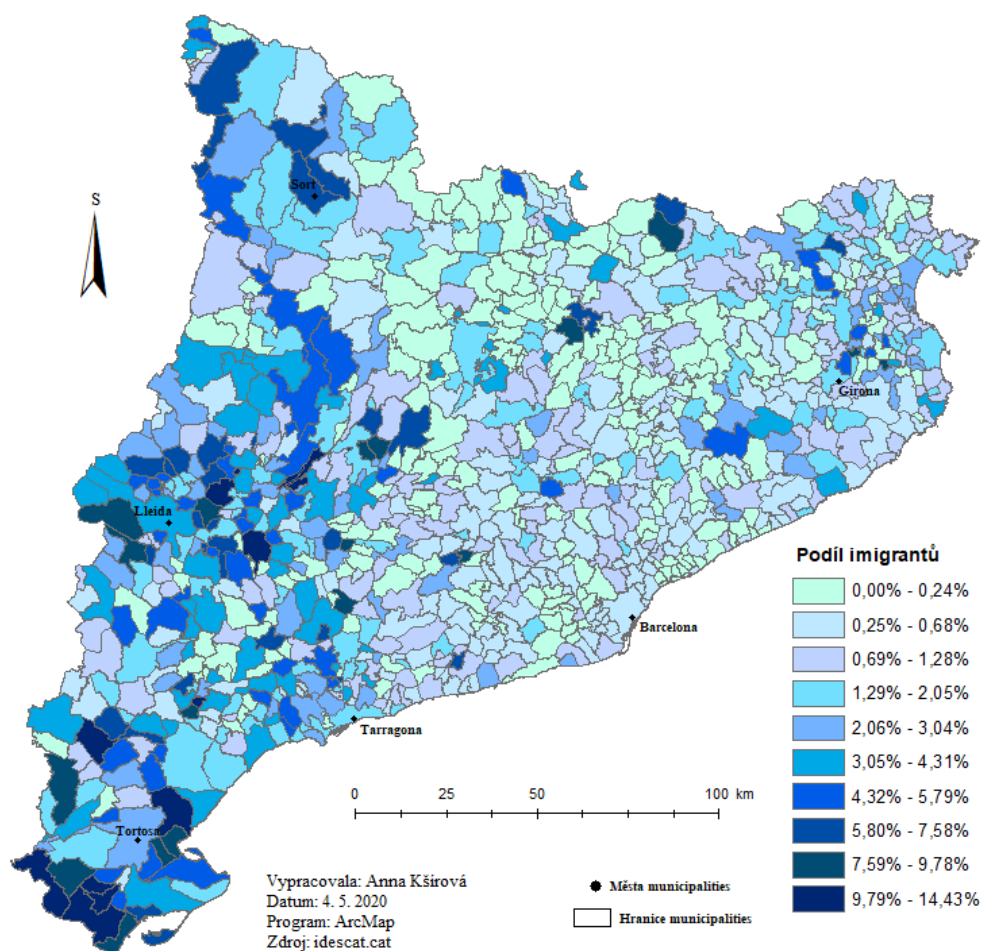
Obrázek č. 7 níže interpretuje mapu imigrace z Rumunska do Katalánska v roce 2010, kdy podíl je tvořen Rumuny ku ostatnímu obyvatelstvu. V tomto případě lze jednoznačně říci, že dominanci získali Rumuni v západní části Katalánska. V jižním cípu u municipality Tortosa může být příkladem Godall (13,23 %) a la Galera (11,93 %). V této části Katalánska bude pravděpodobně vysoké procento zaměstnáváno v zemědělství, neboť právě při toku řeky Ebro je tento sektor soustředěn.

Při porovnání obrázku č. 7 a č. 8 je zřejmé, že k žádné výrazné změně podílu Rumunů ku ostatním obyvatelům obcí nedošlo. Důvodem prostorově koncentrovaného podílu procentního zastoupení Rumunů v obou dvou letech ve vybraných obcích je dán počtem ostatního obyvatelstva. Naopak nízký podíl ve východní části Katalánska je

dán vyšším zastoupením ostatního obyvatelstva. Pokud se zaměříme na Barcelonu, v tomto případě zde podíl Rumunů tvořil roku 2010 0,34 %. Takto nízký podíl je způsoben poměrně vysokým počtem Rumunů (6 493), ale ještě vyšším počtem ostatních obyvatel (1 902 131). Rumuni, kteří obývají Barcelonu, mohou najít uplatnění nejen v sektoru cestovního ruchu a automobilovém průmyslu, ale také v sociálních či právních oborech. Jedinou podmínkou je znalost katalánštiny či španělštiny (Dunham, 2013).

Obrázek č. 7: Podíl imigrantů z Rumunska na počtu obyvatel obcí Katalánska (2010)

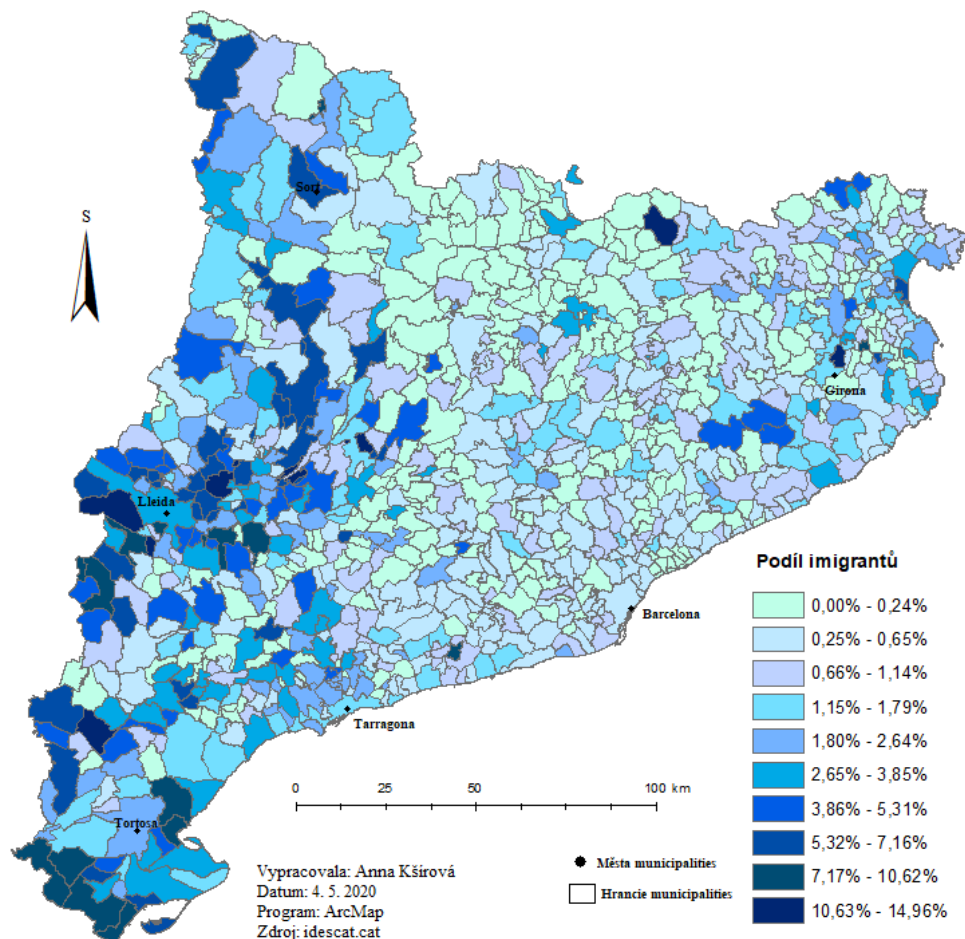
Podíl imigrantů z Rumunska na celkovém počtu obyvatel obcí Katalánska v roce 2010

Zdroj: vlastní zpracování s využitím programu ArcMap dle dat z idescat.cat (2020)

Obrázek č. 8: Podíl imigrantů z Rumunska na počtu obyvatel obcí Katalánska (2018)

Podíl imigrantů z Rumunska na celkovém počtu obyvatel obcí Katalánska v roce 2018

Zdroj: vlastní zpracování s využitím programu ArcMap dle dat z idescat.cat (2020)

7.3 Imigrace z Ekvádoru

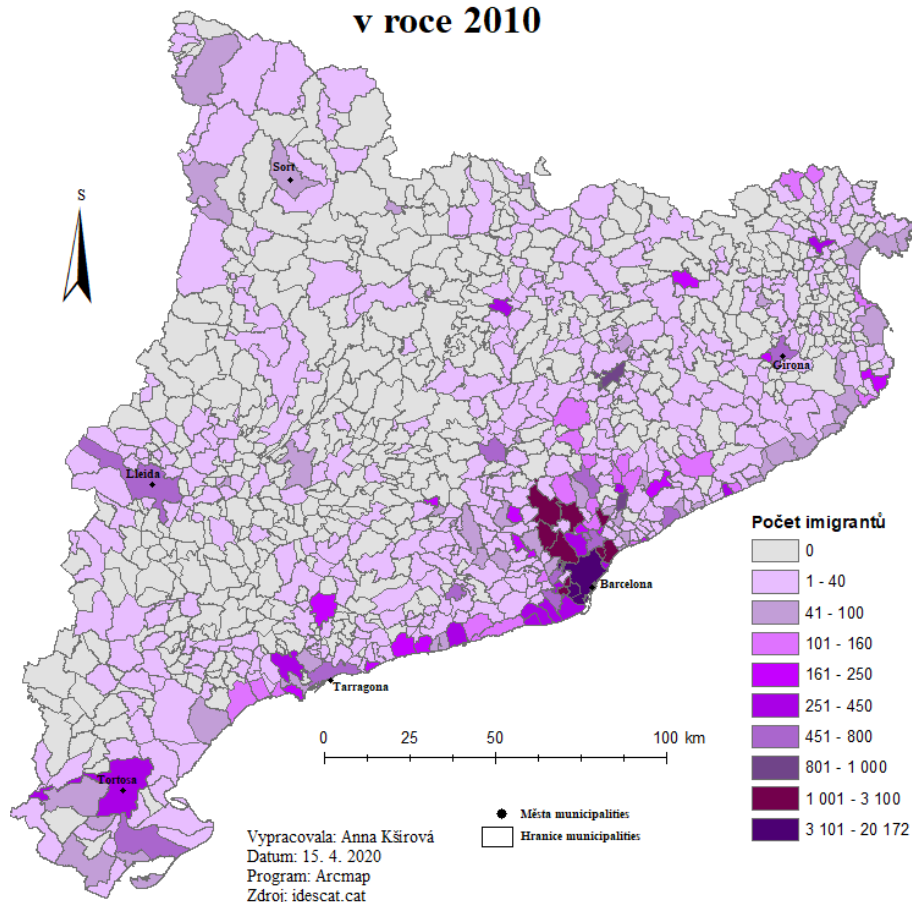
Poslední imigrační skupinou v Katalánsku, na kterou se bakalářská práce podrobněji zaměřuje, jsou Ekvádorčané. Tato skupina má jako jediná rozdílnost v pořadí nejpočetnějších skupin mezi lety 2010 a 2018, a to z důvodu její pozice v druhém sledovaném roce. Proto je zde zřejmé, že během kartografických výstupů bylo nalezeno mnoho změn s ohledem na časová období.

Nejprve je na obrázku č. 9 zobrazena prostorová koncentrace Ekvádorčanů v obcích za rok 2010. Dominantní zastoupení přistěhovalců s počtem 20 172 měla Barcelona. S počtem přesahující deset tisíc imigrantů je L'Hospitalet de Llobregat (12 316), kterou nalezneme jižně pod Barcelonou. V následujícím rozmezí 1 001 až 3 100 osob se

nacházejí ty municipalities, které leží do vzdálenosti 25 km od Barcelony. Jsou jimi Sabadell, Badalona, Terrassa, Cornellà de Llobregat, Santa Coloma de Gramenet, Rubí, Mollet del Vallès či Esplugues de Llobregat. S postupným snižováním počtu imigrantů dochází k širšímu rozptýlení jejich koncentrace. I přesto je stále více osídlené pobřeží Baleárského moře na rozdíl od vnitrozemí. Zde počítáme s délkou 35 km od pobřeží, tudíž výjimku tvoří minimum obcí, které se nacházejí za hranicí zvolených 35 km. Mezi municipalities jež přesahují počet imigrantů s hodnotou 161, patří Lleida, Berga, Vic, Olot, Manresa a Igualada. Při pobřeží do vzdálenosti 25 kilometrů jsou koncentrovány skoro všechny municipalities, u nichž je koncentrace imigrantů v rozmezí 161 až 250 Ekvádorčanů. Zbylé obce, které jsou na obrázku č. 9 zobrazeny světlými odstíny, mají prostorovou koncentraci imigrantů nižší než 101. I přes vysoký počet Ekvádorčanů je zde 452 obcí, u nichž není zaznamenán žádný výskyt imigrantů. To znamená, že více než polovina obcí (494) je bez zásahu migrace ze zvolené země.

Obrázek č. 9: Imigrace z Ekvádoru do obcí Katalánska v roce 2010

Imigrace z Ekvádoru do obcí Katalánska v roce 2010

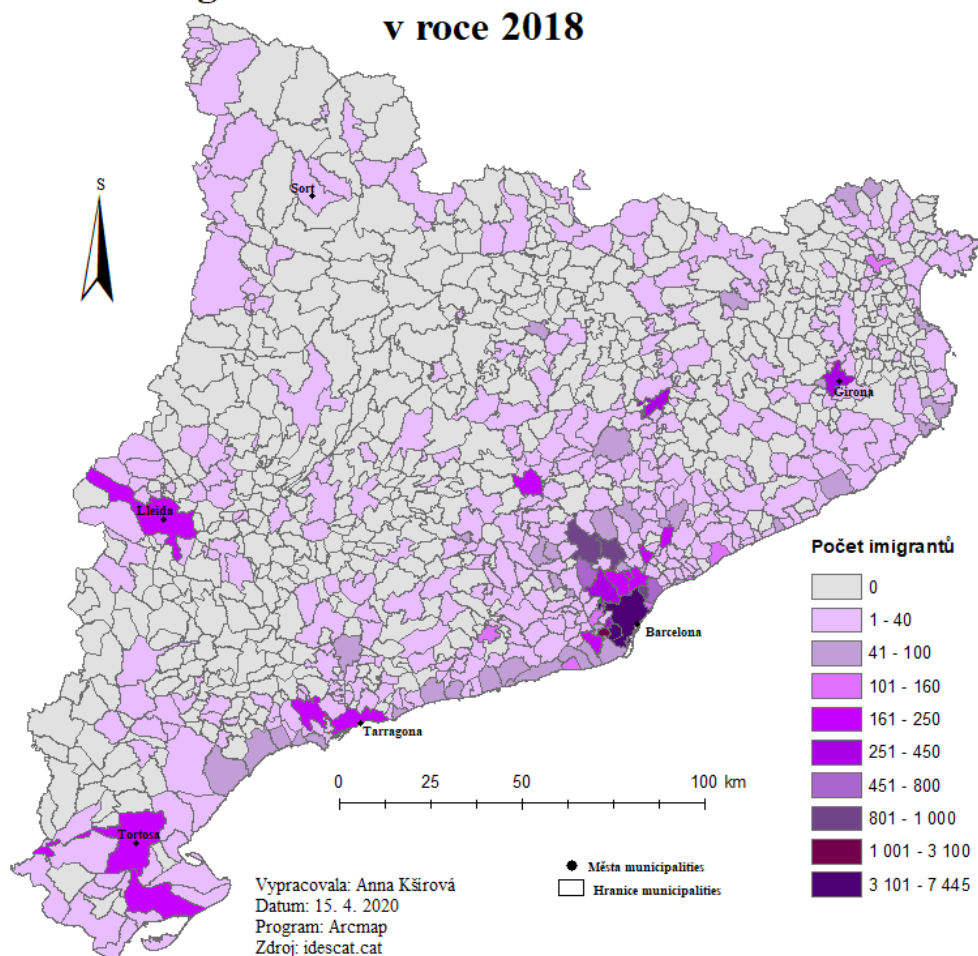

Zdroj: vlastní zpracování s využitím programu ArcMap dle dat z idescat.cat (2020)

V porovnání s obrázkem č. 9 můžeme na obrázku č. 10 níže, sledovat výraznou změnu v prostorové koncentraci. Tato změna je nejvíce viditelná v metropolitní oblasti hlavního města Barcelony. Dle statistik katalánského úřadu se imigrace do Katalánska z Ekvádoru v průběhu let snížila více než o polovinu. Důkazem tohoto jevu je počet imigrantů v Barceloně, který klesl oproti roku 2010 na 7 445 přistěhovalců. To samé nastalo i u municipality L'Hospitalet de Llobregat, kde se počet snížil na 4 055. Výrazný pokles byl zaznamenán i v municipalities, které v roce 2010 osidlovalo přes 3 000 imigrantů. Jedná se o Sabadell a Badalonu. Přes obrovské snížení imigrace je stále imigrace Ekvádorčanů koncentrováno do čtyř středisek - oblast Barcelony, Tortosy, Lleidy a Girony. Největší prostorové zastoupení mají v roce 2018 municipalities s počtem imigrantů nepřesahující hodnotu 40 osob. Naopak se zaměřením na municipalities s nulovým výskytem Ekvádorčanů počet stoupl na 533.

Obrázek č. 10: Imigrace z Ekvádoru do obcí Katalánska v roce 2018

Imigrace z Ekvádoru do obcí Katalánska v roce 2018

Zdroj: vlastní zpracování s využitím programu ArcMap dle dat z idescat.cat (2020)

S ohledem na vývoj imigrace v obcích nám tabulka č. 4 zobrazuje rozdíl imigrace z Ekvádoru mezi lety 2010 a 2018 s ohledem na růst imigrace (viz. Příloha 14). S výraznou převahou 414 obcí došlo ke snížení imigrace, naopak u 54 došlo k růstu. Několik těchto obcí je zobrazeno v tabulce č. 4. Největší nárůst je možné sledovat u municipality Lliçà d'Amunt. Důvodem je nulový přírůstek imigrantů v roce 2010, kdy ale v roce 2018 lze sledovat zvýšení o 9 imigrantů. Rozdíl s hodnotami v obou letech nastal až u municipality L'Ametlla de Mar, kde z 2 imigrantů za rok 2010 počet stoupl v roce 2018 na 7. V tomto případě činí rozdíl 5 imigrantů. Hodnoty, které jsou v tabulce č. 4 zobrazeny číslem „2“ jsou ve statistikách Katalánska uváděny jako hodnoty „méně než 4“, a to z důvodu nízkého počtu imigrantů a ochrany jejich osobních údajů. Proto došlo na překódování na průměrnou hodnotu 2. Takto podobné případy nastaly i u imigrace z Maroka a Rumunska.

Největší rozdíl v imigraci z Ekvádoru byl zaznamenán v Barceloně. Toto tvrzení lze vysvětlit vysokým počtem v roce 2010 a výrazným snížením v roce 2018. Důvod pro tuto situaci nastala, je dán zvýšením imigrace z Číny v roce 2018. Stejně jako došlo ke snížení imigrace v Barceloně, došlo k poklesu i u ostatních obcí. Druhý největší skok měla municipality L'Hospitalet de Llobregat u níž rozdíl činí -8 261 Ekvádořanů. V tabulce č. 4 jsou zobrazeny obce s největším rozdílem v poklesu imigrace.

Tabulka č. 4: Municipalities s největším rozdílem v růstu imigrace Ekvádoru

Obce	Ekvádor 2010	Ekvádor 2018	Rozdíl
la Canonja ⁴	-	10	-
Lliçà d'Amunt	0	9	9
L'Ametlla de Mar	2	7	5
Teià	9	13	4
Arenys de Munt	2	5	3
Avinyó	2	5	3

Zdroj: Idescat.cat (2020), zpracováno autorkou Annou Kšírovou

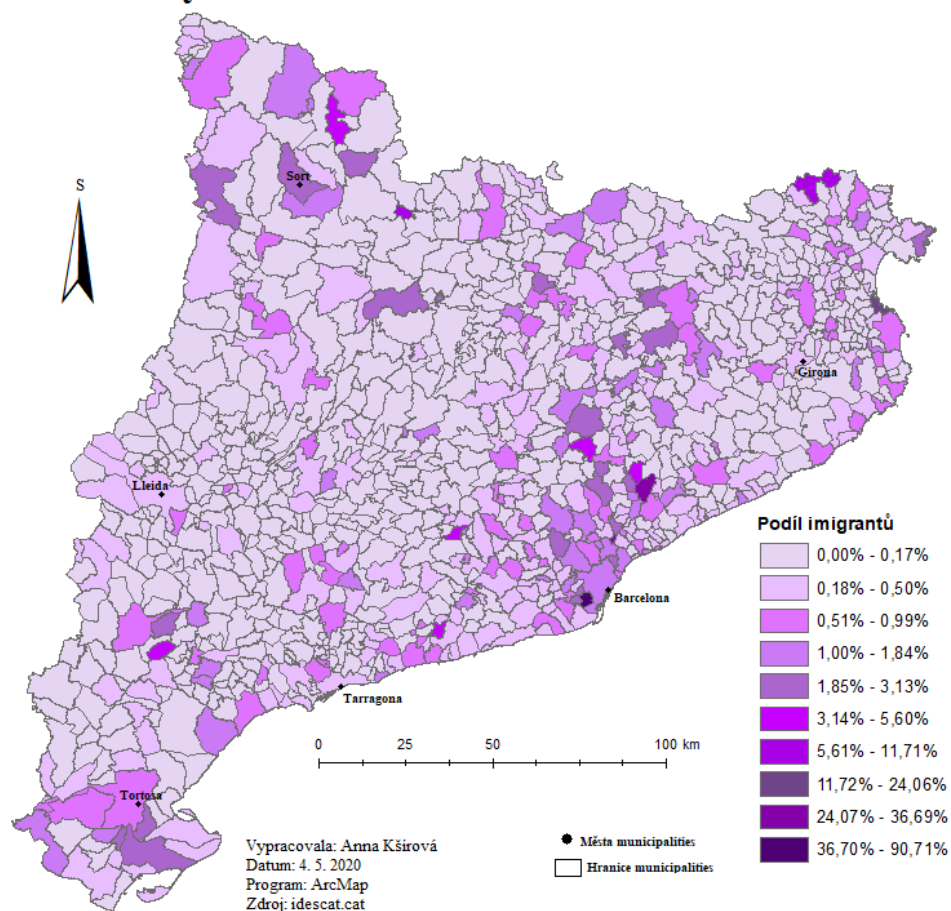
Podobně jako pro imigranty z Maroka a Rumunska je i u Ekvádorčanů vytvořen podíl ku ostatnímu obyvatelstvu. Na obrázku č. 11 interpretuje jejich koncentraci. Největší podíl imigrantů původem z Ekvádoru nalezneme v L'Hospitalet de Llobregat. Zde žije 90,71 % Ekvádorčanů. Takto vysoký podíl je dán výrazně nižším zastoupením ostatního

⁴ Municipality la Canonja byla v roce 2010 součástí Tarragony (lacanonja.cat, 2020). Proto nejsou hodnoty ve sloupci „Ekvádor 2010“ a „Rozdíl“ uvedeny. V tomto případě tudíž nelze říci, zda reálně došlo k nárůstu imigrace, neboť výsledky municipality la Canonja z roku 2010 jsou začleněny v obci Tarragona.

obyvatelstva (1 261) oproti Ekvádorčanům (12 316). Pravděpodobným důvodem takového množství imigrantů, je dáno blízkostí Barcelony (1,05 %), kdy může být většina těchto imigrantů zaměstnána v automobilovém průmyslu nebo v cestovním ruchu (např. na úklid). Samozřejmě je zde možnost práce v zemědělském sektoru, ale to je minimální možnost z důvodu nedostačujících prostor pro pěstování a možnou tvorbu skleníků. Další municipalities, které mají vysoké procento imigrantů z Ekvádoru na svém území, jsou la Llagosta (36,69 %), les Franqueses del Vallès (36,14 %) a l'Escala (24,06 %). Všechny tři nalezneme v okolí severovýchodně od Barcelony do vzdálenosti 30 km. Platí zde faktor geografické vzdálenosti, který imigrantům umožňuje pracovat v blízké Barceloně a zároveň jim dovoluje bydlet mimo dosah turismu, s čímž jsou spojeny u vyšší ceny nemovitostí. Ty jsou dány velkou stratifikací cen bydlení z hlediska luxusní čtvrtě versus dělnické čtvrtě (idelista.com, 2020).

Obrázek č. 11: Podíl imigrantů z Ekvádoru na počtu obyvatel Katalánska v roce 2010

Podíl imigrantů z Ekvádoru na celkovém počtu obyvatel obcí Katalánska v roce 2010

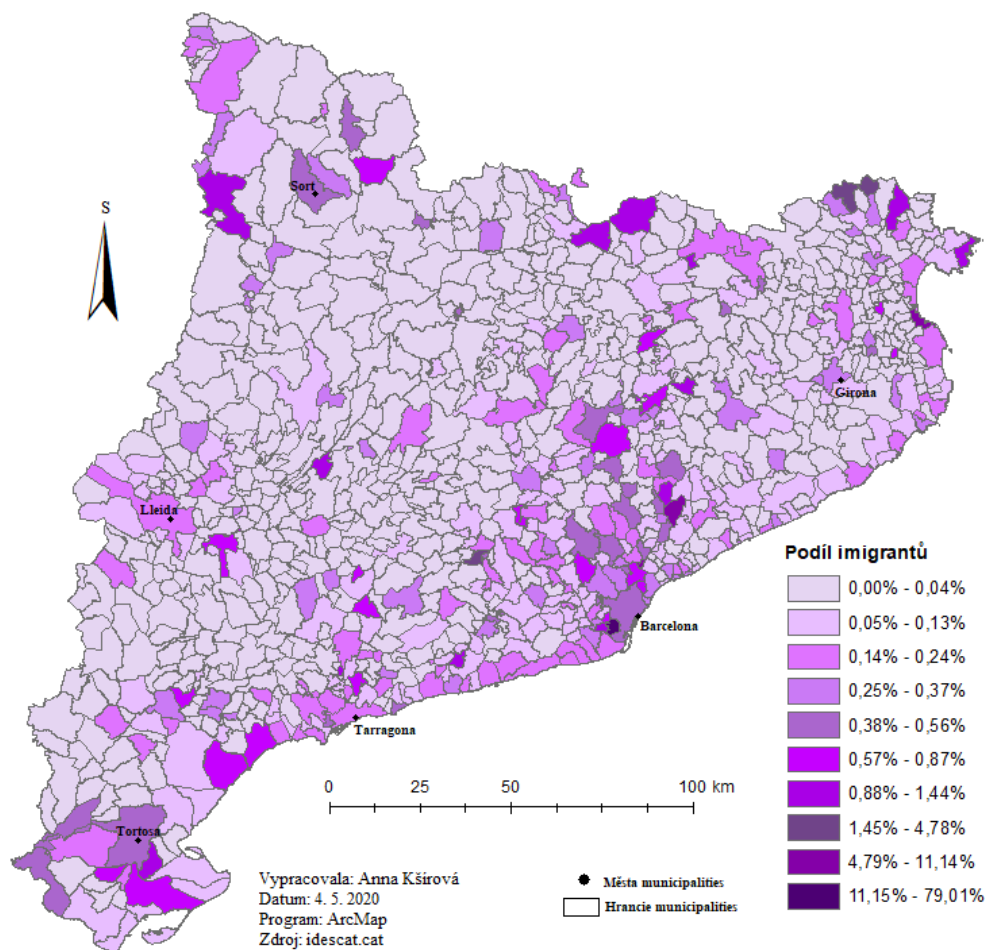

Zdroj: vlastní zpracování s využitím programu ArcMap dle dat z idescat.cat (2020)

Na obrázku č. 12 je zobrazen podíl imigrantů z Ekvádoru ku ostatnímu obyvatelstvu v roce 2018. Pro porovnání s obrázkem č. 11 je zřejmé, že stav imigrantů v obci se snížil 79,01 %. Tento důsledek je způsoben jak poklesem ostatního obyvatelstva, tak i výraznějším poklesem imigrace z Ekvádoru (4 055). K výraznému snížení podílu Ekvádorčanů došlo také v municipalities la Llagosta (10,02 %), les Franqueses del Vallès (11,14 %) a l'Escala (10,82 %), ale i v Barceloně (0,46 %) (idescat.cat, 2019).

Obrázek č. 12: Podíl imigrantů z Ekvádoru na počtu obyvatel Katalánska v roce 2018

Podíl imigrantů z Ekvádoru na celkovém počtu obyvatel obcí Katalánska v roce 2018

Zdroj: vlastní zpracování s využitím programu ArcMap dle dat z idescat.cat (2020)

8 Imigrace v Andalusii

Stejně jako Katalánsko je i Andalusie významným regionem pro imigraci. Příloha 15 zobrazuje lokalitu municipalities, které jsou významné ekonomicky či jiným způsobem. Jedná se o Málaga, Algeciras, Huelvu, Sevillu, Córdobu, Úbedu, Almeríi a Granadu. Nejvíce pocházeli imigranti z Maroka, Rumunska, Spojeného království a následně i z Ekvádoru. Tyto země byly vybrány pro porovnání vývoje prostorové koncentrace imigrantů za rok 2010 a 2018.

Celkový počet přistěhovalců, kteří do Andalusie přišli v letech 2010, byl 299 835. Tento počet za rok 2018 stoupl, neboť tohoto roku bylo v Andalusii 326 315 imigrantů. To znamená, že v průběhu let došlo k růstu imigrace do Andalusie s rozdílem 26 480. S ohledem na původní obyvatelstvo obcí Andalusie bylo množství imigrantů zastoupeno 3,46 % v roce 2010. Naopak v roce 2018 tento podíl stoupl na 3,75 % (Junta de Andalucía, 2020). Pro přehled imigrace byla vytvořena tabulka sedmi municipalities Andalusie, u nichž je zobrazen nejvyšší počet a podíl imigrantů (viz. Příloha 16 a 17).

Imigranti, kteří se v roce 2010 a 2018 pobývali na území Andalusie, pocházeli dle statistik Junta de Andalucía z celkem 26 zemí. Pokud bychom se ovšem zaměřili na rozdělení imigrantů dle světadílů, zjistili bychom, že nejvyšší počet imigrantů za rok 2010 pochází z Evropy (410 728), následně z Ameriky (197 225), Afriky (169 423), Asie (28 642) a Oceánie (1 087). Pro rok 2018 by pořadí dle počtu přistěhovalců bylo stejné, změnil se pouze počet imigrujících. U Evropy došlo ke snížení na 335 097 osob, naopak u Ameriky (209 345), Afriky (200 426), Asie (42 054) a Oceánie (1 179) ke zvýšení (Junta de Andalucía). Jako mapy v příloze 18 a 19 jsou zobrazeny prostorové koncentrace všech imigrantů v čase. Z těchto map lze vyvodit závěry, že nejvíce jsou imigranti soustředěni do okolí významných měst a při pobřeží Středozemního moře, ať už z pohledu velikosti populace či pracovní nabídky.

Nyní s ohledem na jednotlivé skupiny, které jsou nejpočetněji zastoupeny v obcích Andalusie, byly stejně jako u Katalánska Maročané a Rumuni. Třetí nejpočetnější skupinu tvořili občané Spojeného království a z důvodu vysokého zastoupení Ekvádorčanů v Katalánsku byla i v Andalusii zvolna tato skupina pro porovnání. Tyto čtyři skupiny imigrantů budou na následujících stranách porovnávány jak z pohledu prostorové koncentrace, tak i s ohledem na zvolené roky.

Tabulka č. 5: Čtyři zvolené skupiny imigrantů v Andalusii v letech 2010 a 2018

Země původu	Imigrace - rok 2010	Imigrace - rok 2018
Maroko	130 104	157 587
Spojené království	111 475	74 136
Rumunsko	88 476	73 161
Ekvádor	26 138	23 677

Zdroj: Junta de Andalucía (2020), zpracováno autorkou Annou Kšírovou

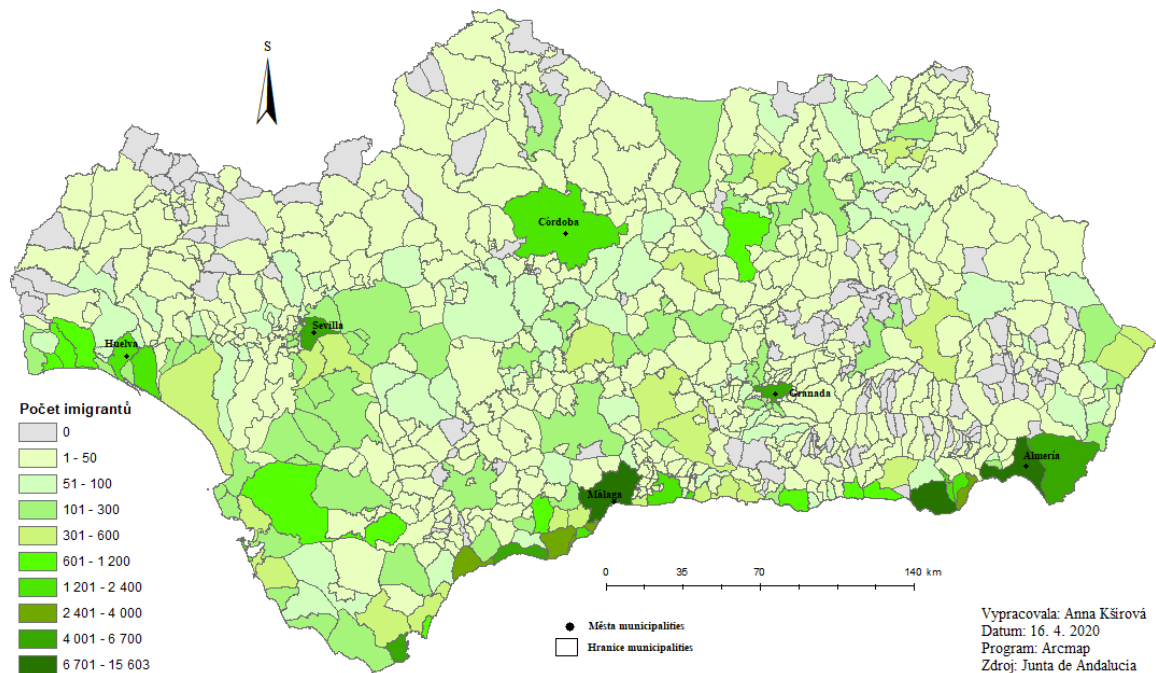
8.1 Imigrace z Maroka

Jak je již výše v tabulce č. 5 zmíněno, Maročané jsou nejpočetněji zastoupenou skupinou imigrantů v celém autonomním společenství Andalusie, a to v obou zvolených letech. Jsou také nejběžnější národností v Maláze (Triguero, 2018). Tento fakt je dán faktorem velmi krátké geografické vzdálenosti mezi jednotlivými regiony, neboť jsou od sebe odděleny pouze Gibraltarským průlivem (Garcia, 2020). Na obrázku č. 13 níže si můžeme představit jednotlivou prostorovou koncentraci Maročanů v municipalities k roku 2010. Na první pohled je jejich dominance zřejmá u municipality El Ejido (15 603), jež se nachází 35 km od obce Almería (6 713), kterou lze také zařadit do skupiny s nejvyšším počtem osob. Obdobně tomu jako u El Ejidy je i v Málaze, v níž je koncentrováno 13 731 Maročanů. Obecněji je pobřeží Středozemního moře a Atlantického oceánu osídleno výrazně více, než je tomu ve vnitrozemské části Andalusie. Výjimky zde tvoří municipalities, které jsou zároveň hlavními městy provincií (Sevilla, Córdoba, Jaén, Granada). Nyní s ohledem na nejnižší počet imigrantů, za který lze považovat hodnoty v rozmezí 1 až 100 Maročanů, lze sledovat jejich největší prostorovou koncentraci. Naopak municipalities, které na svém území nehostí žádné imigranty, jsou koncentrovány převážně v severozápadní a jihozápadní části regionu.

V roce 2010 došlo v roce 2018 k nárůstu imigrace. Tento rozdíl činil mezi roky 27 483 Maročanů. Nejpočetnější je z pohledu imigrace z Maroka zastoupena. Zde se počet vyšplhal na 16 045 Maročanů. Naopak na obrázku č. 14 si můžeme představit municipalities, ve kterých docházelo v roce 2018 k nejvyšší prostorové koncentraci Maročanů. Opět se jedná o výrazné zastoupení těchto cizinců při pobřeží Středozemního moře a Atlantického oceánu a následném nižším zastoupení ve městech provincií ve vnitrozemí. Obce, které jsou zobrazeny šedou barvou, značí nulové hodnoty imigrantů.

Obrázek č. 13: Imigrace z Maroka do obcí Andalusie v roce 2010

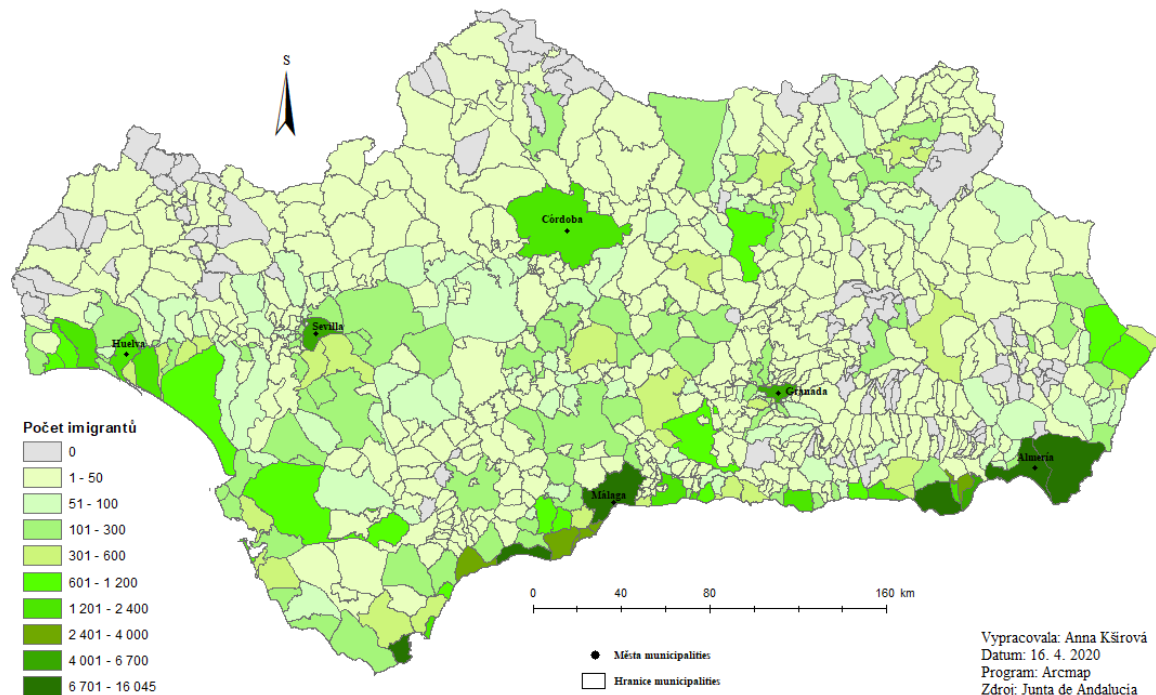
Imigrace z Maroka do obcí Andalusie v roce 2010

Zdroj: vlastní zpracování s využitím ArcMap dle dat z Junta de Andalucía (2020)

Obrázek č. 14: Imigrace z Maroka do obcí Andalusie v roce 2018

Imigrace z Maroka do obcí Andalusie v roce 2018

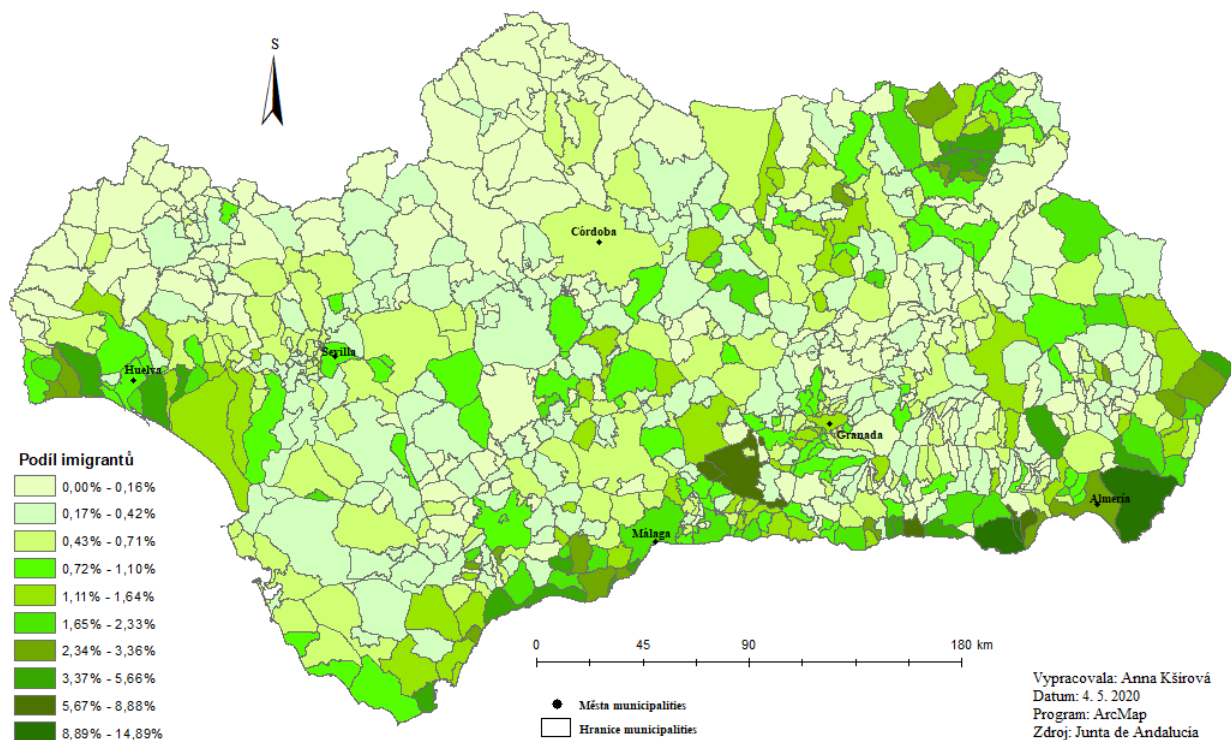

Zdroj: vlastní zpracování s využitím ArcMap dle dat z Junta de Andalucía (2020)

Jak je již výše zmíněno, mezi lety došlo k růstu imigrace na španělském území. Příloha 20 interpretuje obrázek znázorňující jednotlivé změny v čase a prostoru. V pobřežních částech lze sledovat nárůsty imigrace, kde výjimku tvoří pouze několik municipalities (El Ejido Lújar, Torremolinos, Estepona, Vejer de la Frontera, Cádiz a Rota). U municipality El Ejido došlo k největšímu poklesu imigrace mezi lety a tak zde rozdíl činí 1 986 osob. Další municipalities, u nichž nastal stejný stav, mají záporné hodnoty pohybující se v rozmezí -246 až -1. Hodnotu změnu stavu s rozdílem -246 imigrantů lze pozorovat na území Estepony. Tato municipality se nachází přibližně 50 km při pobřeží od Málagy. Následuje Córdoba, u níž došlo ke snížení imigrace o 204 osob. Celkem došlo ke snížení imigrace ve 204 obcích, naopak nárůst proběhl u 446 obcí. I Almería lze zařadit k municipalities, u nichž došlo k největšímu nárůstu imigrantů. Zde se rozdíl vyšplhal na hodnotu 3 231 Maročanů. Poté následují municipalities Málaga (2 314), Níjar (1 972) a Algeciras (1 937). Ve zbývajících 78 municipalities nedošlo k žádné změně stavu.

Obrázek č. 15: Podíl imigrantů z Maroka na celkovém počtu obyvatel Andalusie (2010)

Podíl imigrantů z Maroka na celkovém počtu obyvatel obcí Andalusie v roce 2010

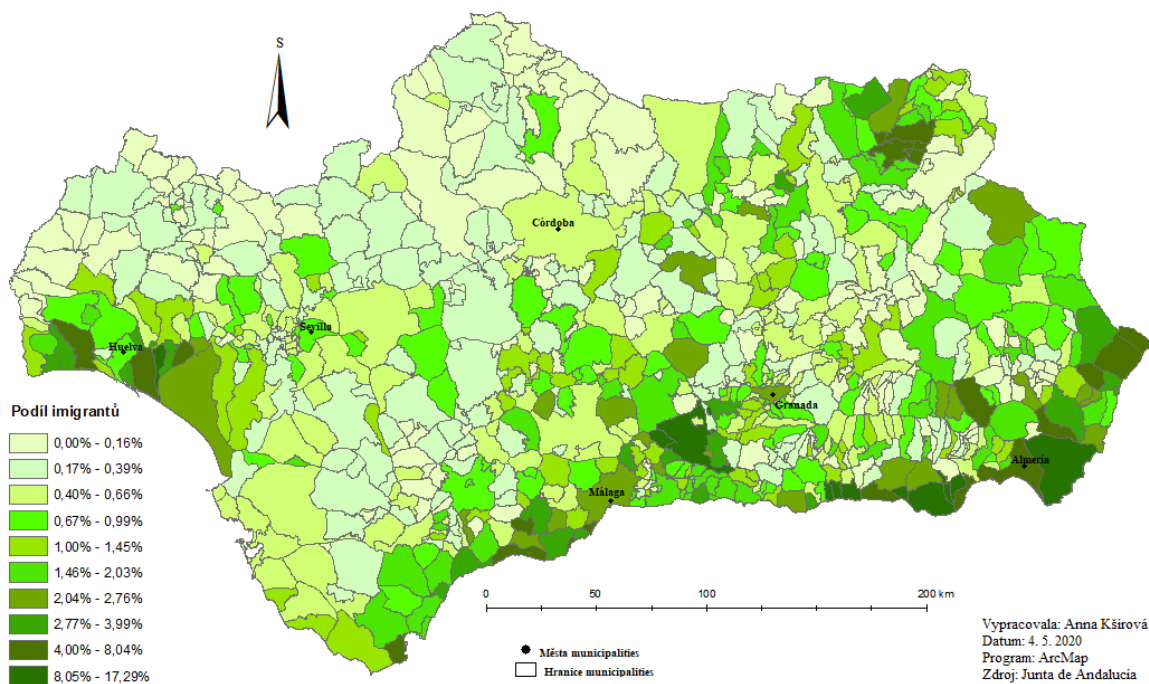

Zdroj: vlastní zpracování s využitím ArcMap dle dat z Junta de Andalucía (2020)

Samozřejmě i podíl Maročanů ku ostatnímu obyvatelstvu má velký vliv na prostorovou koncentraci, ale i na interpretaci v čase. Na obrázku č. 15 (výše) a č. 16 (níže) jsou zobrazeny podíly Maročanů v letech 2010 a 2018. V obou případech je viditelný vysoký podíl v pobřežních částech a v severovýchodním rohu Andalusie. Největší procentové zastoupení Maročanů je v roce 2010 v El Ejidě (14,89 %) a roku 2018 v Níjaře (17,29 %). Obě dvě municipalities se nacházejí do vzdálenosti 30 km od Almerie. V pobřežních, ale i ve vnitrozemské části je vysoké procento imigrantů zaměstnáváno v zemědělství a s ohledem na významnější města může dojít i k zaměstnání v cestovním ruchu či v průmyslu. Například v Huelvě sbíralo jahody v roce 2018 16 000 žen, které imigrovaly či jsou sezónními pracovníci z Maroka. Tato spolupráce Španělska a marocké národní agentury pro zaměstnanost a odbornou přípravu se snaží v tomto případě zaručit imigrujícím osobám zaměstnání, k němuž mohou zajistit i bydlení (Infomigrants.net, 2018).

Obrázek č. 16: Podíl imigrantů z Maroka na celkovém počtu obyvatel Andalusie (2018)

Podíl imigrantů z Maroka na celkovém počtu obyvatel obcí Andalusie v roce 2018

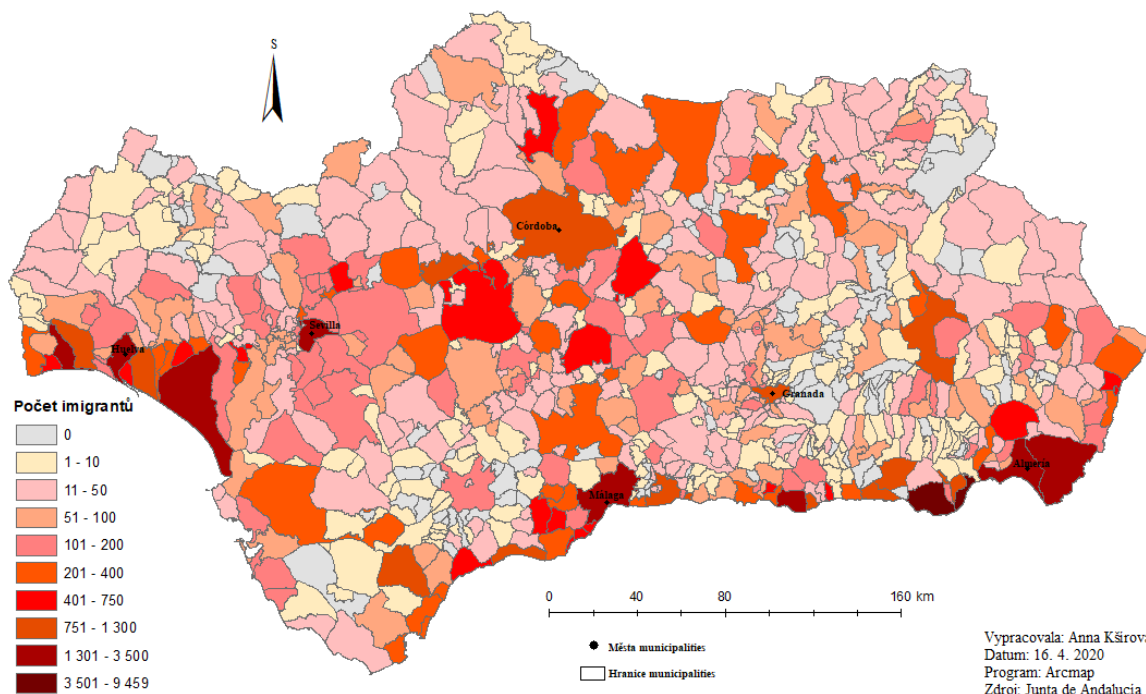
Zdroj: vlastní zpracování s využitím ArcMap dle dat z Junta de Andalucía (2020)

8.2 Imigrace z Rumunska

Imigranti z Rumunska jsou druhou nejpočetněji zastoupenou skupinou na území Andalusie. Zde na obrázku č. 17, lze sledovat jejich prostorovou koncentraci za rok 2010. Podobně jako u Maročanů i Rumuni jsou převážně rozptýleni při pobřežích s tou výjimkou, že je v počtech 200 a více nalezneme i v několika obcích uvnitř regionu, kde se nejedná pouze o obce s titulem hlavní města provincií. I přesto, že Sevilla je hlavním městem celého území, jsou zde počty imigrantů poměrně nižší (2 006), než je tomu u municipality Almería. Ta je na třetím místě v žebříčku s počtem Rumunů (3 177). Prvními dvěma municipalities je sousední El Ejido (4 004) a jasnou dominantou je Roquetas de Mar s počtem 9 459 přistěhovalců. Obě tyto jednotky nalezneme při pobřeží 40 km západně od obce Almería. Vysoké zastoupení Rumunů mají také municipalities Motril, Málaga, Sevilla, Almonta, Lepe a Huelva. Celkem je prostorová koncentrace imigrace nejpočetněji zastoupena v obcích, které mají počet Rumunů v rozmezí od 1 do 50. Tyto obce (426) tvoří více než polovinu celého regionu.

Obrázek č. 17: Imigrace z Rumunska do obcí Andalusie v roce 2010

Imigranti z Rumunska v obcích Andalusie v roce 2010

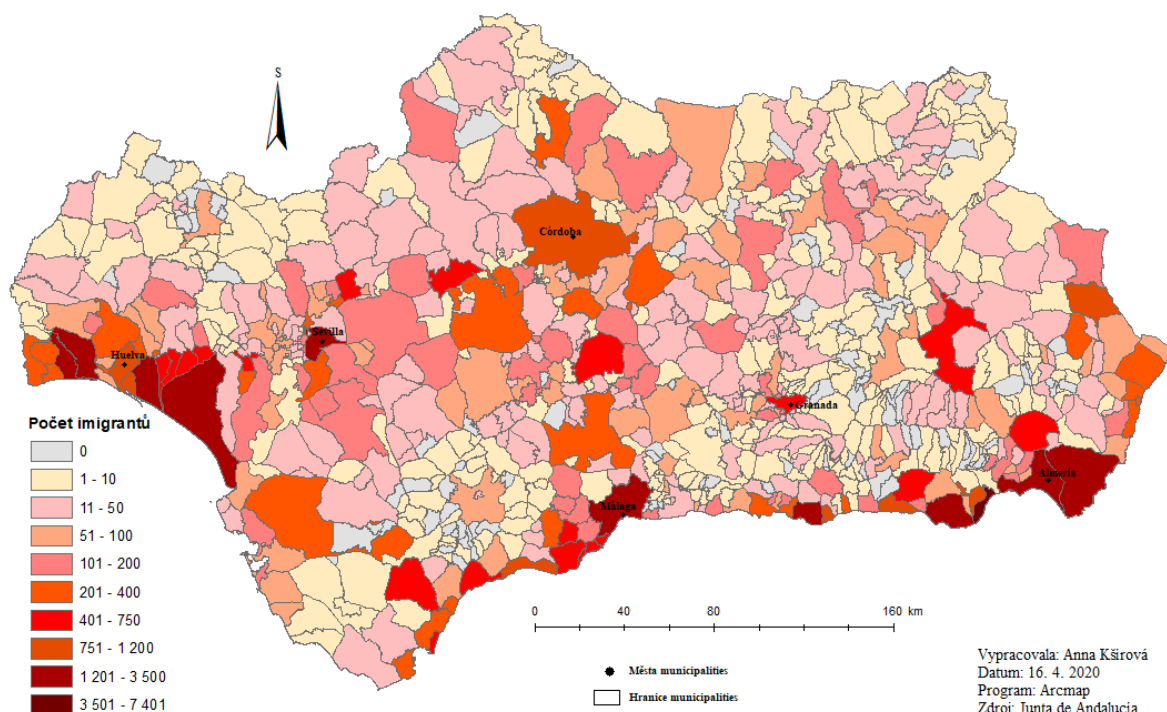

Zdroj: vlastní zpracování s využitím ArcMap dle dat z Junta de Andalucía (2020)

S odlišností mezi lety, kterou lze sledovat v porovnání mezi obrázky č. 17 a 18 níže, je patrné, že s ohledem na významnější obce nedošlo k změnám. Naopak změny nastaly u municipalities, které v roce 2010 hostily 11 a více osob. Hned na první pohled je zřejmé, že roku 2018 tyto municipalities umožňují pobyt menšímu množství imigrantů v rozmezí 1 až 10. Toto tvrzení lze potvrdit zvýšením světlé barvy na obrázku č. 22, která označuje počet imigrantů v rozmezí 1 - 10. Celkově došlo ke sízení imigrace z 88 476 rumunských imigrantů na 73 161.

Obrázek č. 18: Imigrace z Rumunska do obcí Andalusie v roce 2018

Imigranti z Rumunska v obcích Andalusie v roce 2018

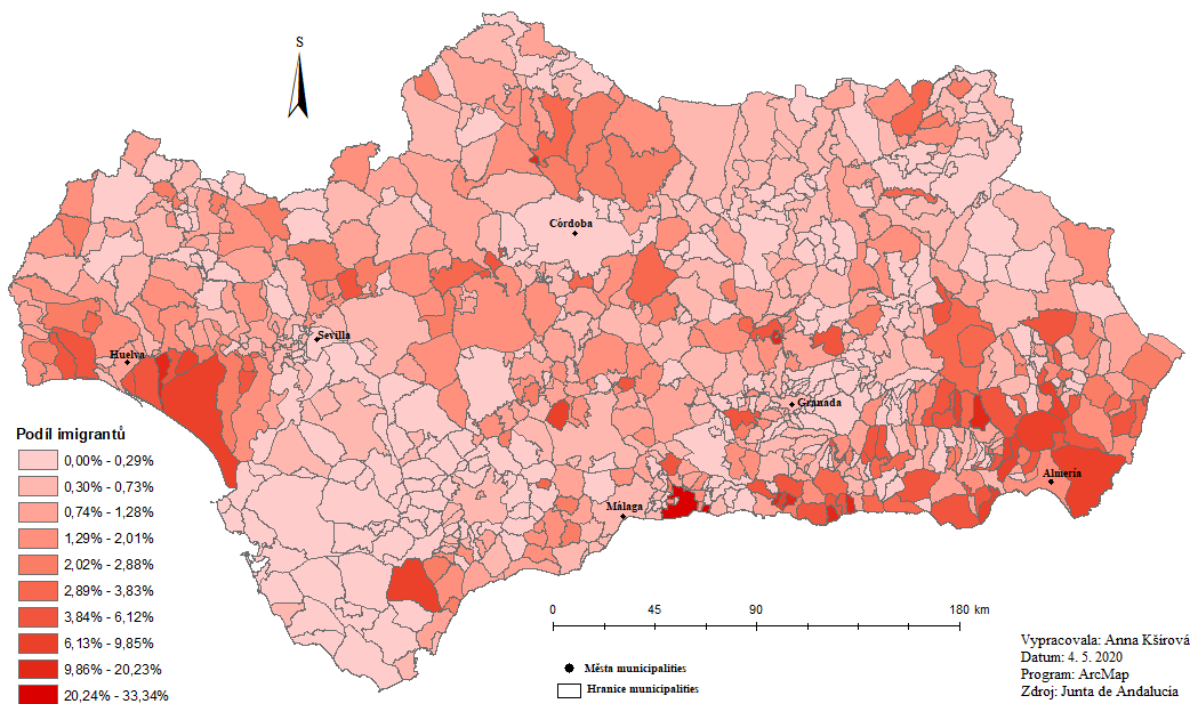
Zdroj: vlastní zpracování s využitím ArcMap dle dat z Junta de Andalucía (2020)

V příloze 21 lze sledovat rozdíl v imigraci mezi lety. Z prvního hlediska můžeme usuzovat, že pokles imigrace převažuje nad nárůstem, neboť pokles imigrace nastal u 478 municipalities, kdežto nárůst u 212. U zbylých 88 nedošlo k žádné změně stavu. Výrazný nárůst imigrace lze sledovat v západní části Andalusie a u municipalities Vélez-Rubio, Almonte, Moguer či Palos de la Frontera. Naopak pokles nastal u municipalities Roquetas de Mar, Almería, Málaga, Motril, Granada, El Ejido, Huelva či Écija.

Na obrázku č. 19 níže, jenž zobrazuje podíl imigrace za rok 2010, je viditelné soustředění nejvyšší podílu Rumunů podobně jako u Maročanů v okolí větších obcí a v pobřežních oblastech. Důvodem je nabídka zaměstnání v zemědělství, průmyslu a cestovním ruchu. Výjimku tvoří jižní cíp okolí Algecirasu, kde se podíl pohybuje do 0,29 % Rumunů na ostatní obyvatelstvo. Podobně je na tom i podíl, který je zobrazený na obrázku č. 20. Největší podíl ku obyvatelstvu Andalusie je za rok 2010 u municipalities Vélez-Málaga (východně od Málagy) s 33,34 % a pro rok 2018 Gualchos (východně od Málagy) s 16,90 %.

Obrázek č. 19: Podíl imigrantů z Rumunska na počtu obyvatel Andalusie v roce 2010

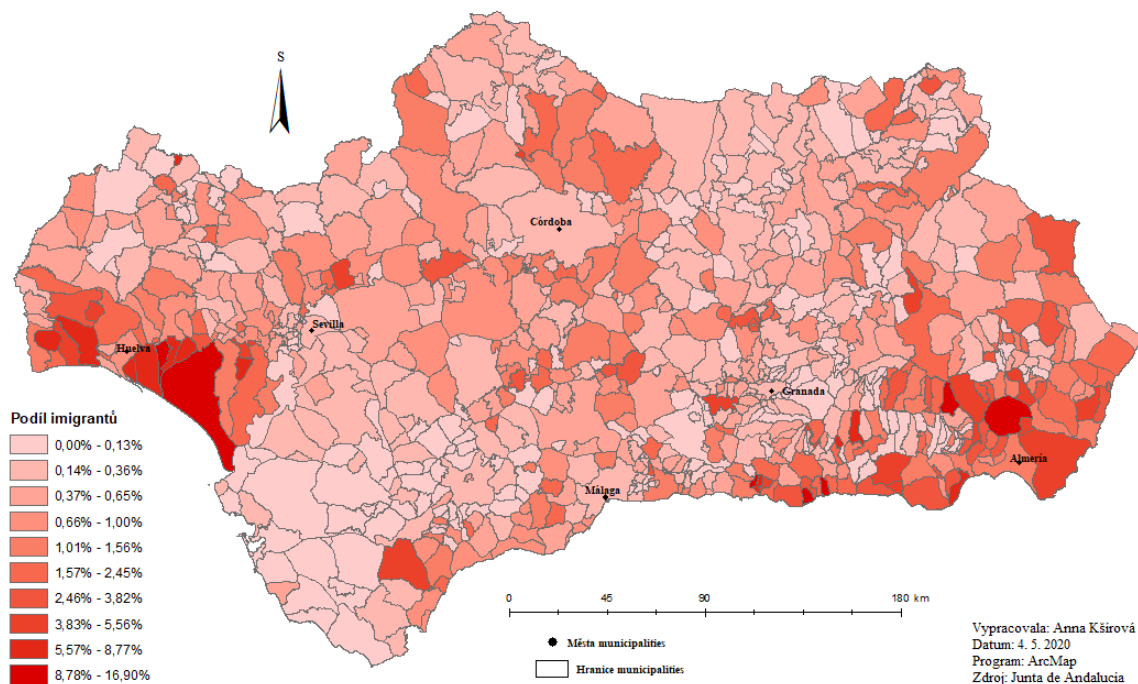
Podíl imigrantů z Rumunska na celkovém počtu obyvatel obcí Andalusie v roce 2010

Zdroj: vlastní zpracování s využitím ArcMap dle dat z Junta de Andalucía (2020)

Obrázek č. 20: Podíl imigrantů z Rumunska na počtu obyvatel Andalusie roku 2018

Podíl imigrantů z Rumunska na celkovém počtu obyvatel obcí Andalusie v roce 2018

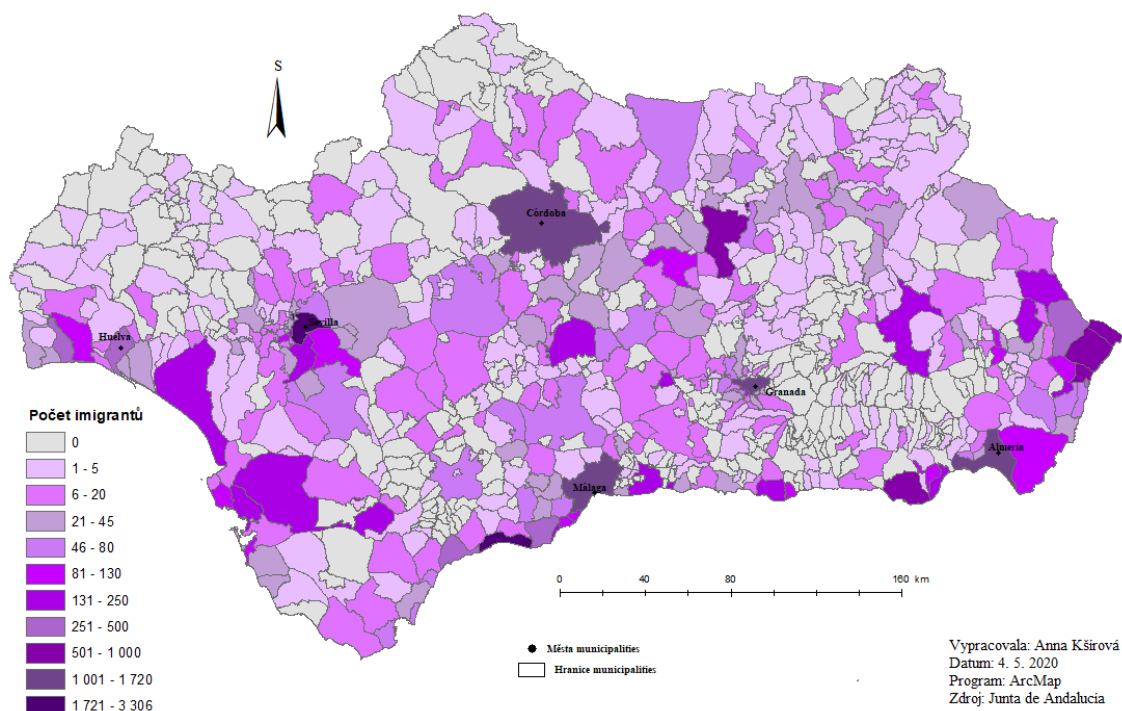
Zdroj: vlastní zpracování s využitím ArcMap dle dat z Junta de Andalucía (2020)

8.3 Imigrace z Ekvádoru

Imigrace z Ekvádoru je do Andalusie zařazena z důvodu vysokého zastoupení imigrantů v Katalánsku v roce 2010. Tento počet se ale v Andalusii od Katalánska výrazně liší. V roce 2010 imigrovalo do Andalusie 26 138 Ekvádorčanů a v roce 2018 tento počet klesl na 23 677. Rozdíl v imigraci zde činí pokles o 2 461 Ekvádorčanů (Junta de Andalucía, 2020) (viz. Příloha 22). Na obrázku č. 21 a č. 22 je zobrazena imigrace z Ekvádoru do municipalities Andalusie nejprve v letech 2010 a poté v roce 2018. Dominantními jsou v obou zvolených letech významnější municipalities jak z pohledu cestovního ruchu tak i velikosti populace (Sevilla, Córdoba, Almería, Málaga, Marbella Granada). S ohledem na rozdíly mezi roky byla vytvořena mapa (viz. Příloha 22), která zobrazuje rozdíl v imigraci mezi roky. Největší rozdíl byl zaznamenán u Sevilly (-469), El Ejidy (-296) a Marbelly (-236).

Obrázek č. 21: Imigrace z Ekvádoru do obcí Andalusie v roce 2010

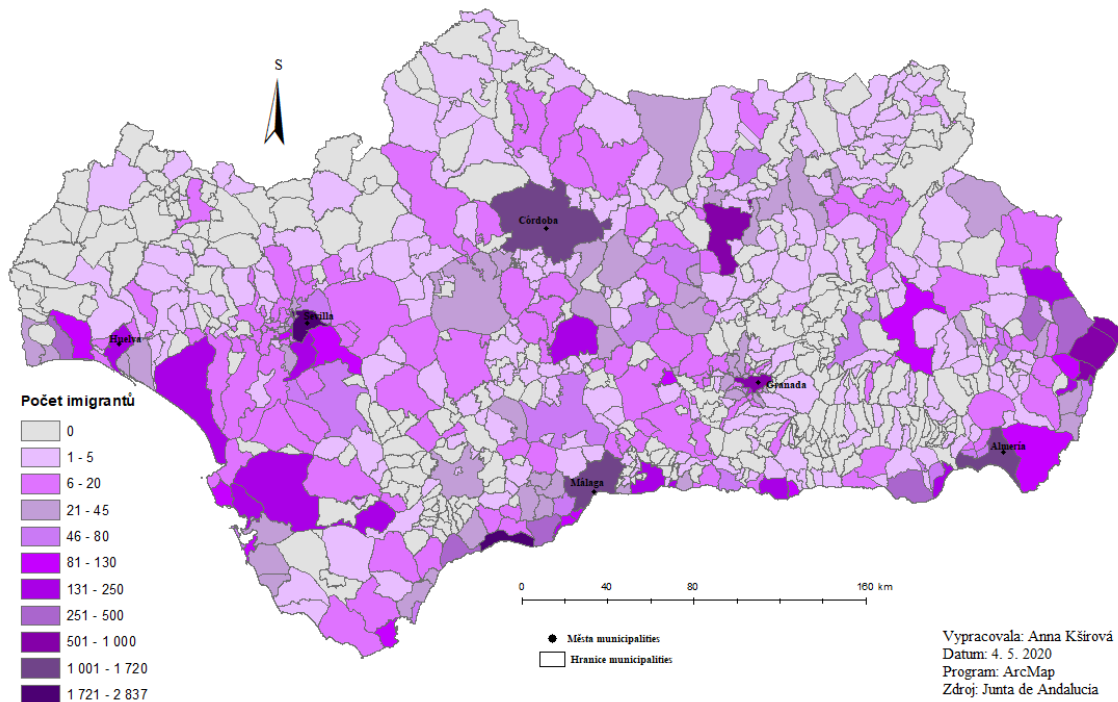
Imigranti z Ekvádoru v obcích Andalusie v roce 2010

Zdroj: vlastní zpracování s využitím ArcMap dle dat z Junta de Andalucía (2020)

Obrázek č. 22: Imigrace z Ekvádoru do obcí Andalusie v roce 2018

Imigranti z Ekvádoru v obcích Andalusie v roce 2018

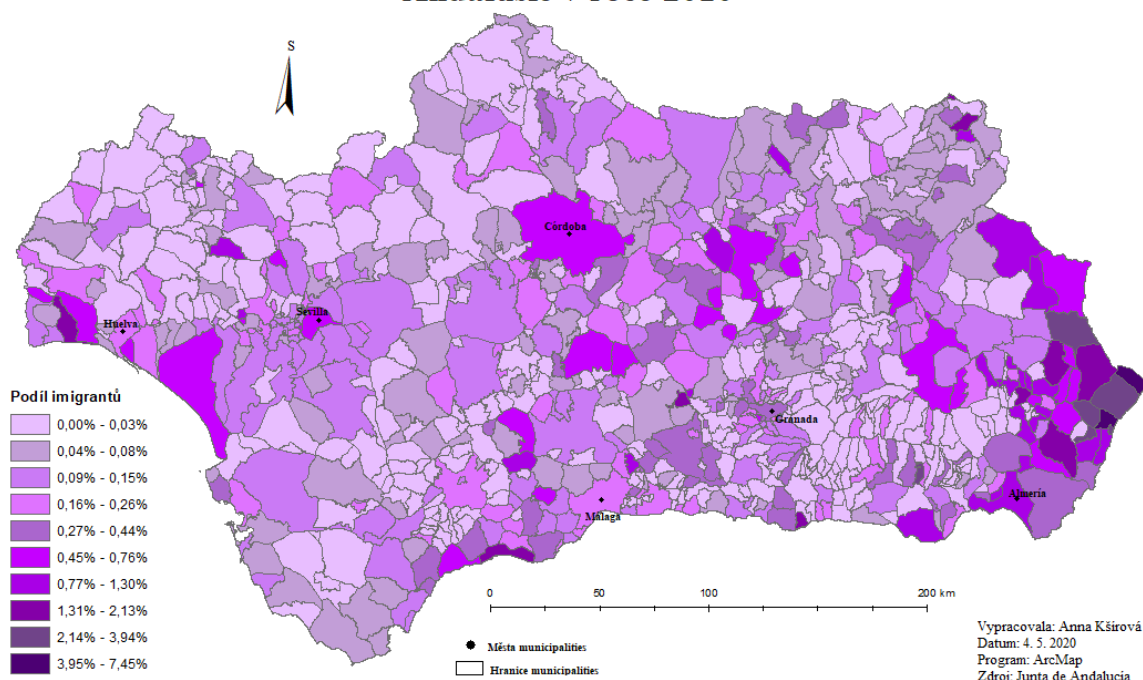

Zdroj: vlastní zpracování s využitím ArcMap dle dat z Junta de Andalucía (2020)

Dle populační velikosti byly vytvořeny obrázky č. 23 a č. 24, které znázorňují podíl imigrantů z Ekvádoru ku ostatnímu obyvatelstvu v municipalities Andalusie. Nejvyšší podíl imigrantů na celkové obyvatelstvo Andalusie byl v roce 2010 pozorován u municipality Pulpí. Tato municipality ležící 100 km severovýchodně od Almerie a v roce 2010 bylo tvořeno 7,45 % podílem imigrantů z Ekvádoru. Naopak u municipalities s výrazně vyšším počet obyvatelstva, jako je Almería (0,83 %), Jaén (0,59 %), Córdoba (0,51 %), Sevilla (0,45 %), Granada (0,40 %) či Málaga (0,20 %), je podíl imigrantů nižší. Tento jev je způsoben vysokým zastoupením ostatního obyvatelstva a nižším zastoupením imigrantů. Oproti roku 2010 v roce 2018 došlo k nárůstu podílu imigrantů z Ekvádoru, a to nejen v Pulpí (8,49 %), ale také u municipalities Vera (4,92 %) a Los Gallardos (3,94 %). Všechny tyto municipalities se nachází na pobřeží mezi Almerií a Murcií. Naopak u Almerie (0,70 %), Jaénu (0,45 %), Seville (0,40 %), Granady (0,39 %) a Córdoba (0,46 %) došlo k poklesu podílu imigrace z Ekvádoru. Pouze u Málaga zůstala hodnota 0,20 % stejná. Nejvýraznější, myšleno největší, podíl imigrace z Ekvádoru je na obrázku č. 23 a č. 24 pozorovatelný ve východní části Andalusie. V těchto oblastech je spolu se službami koncentrován také sektor zemědělství (sady olivovníků či citrusů).

Obrázek č. 23: Podíl imigrantů z Ekvádoru na počtu obyvatel Andalusie roku 2010

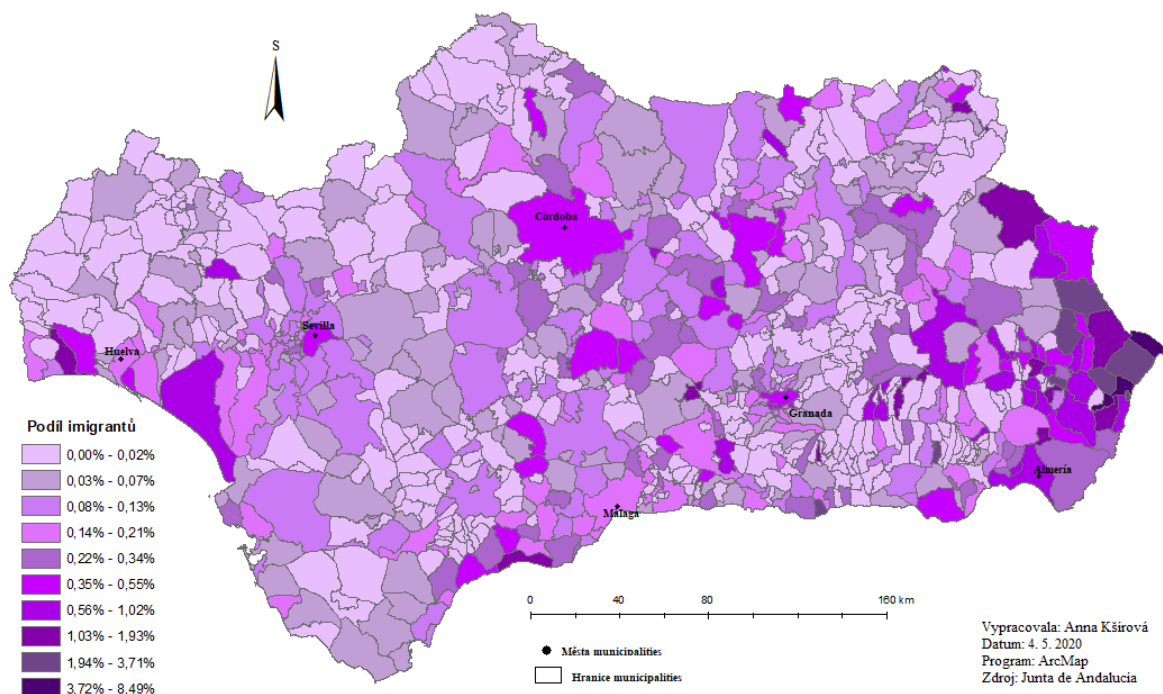
Podíl imigrantů z Ekvádoru na celkovém počtu obyvatel obcí Andalusie v roce 2010

Zdroj: vlastní zpracování s využitím ArcMap dle dat z Junta de Andalucía (2020)

Obrázek č. 24: Podíl imigrantů z Ekvádoru na počtu obyvatel Andalusie roku 2018

Podíl imigrantů z Ekvádoru na celkovém počtu obyvatel obcí Andalusie v roce 2018

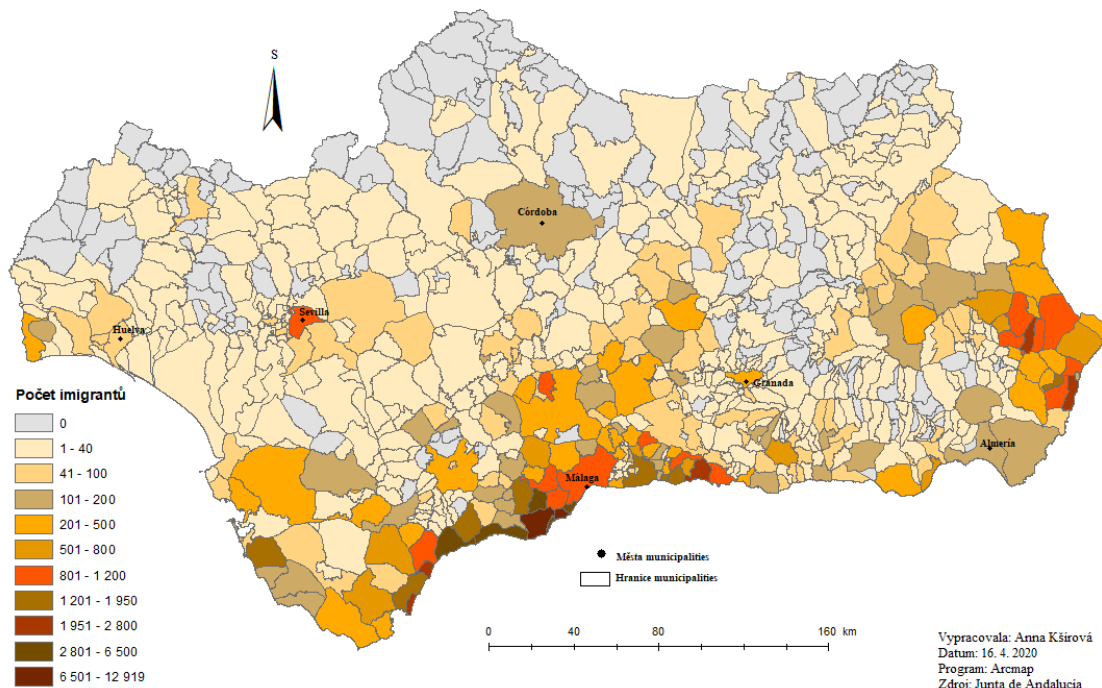
Zdroj: vlastní zpracování s využitím ArcMap dle dat z Junta de Andalucía (2020)

8.4 Imigrace ze Spojeného království

Imigranti ze Spojeného království, tedy Severního Irsko, Skotska, Walesu a Anglie, tvoří třetí nejpočetněji zastoupenou skupinu přistěhovalců v Andalusii. I u nich lze sledovat na obrázku č. 25 prostorovou koncentraci v roce 2010, která je soustředěna v pobřežní části zejména na západě a jihu území. Zde můžeme označit municipalities s nejvyšší koncentrací imigrantů (12 919) Mijas. Poté následují municipalities Benalmádena (6 594), Fuengirola (5 334), Marbella (4 365) a Estepona (5 149). Všechny tyto municipalities leží při pobřeží jižně od Málagy. Pravděpodobným důvodem tak vysokého počtu přistěhovalců může být dán územím Gibraltar na jihu Andalusie, neboť toto britské zámořské území patří právě Spojenému království. Postupně od jihu k severu Andalusie dochází ke snižování imigrace, která vede až k nulovému zastoupení v některých obcích (181).

Obrázek č. 25: Imigrace ze Spojeného království do obcí Andalusie v roce 2010

Imigrace ze Spojeného království do obcí Andalusie v roce 2010

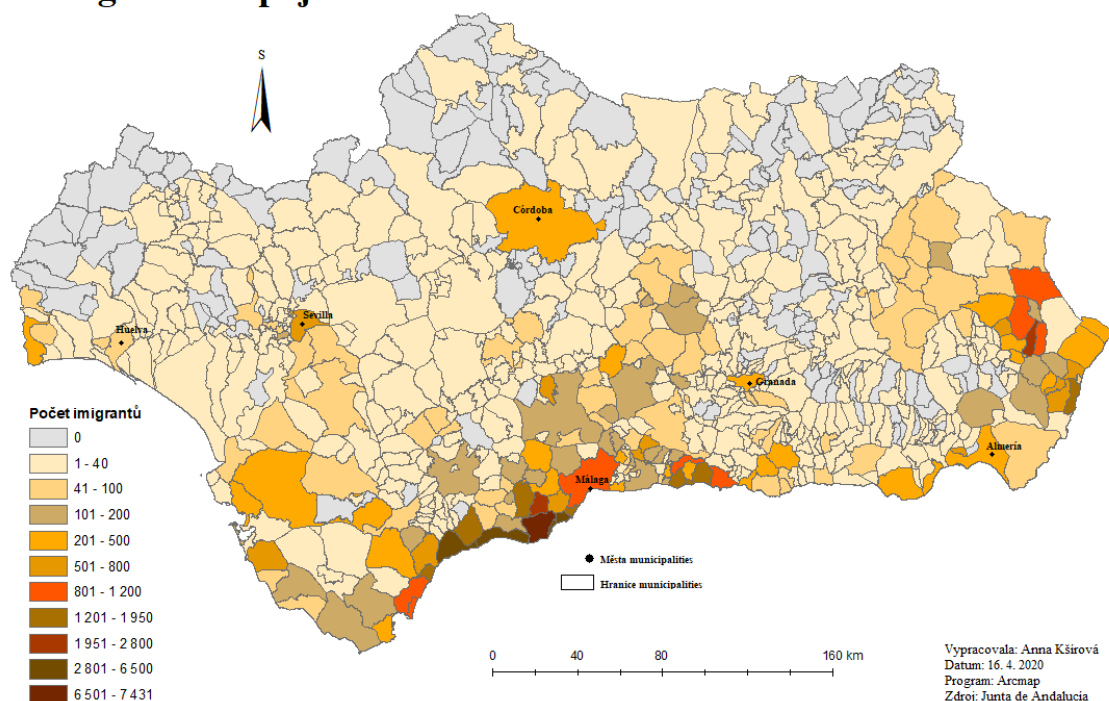

Zdroj: vlastní zpracování s využitím ArcMap dle dat z Junta de Andalucía (2020)

V porovnání mezi lety je na mezi obrázky č. 25 a č. 26 za rok 2018 viditelná změna v poklesu imigrace nejen při pobřeží. Tento pokles imigrace lze vysvětlit jako důsledek, při kterém došlo ke zkombinování zvyšujícího se věku imigrantů a poklesu kupní síly (Triguero, 2018). Dalším důvodem může být referendum o ukončení členství země s EU, které započalo 23. června 2016 (Evropská rada, 2020). I přes změny, které v průběhu let nastaly, se dominantní obce z roku 2010 nezměnily. Došlo pouze k nárůstu municipalit (173) s nulovým zastoupením imigrantů na severozápadě a východě regionu.

Obrázek č. 26: Imigrace ze Spojeného království do obcí Andalusie v roce 2018

Imigrace ze Spojeného království do obcí Andalusie v roce 2018

Zdroj: vlastní zpracování s využitím ArcMap dle dat z Junta de Andalucía (2020)

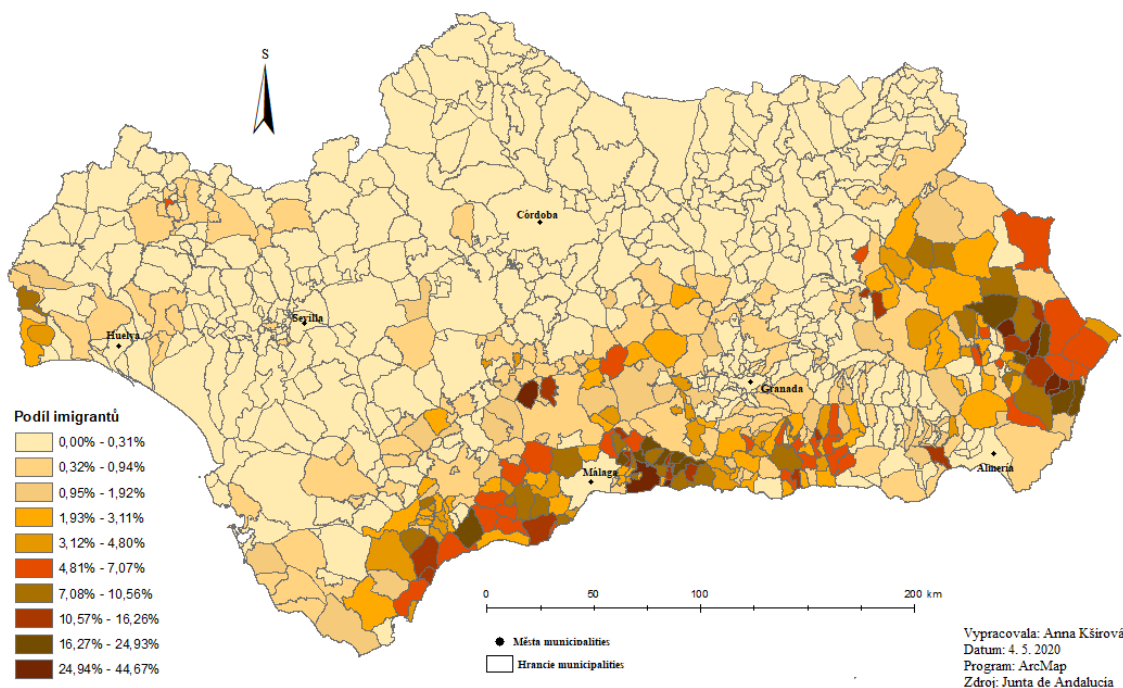
Podobně jako u rozdílů imigrace Ekvádoru, Rumunska a Maroka, i zde platí kladné a záporné hodnoty imigrace ze Spojeného království, u nichž lze pozorovat na mapě (viz. Příloha 23) téměř vyrovnané změny rozdílů. Pokles imigrace nastal u 446 obcí naopak nárůst pouze u 153. U zbylých obcí zůstal počet imigrantů v časovém období stejný. Největší pokles imigrace můžeme sledovat u municipality Mijas, kde rozdíl činí 5 488 osob, naopak největší nárůst je zaznamenán u municipalities Huércal de Almería (763) a Vélez-Rubio (531).

Pro zobrazení podílu byly vytvořeny mapy, v nichž lze sledovat procentové zastoupení imigrantů ze Spojeného království v roce 2010 (obrázek č. 26) a 2018 (obrázek č. 27). Největší množství imigrantů ze Spojeného království je koncentrováno v pobřežních oblastech a v okolí velkých měst, kdy vzdálenost od moře nepřesáhne hranici 100 km. Takovéto procento zastoupení je dáno vysokým počtem imigrujících seniorů ze Spojeného království. Skupina těchto imigrantů, kteří jsou starší 65 let, výrazně vzrostla (Dollimore, 2017) nejen v Andalusii, ale v celém Španělsku. S ohledem na věkovou skupinu nejsou senioři jediní, kdo do regionu imigruje. Mezi mladší občany Spojeného království, kteří do Andalusie imigrují, nalézají uplatnění nejen jako výpomoc

v zemědělském sektoru, ale také v cestovním ruchu, díky vynikající znalosti anglického jazyka, která je pro turismus vysoce důležitá.

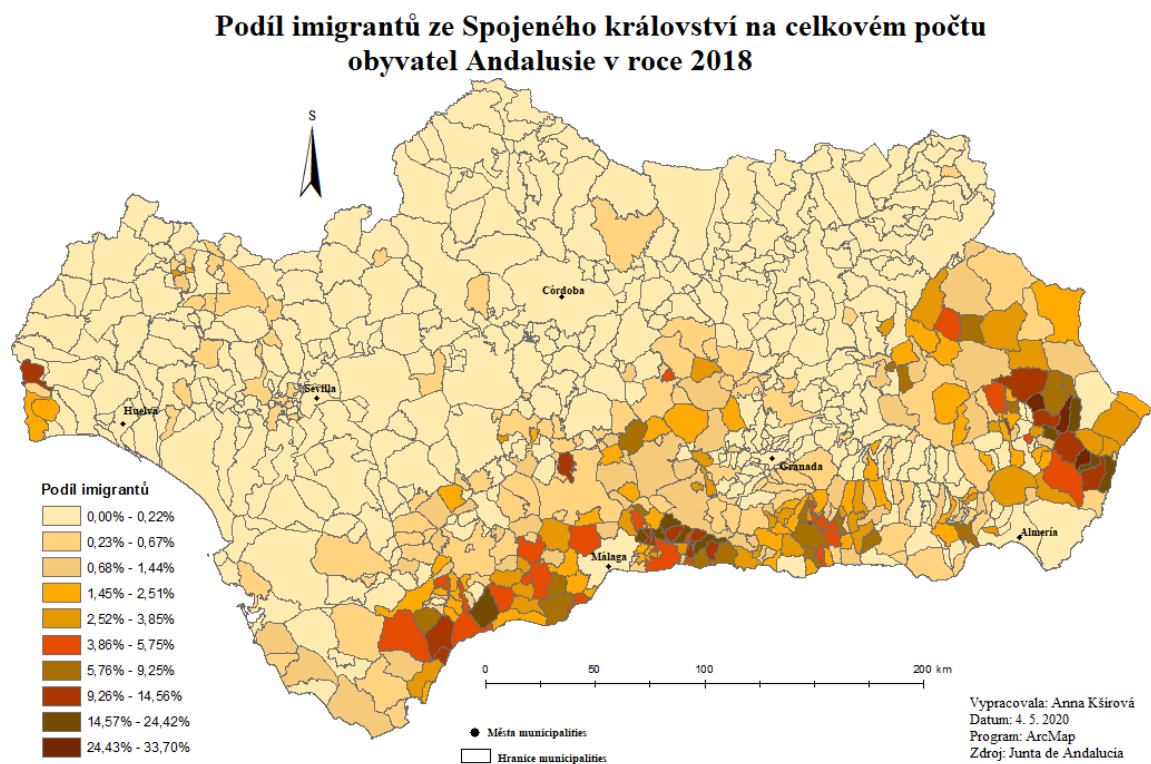
Obrázek č. 27: Podíl imigrantů ze Spojeného království na obyvatel obcí Andalusie (2010)

Podíl imigrantů ze Spojeného království na celkovém počtu obyvatel obcí Andalusie v roce 2010

Zdroj: vlastní zpracování s využitím ArcMap dle dat z Junta de Andalucía (2020)

Obrázek č. 28: Podíl imigrantů ze Spojeného království na obyvatel obcí Andalusie (2018)

Zdroj: vlastní zpracování s využitím ArcMap dle dat z Junta de Andalucía (2020)

Závěr

Cílem této bakalářské práce byla analýza prostorové koncentrace imigrantů v Andalusii a Katalánsku v letech 2010 a 2018. Na základě literatury a dalších pramenů byl zjištěn vývoj imigrace v čase v autonomních společenstvích. Toto následně vedlo ke studování statistických údajů v jednotlivých regionech. Z kartografických výsledků popsaných v části „Imigrace v Katalánsku“ a „Imigrace v Andalusii“ lze vyvodit závěry, že některé skupiny imigrujících osob se v regionech měnily v průběhu času výraznou změnou stavu jak v poklesu či nárůstu. Pravděpodobným růstem imigrace do zvolených obcí byla možnost pracovní nabídky v jakémkoli sektoru (primární, sekundární i terciární). Avšak rozdíly imigrace způsobující její pokles může být způsobeno hned několika klíčovými faktory, mezi něž spadá úmrtí jedince, rozhodnutí imigrovat do jiné země či získání občanství.

Z hlediska změn imigrace, které nastaly v Katalánsku a Andalusii můžeme usuzovat, že se jedná o velmi podobné schéma. S ohledem na odpověď výzkumné otázky č. 8 „Jaké skupiny imigrantů dle národnosti jsou nejpočetněji zastoupeny?“ jsou v obou autonomních společenstvích za roky 2010 a 2018 byly nejpočetnější skupinou obyvatelé Maroka a Rumunska. Poté byly nejpočetněji zastoupeny v případě Andalusie imigranti ze Spojeného království a následně také z Ekvádoru. Přistěhovalci pocházející z Ekvádoru tvořili třetí nejpočetněji zastoupenou skupinu v Katalánsku, což byl důvod, proč byla přidána a porovnávána i v Andalusii. Dle celkové imigrace došlo ke změně v obou zvolených regionech. Celkový počet imigrantů z celého světa se v Katalánsku snížil z 1 198 538 na 1 159 427. U Andalusie se tento stav mezi lety obrátil a z 299 835 imigrantů se jejich celkový počet zvýšil v rámci osmi let na 326 315. Důvodem snížení imigrace do Katalánska může být dán nárůstem vzdělanosti imigrantů, kdy si zvolí za cíl jinou více prosperující zemi či region.

Lákadlem imigrantů v roce 2010 do Katalánska mohl být průměrný roční příjem na osobu. Tohoto roku tvořilo tuto hodnotu 12 890 euro, naopak v roce 2018 se příjem vyšplhal na 13 338 eur (idescat.cat, 2019). I přes nárůst příjmů nedošlo dle kartografických výsledků k celkovému nárůstu imigrace. Snížení imigrace z Maroka a Rumunska nedosahovalo drastických změn. Naopak u imigrace z Ekvádoru, který je oproti Rumunsku a Maroku z pohledu geografické vzdálenosti od Katalánska více

vzdálený, mohlo dojít k navýšení cen za lodní či leteckou dopravu, což zamezilo v imigraci většímu počtu osob. Důvodem tohoto nárůstu je poptávka po letecké dopravě, zvyšování cen palivových hmot, změny měnových kurzů nebo i různé politické změny ve společnosti - brexit (kiwi.com, 2020). Lze tedy říci, že odpovědí na výzkumnou otázku č. 7, zda jsou změny v čase stejné v Andalusii i v Katalánsku není jednoznačná podoba. Důvodem je rozdílná změna stavu imigrace a to taková, že v Andalusii mezi zvolenými lety došlo k nárůstu imigrace a v Katalánsku zase k poklesu imigrace.

Se zaměřením na mapové výstupy spojené s výzkumnými otázkami č. 1 („Kam se imigranti koncentrují?“), č. 2 („Proč právě do vybraného místa (město, venkov, intenzivní zemědělská oblast Andalusie, intenzivní průmyslová oblast Katalánska)?“), č. 3 („Soustřeďují se imigranti do podobných oblastí v obou zvolených regionech?“) a nakonec č. 9 („Liší se prostorové rozmístění a míra koncentrace mezi jednotlivými skupinami imigrantů?“), které jsou v práci interpretovány, se došlo k závěru, že nejvíce jsou v obou případech imigranti koncentrováni do velmi podobných oblastí a jejich prostorová koncentrace se nijak výrazně neliší. Mezi tyto oblasti patří pobřežní části regionů, okolí velkých či jinak významných měst (ekonomický, kulturní či národnostní pohled) a oblasti se zaměřením na zemědělství (povodí řeky Ebro) a průmysl. Imigranti, kteří se soustřeďují na venkovské oblasti, jsou většinou zaměstnání v sektoru zemědělství, například na sběr oliv či jiných plodů (jahody, rýže, kukuřice). Tento fakt je pravděpodobně dán důsledkem pracovních nabídek či jiného uplatnění na kvalifikační úrovni imigrantů. V případě Katalánska se s ohledem na průmysl jedná o oblasti v okolí velkých měst (Barcelona, Terrassa) (Generalitat de Catalunya, 2020). U Andalusie je to zase sektor zemědělství, který nabízí pracovní pozice mnoha imigrantům, ať už na sběr ovoce a zeleniny na polích či ve skleníkách (Infomigrants.net, 2018). Důvodem tak vysoké nabídky práce pro imigranty v tomto sektoru je dána nízkým stupněm mechanizace a neochotou místních obyvatel Andalusie, kteří upřednostňují lépe placené a méně náročné práce (Boutreux, 2019). Z hlediska na koncentraci imigrantů nedochází mezi zvolenými lety ani mezi jednotlivými skupinami k odlišnému rozmístění ani míře koncentrace.

Mezi jednotlivými roky bylo sledováno dostatečné množství imigrantů na změnu stavu imigrace, a právě díky sledovanosti těchto období lze odpovědět na výzkumnou otázku,

zda se zvýšil nebo snížil počet migrujících osob, a co mohlo být následkem onoho růstu nebo poklesu? U Katalánska došlo ke snížení imigrace u všech sledovaných skupin. Tento fakt může být, jak je již výše psáno, způsoben úmrtím, získáním občanství či odchodem. Právě získání občanství může výrazně ovlivnit změnu stavu imigrace. Pokud osoba imigrující z Portugalska, Filipín, Andorry, Rovníkové Guiney či jiné latinskoamerické země zažádá o občanství, doba trvání na získání občanství je 2 roky nebo pokud je zvolená osoba uprchlíkem, doba trvání vystavění dokumentu je 5 let. V klasickém případě se jedná o dobu 10 let, kdy cizinec musí žít na území země (Immigrationspain.es, 2019). Naopak v případě Andalusie došlo ke snížení imigrace pouze z Maroka, u ostatních zemí došlo k nárůstu. Z druhého hlediska došlo k výraznému poklesu imigrace v obou regionech. Pokles byl zaznamenán u imigrantů z Maroka, Rumunska i Ekvádoru v Katalánsku, dále v Analusii u imigrantů ze Spojeného království, Rumunska a Ekvádoru.

V časovém období bylo také sledováno, zda došlo ke zvýšení koncentrace nebo naopak k větší disperzi. Odpovědí na tuto výzkumnou otázku je fakt, že koncentrace imigrantů byla v obou časových obdobích velmi podobná. Docházelo pouze k menším změnám na úrovni několika desítek imigrantů zejména v oblastech menších municipalities.

Pokud se budeme věnovat faktorům, které ovlivňují imigraci do regionů, zmíníme faktor geografické vzdálenosti, kulturní a socioekonomický faktor. U kulturního faktoru můžeme zmínit španělský jazyk, jenž je jedním z vlivů, který pomáhá na rozhodnutí Ekvádorčanů imigrovat právě do Andalusie či Katalánska. S tímto faktorem může být spojován i vliv migračních skupin. V případě Ekvádorčanů je toto tvrzení velmi pravděpodobné z důvodu stejného jazyka. Dalším vlivem, nyní již z ohledu geografické vzdálenosti a socioekonomického faktoru, je remitence. V tomto případě lze uvést příklad ze zdravotnictví mezi Marokem a Španělskem. Kvalifikovaný imigrant původem z Maroka si měsíčně v oboru zdravotnictví vydělá v průměru 6 840 eur. Pokud by ale pracoval v tom samém oboru v zemi svého původu, vydělal by o polovinu nižší částku (3 124 eur) (Salaryexplorer.com, 2020). Z hlediska geografické vzdálenosti a platového ohodnocení se imigrantům z Maroka vyplatí do Andalusie či Katalánska odejít a vydělanou částku poté zasílat zpět do rodné země k rodině. Postupem času může díky dostatečnému množství financí dojít k přesunu celé rodiny do Andalusie nebo Katalánska.

Závěrem by jako implikace pro další výzkum by bylo vhodné provést analýzu, která by zakládala na věkové a pohlavní struktuře imigrantů. Bylo by velmi zajímavé sledovat prostorovou koncentraci imigrantů v Andalusii a Katalánsku s ohledem na věkové skupiny a jejich prostorovou koncentraci. Jednalo by se o skupiny produktivního (15 až 64 let) a postproduktivního (65 a více let) věku. Nejzajímavějším zjištěním v dalších případových studiích v tomto formátu by bylo provést analýzu, která by zakládala na počtech imigrantů, kteří získali v zemi občanství a o jaké země původu přistěhovalců se jednalo.

Seznam literatury a použitých zdrojů

Knižní zdroje

Hasman, J. & Novotný, J. (2017). *Kdo, odkud, kam a s kým: prostorová příbuznost migračních skupin na globální, národní i lokální úrovni*. Praha: Národohospodářský ústav Josefa Hlávky, 2017. ISBN 978-80-88018-13-1

Koudelka, J. (2018). *Imigrace a liberalismus: dopady migrace, teorie a možná řešení*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury, 2018. ISBN 978-80-7325-454-4

Netopil, R., Brinke J., & Bičík, I. (1989). *Geografie Evropy*. Praha, Státní pedagogické nakladatelství. ISBN 80-04-22432-6

Elektronické knihy

Janáčková, S. a kol. (2016). *Masová imigrace: záchrana, nebo zkáza Evropy?*. Praha: Institut Václava Klause. ISBN 978-80-7542-008-4. Dostupné z https://books.google.cz/books?hl=en&lr=&id=xloCwAAQBAJ&oi=fnd&pg=PT3&dq=v%C3%BDvoj+imigrace+v+%C4%8Dase&ots=Iiyzux-yP2&sig=UgGjU2Cgo9fOqBCjxfYhU7r2H5o&redir_esc=y#v=onepage&q&f=false

Sear, F. (1982). *Roman Architecture*. Dostupné z https://books.google.cz/books?id=NiaEAgAAQBAJ&dq=cadiz+carthago&hl=cs&source=gbs_navlinks_s

Mendoza, C. (2003). *Labour Immigration in Southern Europe: African Employment in Iberian Labour Markets*. Ashgate Publishing, 2003. ISBN 978-1-138-71151-8. Dostupné z <https://books.google.cz/books?id=y1-1DwAAQBAJ&pg=PA211&lpg=PA211&dq=moroccans%20in%20catalonia%20jobs&source=bl&ots=IJmXCFOH3L&sig=ACfU3U3mUBGdDYyWzDxhOT1UL3KEEfTLXg&hl=cs&sa=X&ved=2ahUKEwjpr6up-6HpAhVaUBUIHYWTA8IQ6AEwA3oECAQQAQ&fbclid=IwAR1tKo1QE1lhYT02fK9IEfGEksYns4pcmVBIj19OKuHKW4ur9nycxyglgDk#v=onepage&q&f=false>

Časopisecké zdroje

Conversi, D., Jeram, S. (2017). *Despite the crisis: The resilience of intercultural nationalism in Catalonia*. *International migration*. 2017. 55. 2. 53-67.

Dancygier, R., & Laitin, D. (2014). *Immigration into Europe: Economic Discrimination, Violence, and Public Policy*. *Annual Review of Political Science*, Vol. 17: 43-64. Dostupné z <https://www.annualreviews.org/doi/abs/10.1146/annurev-polisci-082012-115925>

Drbohlav, D. (2011). Imigrace a integrace cizinců v Česku: Několik zastavení na cestě země v její migrační proměně z Davida na téměř Goliáše. *Geografie*, 116, č. 4, s. 401–421. Dostupné z https://geografie.cz/media/pdf/geo_2011116040401.pdf

Jánská, E. (2008). Menšiny v pojmech. *Geografické rozhledy*, 17(4), 17. Dostupné z <https://www.geograficke-rozhledy.cz/archiv/clanek/781/pdf>

JRSM (2005). *Brain drain from developing countries: how can brain drain be converted into wisdom gain?* *Journal of the Royal Society of Medicine*, Vol. 98(11): 487–491. Dostupné z <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC1275994/>

Makashvili, A., Vardanashvilia, I. & Javakhishvilia, N. (2018). Testing Intergroup Threat Theory: Realistic and Symbolic Threats, Religiosity and Gender as Predictors of Prejudice. *Europe's Journal of Psychology*, Vol. 14(2), 464–484. Dostupné z <https://ejop.psychopen.eu/index.php/ejop/article/view/1483/html>

Rinken, S. (2016). Economic Crisis and Anti-Immigrant Sentiment: The Case of Andalusia. *Revista Espanola de Investigaciones Sociologicas*. 2016. 156. 77-95.

Internetové zdroje

Alexander, L. (2020). *Planetware.com: 17 Best Places to Visit in Catalonia*. Dostupné 25. 4. 2020 z <https://www.planetware.com/tourist-attractions-/catalonia-cataluna-e-cat-cat.htm>

ArcGIS (2012). *Municipios de Andalucía - Shapefile*. Dostupné 12. 3. 2020 z <https://www.arcgis.com/home/item.html?id=7235c0896d9f4f93939f4fd18d512882>

ArcGIS (2012). *Municipios de Cataluña - Shapefile*. Dostupné 12. 3. 2020 z <https://www.arcgis.com/home/item.html?id=22d5c770a3dd4e02871ad46eec922df4>

AUTO.cz (2013), *Španělský automobilový průmysl roste i v době recese*. Dostupné 9. 5. 2020 z <https://www.auto.cz/spanelsky-automobilovy-prumysl-roste-i-v-dobe-recese-77999>

BBC News (2018). *Catalonia region profile* Dostupné 13. 3. 2020 z <https://www.bbc.com/news/world-europe-20345071>

Benowar et al. (2012). *AncientHistory.eu: Greek & Phoenician* Dostupné 13. 3. 2020 z <https://www.ancient.eu/image/108/greek--phoenician-colonies/>

Blakemore, E. (2019). *National Geographic: Who were the Moors?* Dostupné 13. 3. 2020 z <https://www.nationalgeographic.com/history/reference/people/who-were-moors/>

Boutreux, L. (2019). *TheLocal.es: Illegal workers in southern Spain: unwanted but indispensable*. Dostupné 9. 5. 2020 z <https://www.thelocal.es/20190117/illegal-workers-in-southern-spain-unwanted-but-indispensable>

Bruquetas-Callejo a kol. (2008). *Immigration and Integration Policymaking in Spain*. Dostupné 13. 3. 2020 z https://www.researchgate.net/publication/254897033_Immigration_and_integration_policy_making_in_Spain

Cambridge Dictionaries (2016). *Open border*. Dostupné 13. 3. 2020 z <https://web.archive.org/web/20160503193452/http://dictionary.cambridge.org/us/dictionary/english/open-border>

Cartwright, M. (2016). *AncientHistory.eu: Empuries* Dostupné 13. 3. 2020 z <https://www.ancient.eu/Empuries/>

Cunnungham, J. M. (2012). *Encyclopaedia Britannica: Ṭāriq ibn Ziyād*. Dostupné 13. 3. 2020 z <https://www.britannica.com/biography/Tariq-ibn-Ziyad>

- CzechTrade (2019). BusinessInfo, *Španělsko: Souhrnná teritoriální informace*. Dostupné 13. 3. 2020 z <https://www.businessinfo.cz/navody/spanelsko-souhrnna-teritorialni-informace/>
- Český rozhlas (2018). *Evropská města úpí pod náporem turistů. Barcelona dává přednost uprchlíkům*. Dostupné 20. 4. 2020 z <https://plus.rozhlas.cz/evropska-mesta-upi-pod-naporem-turistu-barcelona-dava-prednost-uprchlikum-7555169>
- DIVA-GIS (2020). *Data by country*. Dostupné 12. 3. 2020 z <https://www.diva-gis.org/gdata>
- Dollimore, L. (2017). The Olive Press, „*There are more than twice as many Brits in Spain than Spaniards in UK*“. Dostupné 5. 5. 2020 z <https://www.theolivepress.es/spain-news/2017/06/29/twice-many-brits-spain-spaniards-uk/>
- Dunham, A. (2013). *The Local.es: „If you have languages there's work in Spain“*. Dostupné 5. 5. 2020 z <https://www.thelocal.es/20130422/andra>
- Encyclopaedia Britannica (2007). *Lleida*. Dostupné 19. 4. 2020 z <https://www.britannica.com/place/Lleida-Spain>
- Eurostat (2018). Eurostat, Home. Dostupné 13. 3. 2020 z <https://ec.europa.eu/eurostat/home?>
- European Commission (2019). *Governance of Migrant Integration in Spain*. Dostupné 20. 4. 2020 z <https://ec.europa.eu/migrant-integration/governance/spain>
- European Commission (2020). *Internal Market, Industry, Entrepreneurship and SMEs - Andalusia*. Dostupné 13. 3. 2020 z <https://ec.europa.eu/growth/tools-databases/regional-innovation-monitor/base-profile/andalusia-0>
- European Commission (2019). *Migration and Home Affairs - Economic migrant*. Dostupné 5. 4. 2020 z https://ec.europa.eu/home-affairs/what-we-do/networks/european_migration_network/glossary_search/economic-migrant_en
- Evropská rada (2020). *Brexit*. Dostupné 9. 5. 2020 z <https://www.consilium.europa.eu/cs/policies/eu-uk-after-referendum/>
- Freidingerová, T. (2015). *Bohouš a Dáša: Tváří v tvář migraci*. Praha: Člověk v tísni, 2015. ISBN 978-80-87456-75-0. Dostupné 5. 4. 2020 z <https://www.clovekvtisni.cz/media/publications/1042/file/060-bohou-a-d-tv-v-tv-migraci.pdf>
- Garcia, M. (2020). *NASA.gov: The Strait of Gibraltar connects the Atlantic to the Mediterranean*. Dostupné 25. 4. 2020 z <https://www.nasa.gov/image-feature/the-strait-of-gibraltar-connects-the-atlantic-to-the-mediterranean>
- Generalitat de Catalunya (2020). *Catalonia Trade & Investment: Automotive and Motorcycle*. Dostupné 9. 5. 2020 z <http://catalonia.com/industries-in-catalonia/sectors/sustainable-mobility-and-smart-cities-industries/automotive-and-motorcycle.jsp>

- Hamberger, A. (2010). *Migrationonline.cz: Immigration and the integration of immigrants in Romania*. Dostupné 5. 4. 2020 z <https://migrationonline.cz/en/e-library/immigration-and-the-integration-of-immigrants-in-romania>
- Hogenboom, M. (2020). *BBC Future: How did the last Neanderthals live?* Dostupné 13. 3. 2020 z <https://www.bbc.com/future/article/20200128-how-did-the-last-neanderthals-live>
- Hopkin, M. (2008). *Nature.com: Nature, Fossil find is oldest European yet*. Dostupné 13. 3. 2020 z <https://www.nature.com/news/2008/080326/full/news.2008.691.html?fbclid=IwAR1MQVQfVjGahQOf0ctqSI-86Sk79MzSJkh6KfhPnj7n5t5KSe-b0tDm898>
- Idelista (2020) *Idelista.com: 107,100 properties for sale, Catalonia, Spain: houses and flats* Dostupné 5. 5. 2020 z <https://www.idealista.com/en/geo/venta-viviendas/cataluna/mapa-google>
- Idescat.cat (2019) *Indicadors geogràfics. Superfície, densitat i entitats de població, Catalunya* Dostupné 13. 3. 2020 z <http://www.idescat.cat/pub/?id=inddt&n=396&lang=en>
- Idescat.cat (2020) *Població estrangera per països*. Dostupné 8. 4. 2020 z <https://www.idescat.cat/poblacioestrangera/?geo=cat&nac=a&b=12>
- Idescat.cat (2019) *Population on 1 January. Provincies in Catalonia*. Dostupné 13. 3. 2020 z <https://www.idescat.cat/pub/?id=aec&n=245&lang=en>
- Idescat.cat (2019). *Renta media neta anual de los hogares*. Dostupné 9. 5. 2020 z <https://www.idescat.cat/pub/?id=aec&n=414&t=2018&lang=es>
- ImmigrationSpain.es (2019). *Spanish Citizenship by Residency*. Dostupné 5. 5. 2020 z https://www.immigrationspain.es/en/citizenship-by-residency/#How_long_do_I_need_to_live_in_Spain_to_get_citizenship
- Ine.es (2020). *Official Population Figures referring to revision of Municipal Register 1 January*. Dostupné 20. 4. 2020 z <https://www.ine.es/dynt3/inebase/en/index.html?padre=517&dh=1>
- Ine.es (2019). *Población por comunidades y ciudades autónomas y sexo*. Dostupné 15. 3. 2020 z <https://www.ine.es/jaxiT3/Datos.htm?t=2853#!tabs-tabla>
- Infomigrants.net (2018). *Morocco to send 20 000 seasonal workers to Spain*. Dostupné 5. 5. 2020 z <https://www.infomigrants.net/en/post/13778/morocco-to-send-20-000-seasonal-workers-to-spain>
- IOM (2020). *Key Migration Terms*. Dostupné 20. 4. 2020 z <https://www.iom.int/key-migration-terms>
- Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya (2020). *Base municipal*. Dostupné 20. 3. 2020 z <https://www.icgc.cat/es/Administracion-y-empresa/Descargas/Capas-de-geoinformacion/Base-municipal?fbclid=IwAR1-YS2dhZbp8-nwubksRwbHl-x-GUkUt7RqtUoE3zmv8adGBApETdTxCzQ>
- Instituto de Estadística y Cartografía de Andalucía (2018). *Datos Espaciales de Referencia de Andalucía (DERA)*. Dostupné 20. 3. 2020 z

https://www.juntadeandalucia.es/institutodeestadisticaycartografia/DERA/g17.htm?fbclid=IwAR23YrRkVGDs10yN__ISVdBIKG6ztXKmi539klI36tc7HxUaWJsrXL8eMkw

Junta de Andalucía (2020) *Población por municipio de residencia y país de nacimiento extranjero según sexo*. Dostupné 10. 4. 2020 z https://www.juntadeandalucia.es/institutodeestadisticaycartografia/badea/operaciones/consulta/anual/6760?CodOper=b3_128&codConsulta=6760

Junta de Andalucía (2020) *Saldo migratorio EXTERIOR por municipio de origen/destino según sexo*. Dostupné 10. 4. 2020 z https://www.juntadeandalucia.es/institutodeestadisticaycartografia/badea/operaciones/consulta/anual/2813?CodOper=b3_652&codConsulta=2813

Junta de Andalucía (2020) *Saldo migratorio por municipio según sexo y tipo de migración*. Dostupné 10. 4. 2020 z https://www.juntadeandalucia.es/institutodeestadisticaycartografia/badea/operaciones/consulta/anual/2697?CodOper=b3_652&codConsulta=2697

Kasík, P., Lázňovský M. (2015). *iDNES.cz: Migranti jsou pro nás poslové špatných zpráv, říká slavný sociolog*. Dostupné 13. 3. 2020 z https://www.idnes.cz/technet/veda/zygmunt-bauman-rozhovor-sociolog-uprchlici-migrace-technologie-modernita-stesti.A150826_151023_veda_mla

Kiwi.com (2020). *Index cen letecké dopravy 2017*. Dostupné 9. 5. 2020 z <https://www.kiwi.com/stories/index-cen-letecke-dopravy-2017/czk/>

Lonely Planet (2018). *Andalucia - Cordoba, History* Dostupné 13. 3. 2020 z <https://www.lonelyplanet.com/spain/andalucia/cordoba/history>

Lonely Planet (2019). *Kantábrie - objevte dosud málo navštěvované pobřeží severního Španělska*. Dostupné 13. 3. 2020 z <http://www.lonelyplanet.cz/prispevky/clanky/kantabrie-objevte-dosud-malo-navstevovane-pobrezi-severniho-spanelska>

Lutz, W. a kol. (2019). *Demographic Scenarios for the EU*. Publications Office of the European Union. ISBN 978-92-76-03216-8. Dostupné 19. 4. 2020 z <https://ec.europa.eu/jrc/en/publication/eur-scientific-and-technical-research-reports/demographic-scenarios-eu>

Macrotrends.net (2020). *Spain Immigration Statistics 1960-2020*. Dostupné 20. 4. 2020 z <https://www.macrotrends.net/countries/ESP/spain/immigration-statistics>

Martin, P. (2013). *The Global Challenge of Managing Migration*. Dostupné 20. 4. 2020 z <https://www.prb.org/global-migration/>

Ministerstvo vnitra České republiky (2019). *Odbor azylové a imigrační politiky. Slovníček pojmů*. Dostupné 13. 3. 2020 z <https://www.mvcr.cz/migrace/clanek/slovnicek-pojmu.aspx>

Ministerstvo vnitra České republiky (2019). *Odbor azylové a imigrační politiky. Cestování po EU/Schengenu*. Dostupné 13. 3. 2020 z <https://www.mvcr.cz/clanek/cestovani-po-eu-schengenu-286796.aspx?q=Y2hudW09Mg%3D%3D>

National Immigration Forum (2019) *Push or Pull Factors: What Drives Central American Migrants to the U.S.?* Dostupné 20. 4. 2020 z

<https://immigrationforum.org/article/push-or-pull-factors-what-drives-central-american-migrants-to-the-u-s/>

Pavid, K. (2019). *National History Museum: A new look at the Gibraltar Neanderthals*. Dostupné 13. 3. 2020 z <https://www.nhm.ac.uk/discover/news/2019/july/a-new-look-at-the-gibraltar-neanderthals.html>

Pettinger, T. (2015). *Economicshelp.org: Spanish Economic Crisis Summary*. Dostupné 5. 4. 2020 z <https://www.economicshelp.org/blog/5525/economics/spanish-economic-crisis-summary/>

Preis, J. (2020). *Migrace v globálních, evropských i českých souvislostech (audioprezentace)*. Dostupné 13. 3. 2020 z <https://www.youtube.com/watch?v=AIP7tDYI7qs&feature=youtu.be>

Poorva (2015). *QRIUS.com: „Ghettoization“: A separate world* Dostupné 20. 4. 2020 z <https://qrius.com/ghettoization-a-separate-world/>

Reus.cat (2020). *Reus*. Dostupné 19. 4. 2020 z <https://www.reus.cat/>

Rodriguez, V. (2006) *Encyclopaedia Britannica: Catalonia*. Dostupné 13. 3. 2020 z <https://www.britannica.com/place/Catalonia>

Rodriguez, V. (2006). *Encyclopaedia Britannica: Gibraltar* Dostupné 25. 4. 2020 z <https://www.britannica.com/place/Gibraltar>

Salaryexplorer.com (2020) *Health and Medical Average Salaries in Morocco 2020*. Dostupné 9. 5. 2020 z <http://www.salaryexplorer.com/salary-survey.php?loc=146&loctype=1&job=2&jobtype=1>

Salaryexplorer.com (2020) *Health and Medical Average Salaries in Spain 2020*. Dostupné 9. 5. 2020 z <http://www.salaryexplorer.com/salary-survey.php?loc=203&loctype=1&job=2&jobtype=1>

Triguero, N. (2018). *SURinEnglish.com: „Malaga is the Andalusian province where the population has grown most, despite Britons leaving“*. Dostupné 5. 5. 2020 z <http://www.surinenglish.com/local/201804/27/malaga-andalusian-province-where-20180427093021-v.html>

United Nations (2019). *Department of Economic and Social Affairs, International Migration 2019*. Dostupné 20. 4. 2020 z https://www.un.org/development/desa/pd/sites/www.un.org.development.desa.pd/files/files/documents/2020/Feb/un_2019_internationalmigration_wallchart.pdf

United Nations (2015). *Úmluva o právním postavení uprchlíků*. Dostupné 20. 4. 2020 z <https://www.osn.cz/wp-content/uploads/2015/03/uprchlici.pdf>

United Nations (2015). *Všeobecná deklarace lidských práv*. Dostupné 13. 3. 2020 z https://www.osn.cz/wp-content/uploads/2015/12/UDHR_2015_11x11_CZ2.pdf

Wiener, J. (2012). *AncientHistory.eu: The Ancient Greeks in Spain* Dostupné 13. 3. 2020 z <https://etc.ancient.eu/uncategorized/empuries-emporion-or-ampurias-ancient-greeks-in-spain/>

Seznam obrázků

Obrázek č. 1: Imigrace z Maroka do obcí Katalánska v roce 2010	32
Obrázek č. 2: Podíl imigrantů z Maroka na počtu obyvatel Katalánska roku 2010	33
Obrázek č. 3: Imigrace z Maroka do obcí Katalánska v roce 2018	34
Obrázek č. 4: Podíl imigrantů z Maroka na počtu obyvatel Katalánska roku 2018	35
Obrázek č. 5: Imigrace z Rumunska v obcích Katalánska v roce 2010.....	37
Obrázek č. 6: Imigrace z Rumunska v obcích Katalánska v roce 2018.....	38
Obrázek č. 7: Podíl imigrantů z Rumunska na počtu obyvatel obcí Katalánska (2010)	40
Obrázek č. 8: Podíl imigrantů z Rumunska na počtu obyvatel obcí Katalánska (2018)	41
Obrázek č. 9: Imigrace z Ekvádoru do obcí Katalánska v roce 2010.....	42
Obrázek č. 10: Imigrace z Ekvádoru do obcí Katalánska v roce 2018.....	43
Obrázek č. 11: Podíl imigrantů z Ekvádoru na počtu obyvatel Katalánska v roce 2010	45
Obrázek č. 12: Podíl imigrantů z Ekvádoru na počtu obyvatel Katalánska v roce 2018	46
Obrázek č. 13: Imigrace z Maroka do obcí Andalusie v roce 2010.....	49
Obrázek č. 14: Imigrace z Maroka do obcí Andalusie v roce 2018.....	49
Obrázek č. 15: Podíl imigrantů z Maroka na celkovém počtu obyvatel Andalusie (2010)	50
Obrázek č. 16: Podíl imigrantů z Maroka na celkovém počtu obyvatel Andalusie (2018)	51
Obrázek č. 17: Imigrace z Rumunska do obcí Andalusie v roce 2010.....	52
Obrázek č. 18: Imigrace z Rumunska do obcí Andalusie v roce 2018.....	53
Obrázek č. 19: Podíl imigrantů z Rumunska na počtu obyvatel Andalusie v roce 2010	54
Obrázek č. 20: Podíl imigrantů z Rumunska na počtu obyvatel Andalusie roku 2018 ..	55
Obrázek č. 21: Imigrace z Ekvádoru do obcí Andalusie v roce 2010	56
Obrázek č. 22: Imigrace z Ekvádoru do obcí Andalusie v roce 2018	56

Obrázek č. 23: Podíl imigrantů z Ekvádoru na počtu obyvatel Andalusie roku 2010	57
Obrázek č. 24: Podíl imigrantů z Ekvádoru na počtu obyvatel Andalusie roku 2018	58
Obrázek č. 25: Imigrace ze Spojeného království do obcí Andalusie v roce 2010.....	59
Obrázek č. 26: Imigrace ze Spojeného království do obcí Andalusie v roce 2018.....	60
Obrázek č. 27: Podíl imigrantů ze Spojeného království na obyvatel obcí Andalusie (2010)	61
Obrázek č. 28: Podíl imigrantů ze Spojeného království na obyvatel obcí Andalusie (2018)	62

Seznam tabulek

Tabulka č. 1: Mezinárodní migrace v roce 2013	14
Tabulka č. 2: Nejpočetnější skupiny imigrantů v Katalánsku v roce 2010	30
Tabulka č. 3: Nejpočetnější skupiny imigrantů v Katalánsku v roce 2018	31
Tabulka č. 4: Obce s největším rozdílem v růstu imigraci Ekvádoru mezi roky 2010 a 2018.....	44
Tabulka č. 5: Čtyři zvolené skupiny imigrantů v Andalusii v letech 2010 a 2018.....	48

Seznam grafů

Graf č. 1: Státy s největším počtem mezinárodních migrantů v letech 2000 a 201917

Graf č. 2: Procentuální zastoupení imigrantů ve vybraných zemích v roce 2010 a 2018
.....17

Seznam příloh

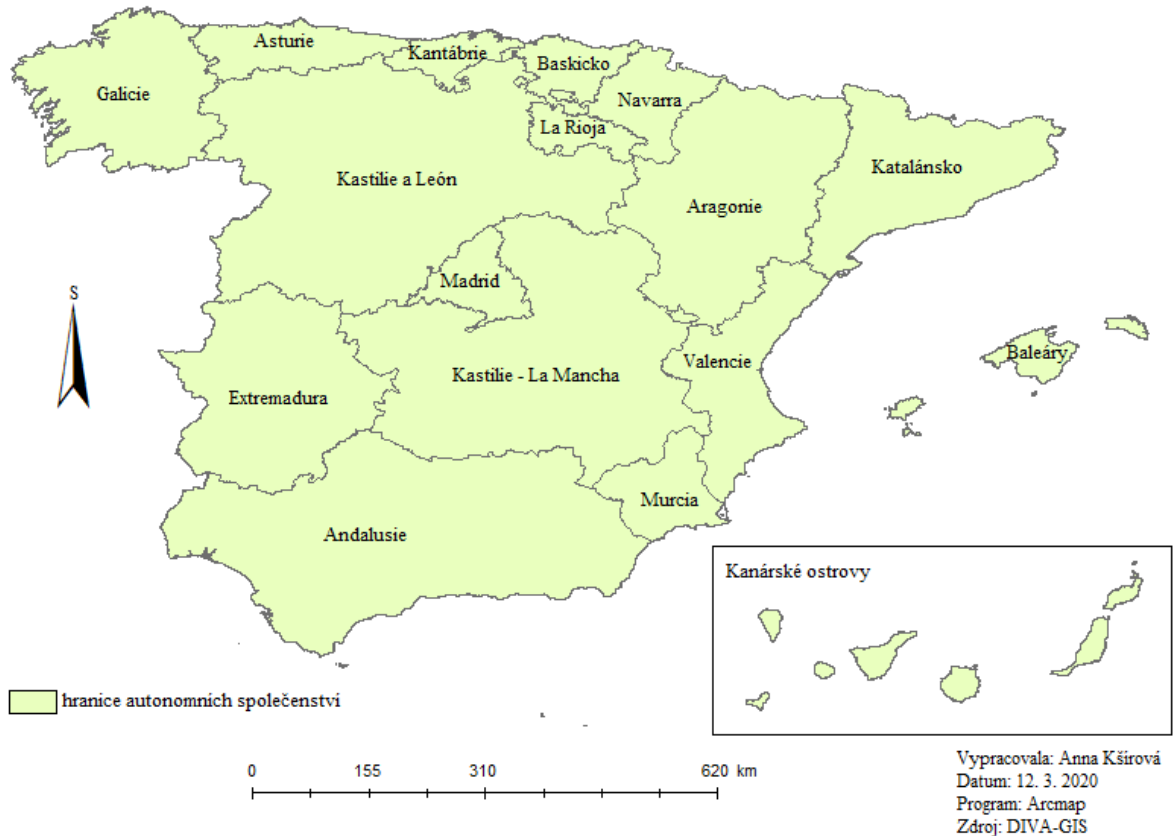
Příloha 1: Autonomní společenství Španělska	77
Příloha 2: Municipalities Andalusie	78
Příloha 3: Sady olivovníků	78
Příloha 4: Katalánské municipalities v roce 2010	79
Příloha 5: Vybrané municipalities Katalánska pro orientaci	80
Příloha 6: Pět municipalit v Katalánsku v roce 2010 s nejvyšším počtem imigrantů ...	81
Příloha 7: Pět municipalit v Katalánsku v roce 2018 s nejvyšším počtem imigrantů ...	81
Příloha 8: Imigranti dle zemí původu v municipalities Katalánska v roce 2010.....	81
Příloha 9: Prostorová koncentrace všech imigrantů v municipalities Katalánska (2010)	86
Příloha 10: Prostorová koncentrace všech imigrantů v municipalities Katalánska (2018)	87
Příloha 11: Imigranti dle zemí původu v municipalities Katalánska v roce 2018.....	87
Příloha 12: Rozdíl imigrace z Maroka v municipalities Katalánska mezi lety 2010 a 2018.....	92
Příloha 13: Rozdíl imigrace z Rumunska v municipalities Katalánska mezi lety 2010 a 2018.....	93
Příloha 14: Rozdíl imigrace z Ekvádoru do municipalities Katalánska mezi lety 2010 a 2018.....	94
Příloha 15: Vybrané municipalities Andalusie pro orientaci na mapě	95
Příloha 16: Municipalities v Andalusii s nejvyšším počtem imigrantů v roce 2010.....	95
Příloha 17: Municipalities v Andalusii s nejvyšším počtem imigrantů v roce 2018.....	95
Příloha 18: Prostorová koncentrace všech imigrantů v municipalities Andalusie v roce 2010	96

Příloha 19: Prostorová koncentrace všech imigrantů v municipalities Andalusie v roce 2018.....	97
Příloha 20: Rozdíl imigrace z Maroka v municipalities Andalusie v letech 2010 a 2018	98
Příloha 21: Rozdíl imigrace z Rumunska v municipalities Andalusie v letech 2010 a 2018	99
Příloha 22: Rozdíl imigrace z Ekvádoru v municipalities Andalusie (2010 a 2018)...	100
Příloha 23: Rozdíl imigrace ze Spojeného království v municipalities Andalusie (2010 a 2018).....	101

Přílohy

Příloha 1: Autonomní společenství Španělska

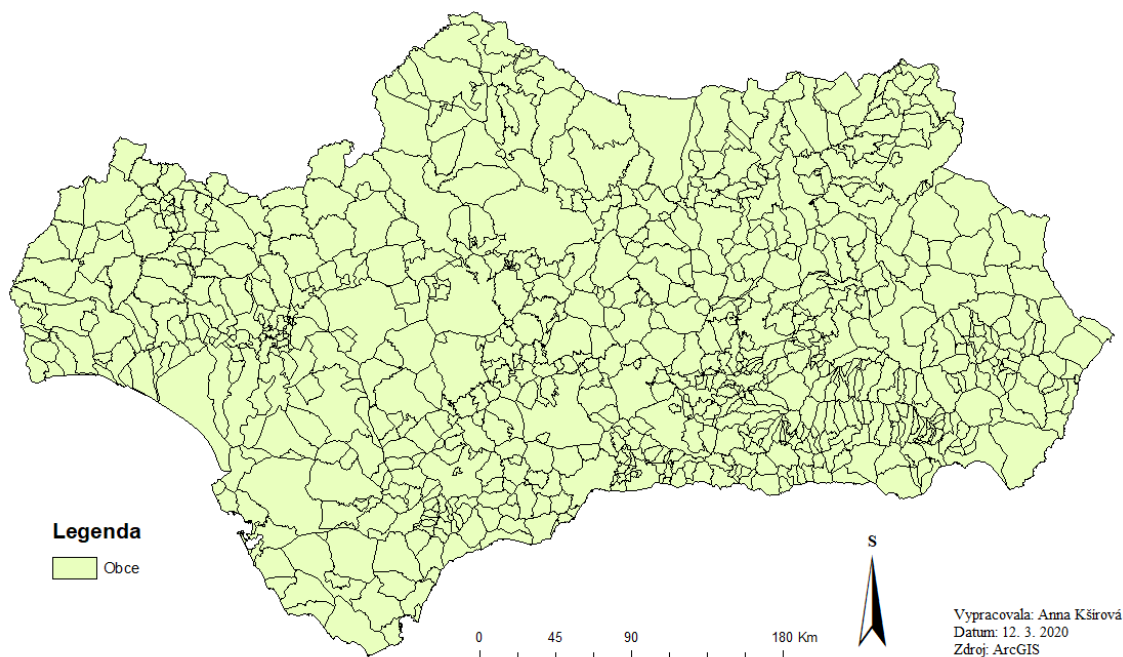
Autonomní společenství Španělska

Zdroj: vlastní zpracování s využitím programu ArcMap (2020)

Příloha 2: Municipalities Andalusie

Obce v Andalusii

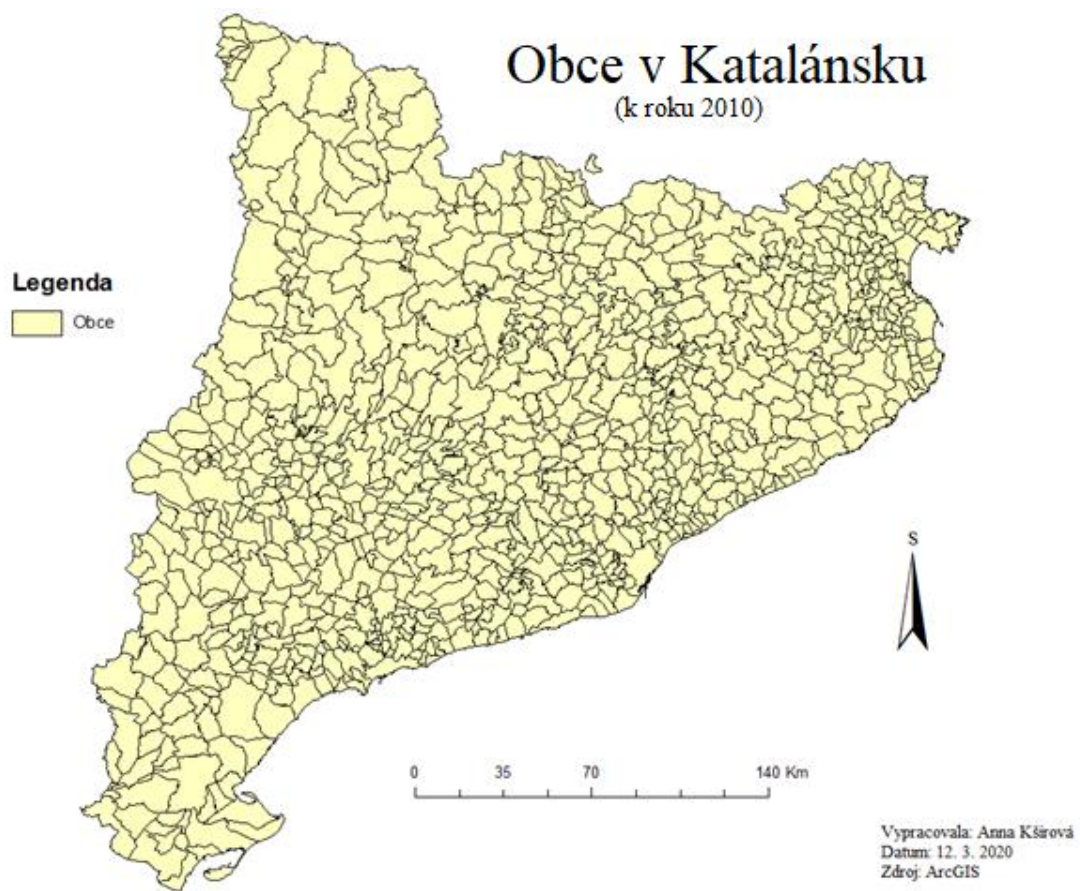
Zdroj: vlastní zpracování s využitím ArcMap dle dat z Junta de Andalusia (2020)

Příloha 3: Sady olivovníků

Zdroj: vlastní fotografie autorky Anny Kšírové

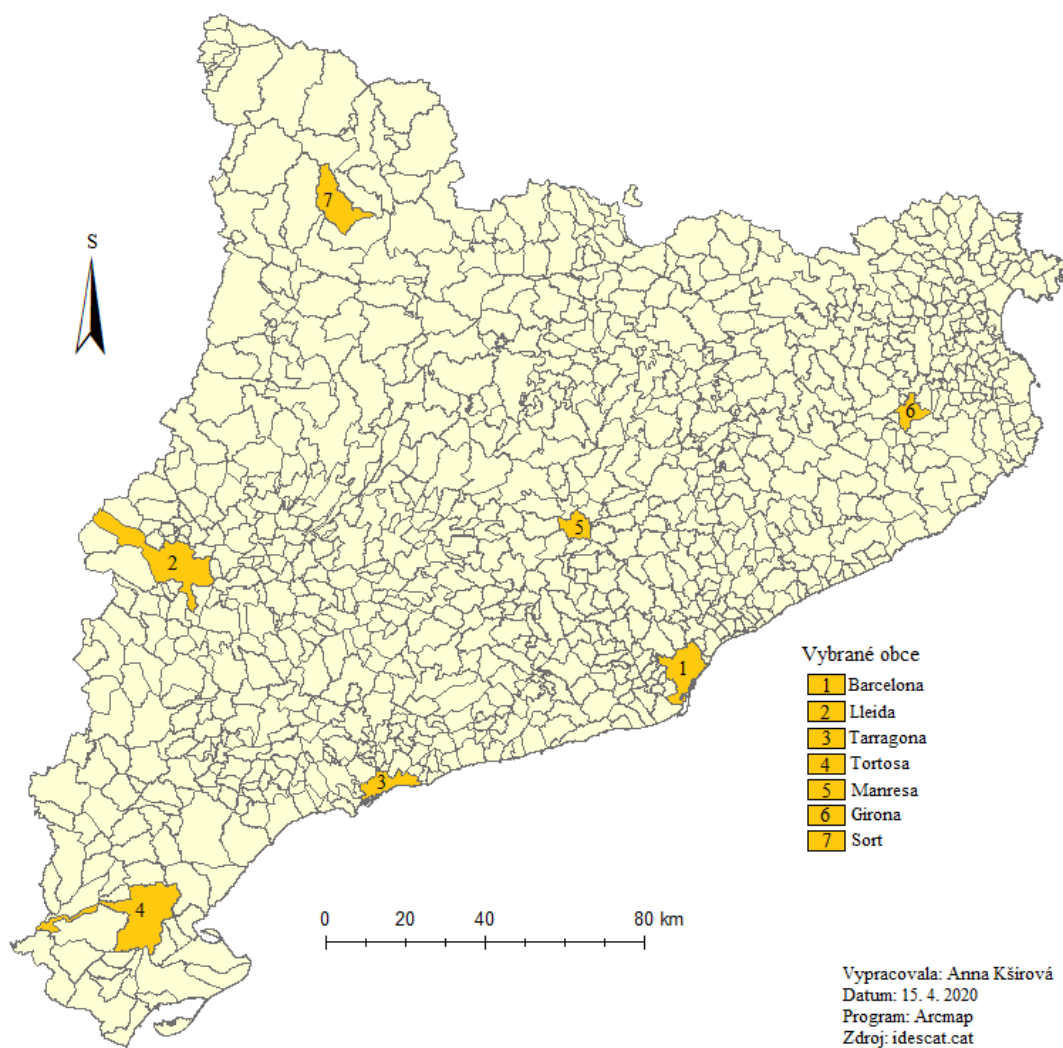
Příloha 4: Katalánské municipalities v roce 2010

Zdroj: vlastní zpracování s využitím programu ArcMap dle dat z idescat.cat (2020)

Příloha 5: Vybrané municipalities Katalánska pro orientaci

Vybrané obce Katalánska pro orientaci

Zdroj: vlastní zpracování s využitím programu ArcMap dle dat z idescat.cat (2020)

Příloha 6: Pět municipalit v Katalánsku v roce 2010 s nejvyšším počtem imigrantů

Obec	Počet imigrantů	Podíl imigrantů na celkové populaci Katalánska
Barcelona	282 794	14,87 %
L'Hospitalet de Llobregat	60 170	18,87 %
Badalona	32 203	12,83 %
Terassa	31 777	13 %
Lleida	28 798	17,33 %

Zdroj: Idescat.cat (2020), zpracováno autorkou Annou Kšírovou

Příloha 7: Pět municipalit v Katalánsku v roce 2018 s nejvyšším počtem imigrantů

Obec	Počet imigrantů	Podíl imigrantů na celkové populaci Katalánska
Barcelona	293 787	15,35 %
L'Hospitalet de Llobregat	52 014	16,61 %
Badalona	27 758	11,31 %
Terassa	26 199	10,71 %
Lleida	25 001	15,35 %

Zdroj: Idescat.cat (2020), zpracováno autorkou Annou Kšírovou

Příloha 8: Imigranti dle zemí původu v municipalitách Katalánska v roce 2010

Země původu	Počet imigrantů
Maroko	233 954
Rumunsko	98 659
Ekvádor	78 796
Bolívie	55 489
Itálie	49 190
Kolumbie	48 847
Čína	46 086
Francie	35 940
Pákistán	35 252
Peru	34 953
Argentina	31 876
Brazílie	25 914
Německo	24 032
Dominikánská republika	21 840
Spojené království	21 775
Senegal	20 166
Indie	18 288
Portugalsko	17 249
Gambie	16 936
Ukrajina	16 630

Chile	15 696
Rusko	15 293
Paraguay	15 040
Uruguay	14 780
Honduras	14 262
Polsko	14 166
Bulharsko	13 192
Nizozemsko	10 075
Venezuela	9 952
Kuba	9 654
Filipíny	9 564
Alžírsko	8 579
Mexiko	7 619
Nigérie	7 279
Mali	7 011
Belgie	5 624
Spojené státy americké	5 580
Ghana	5 111
Guinea	5 026
Bangladéš	4 664
Gruzie	4 648
Moldovsko	4 316
Arménie	3 638
Švýcarsko	3 441
Švédsko	3 223
Lithuania	2 594
Mauritánie	2 402
Slovensko	2 053
Česká republika	2 027
Japonsko	1 982
Salvador	1 979
Irsko	1 918
Rovníková Guinea	1 737
Rakousko	1 663
Nepál	1 556
Kamerun	1 307
Dánsko	1 295
Nikaragua	1 231
Maďarsko	1 212
Řecko	1 204
Bělorusko	1 159
Srbsko	1 004
Egypt	923
Andorra	898
Finsko	838

Izrael	805
Guinea-Bissau	798
Kanada	785
Turecko	766
Norsko	727
Jižní Korea	691
Guatemala	686
Pobřeží slonoviny	662
Albánie	646
Lotyšsko	614
Tunisko	562
Panama	557
Kostarika	548
Sýrie	525
Chorvatsko	518
Írán	472
Austrálie	460
Kongo	427
Bosna and Hercegovina	392
Libanon	386
Island	287
Burkina Faso	281
Thajsko	280
Kazachstán	276
Slovinsko	271
Dominika	227
Estonsko	222
Jordánsko	211
Angola	198
Sierra Leone	192
Etiopie	177
Jihoafrická republika	177
Makedonie	171
Indonésie	170
Lucembursko	145
Uzbekistán	142
Irák	134
Afghánistán	119
Togo	116
Nový Zéland	115
Keňa	110
Benin	98
Mongolsko	97
Černá Hora	97
Malajsie	92

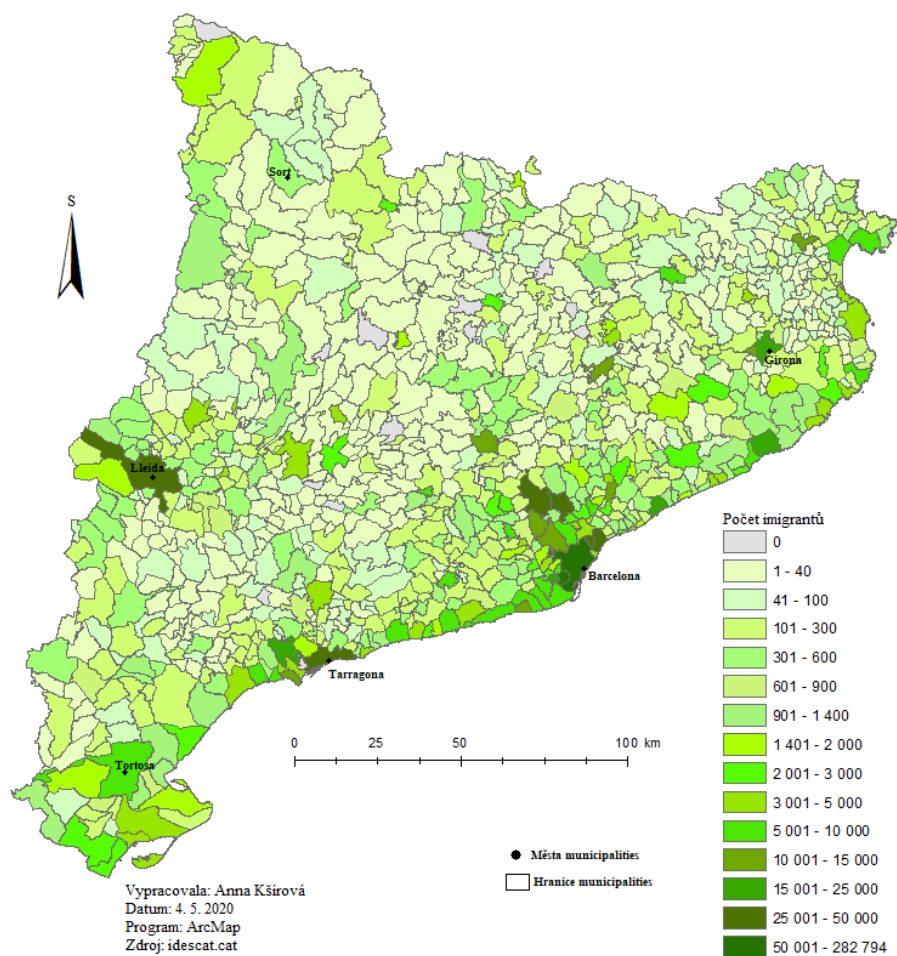
Ázerbajdžán	88
Kapverdy	82
Demokratická republika Kongo	80
Vietnam	78
Haiti	76
Súdán	72
Singapur	72
Libérie	69
Niger	60
Mosambik	59
Libye	59
Kypr	56
Kyrgyzstán	53
Malta	53
Saudká Arábie	53
Tanzánie	51
Stateless	48
Rwanda	47
Srí Lanka	41
Maurícius	28
Jamajka	23
Středoafriická republika	22
Uganda	18
Trinidad a Tobago	16
Kambodža	15
Svatý Tomáš a Princův ostrov	13
Madagaskar	13
Gabon	13
Zimbabwe	13
Severní Korea	13
Čad	12
Jemen	12
Surinam	10
Lichtenštejnsko	10
Eritrea	10
Spojené arabské emiráty	9
Tádžikistán	9
Zambia	8
Botswana	7
Somálsko	7
Kuwait	7
Burundi	7
Turkmenistán	6
Guyana	6
Seychely	5

Malawi	5
Antigua a Barbuda	5
Myanmar	4
Fidži	4
Other countries	25
Country unknown	267

Zdroj: vlastní zpracování s využitím programu ArcMap dle dat z idescat.cat (2020)

Příloha 9: Prostorová koncentrace všech imigrantů v municipalities Katalánska (2010)

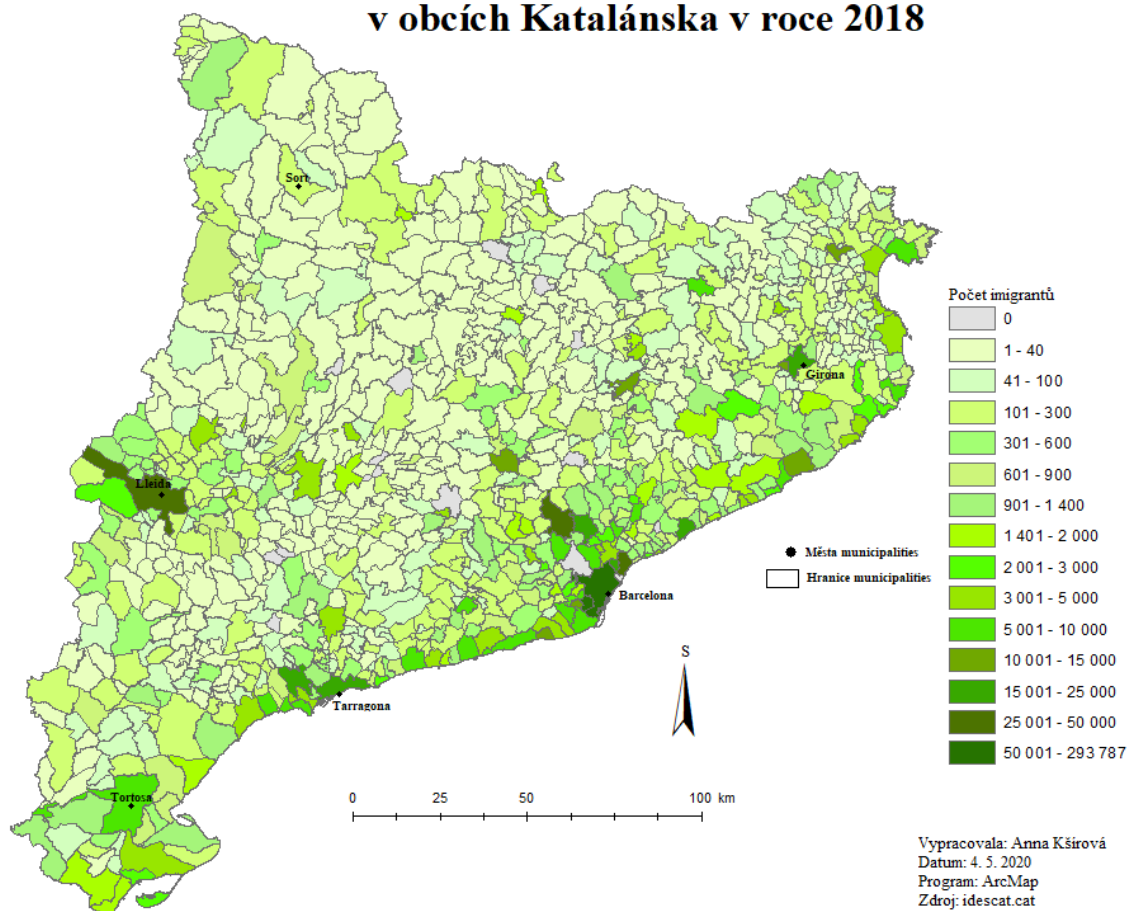
Prostorová koncentrace všech imigrantů v obcích Katalánska v roce 2010

Zdroj: vlastní zpracování s využitím programu ArcMap dle dat z idescat.cat (2020)

Příloha 10: Prostorová koncentrace všech imigrantů v municipalities Katalánska (2018)

**Prostorová koncentrace všech imigrantů
v obcích Katalánska v roce 2018**

Zdroj: vlastní zpracování s využitím programu ArcMap dle dat z idescat.cat (2020)

Příloha 11: Imigranti dle zemí původu v municipalities Katalánska v roce 2018

Země původu	Počet imigrantů
Maroko	211 192
Rumunsko	89 177
Čína	59 380
Itálie	55 823
Pákistán	45 125
Honduras	33 728
Francie	33 184
Bolívie	30 095
Kolumbie	29 854
Ekvádor	25 749
Rusko	24 224
Indie	23 103
Ukrajina	22 305

Senegal	20 828
Peru	20 127
Spojené království	19 445
Argentina	19 192
Brazílie	18 917
Dominikánská republika	18 620
Německo	18 002
Venezuela	16 933
Gambie	14 209
Paraguay	13 847
Portugalsko	12 491
Bulharsko	11 288
Filipíny	11 061
Polsko	9 860
Chile	9 504
Nizozemsko	8 953
Alžírsko	8 614
Spojené státy americké	7 891
Uruguay	7 868
Kuba	7 826
Mali	7 221
Bangladéš	7 109
Mexiko	7 016
Gruzie	6 959
Nigérie	6 219
Ghana	6 081
Belgie	5 089
Moldavsko	4 538
Arménie	4 526
Guinea	4 143
Salvador	4 107
Švédsko	2 743
Švýcarsko	2 594
Nikaragua	2 388
Japonsko	2 337
Irsko	2 126
Lotyšsko	2 086
Nepál	1 897
Bělorusko	1 761
Turecko	1 693
Maďarsko	1 669

Řecko	1 526
Česká republika	1 523
Rovníková Guinea	1 476
Mauritánie	1 465
Egypt	1 405
Rakousko	1 361
Slovensko	1 284
Írán	1 276
Kanada	1 233
Srbsko	1 206
Dánsko	1 186
Sýrie	1 178
Kamerun	1 178
Jižní Korea	1 131
Izrael	1 026
Finsko	924
Albánie	916
Andorra	869
Latvia	858
Kostarica	816
Kazachstán	793
Guinea-Bissau	745
Guatemala	735
Chorvatsko	729
Libanon	688
Austrálie	684
Norsko	671
Pobřeží slonoviny	629
Panama	627
Tunisko	622
Vietnam	462
Thajsko	434
Estonsko	430
Slovinsko	327
South Africa	320
Bosna a Hercegovina	304
Jordánsko	279
Indonésie	257
Burkina Faso	256
Uzbekistán	241
Libye	240

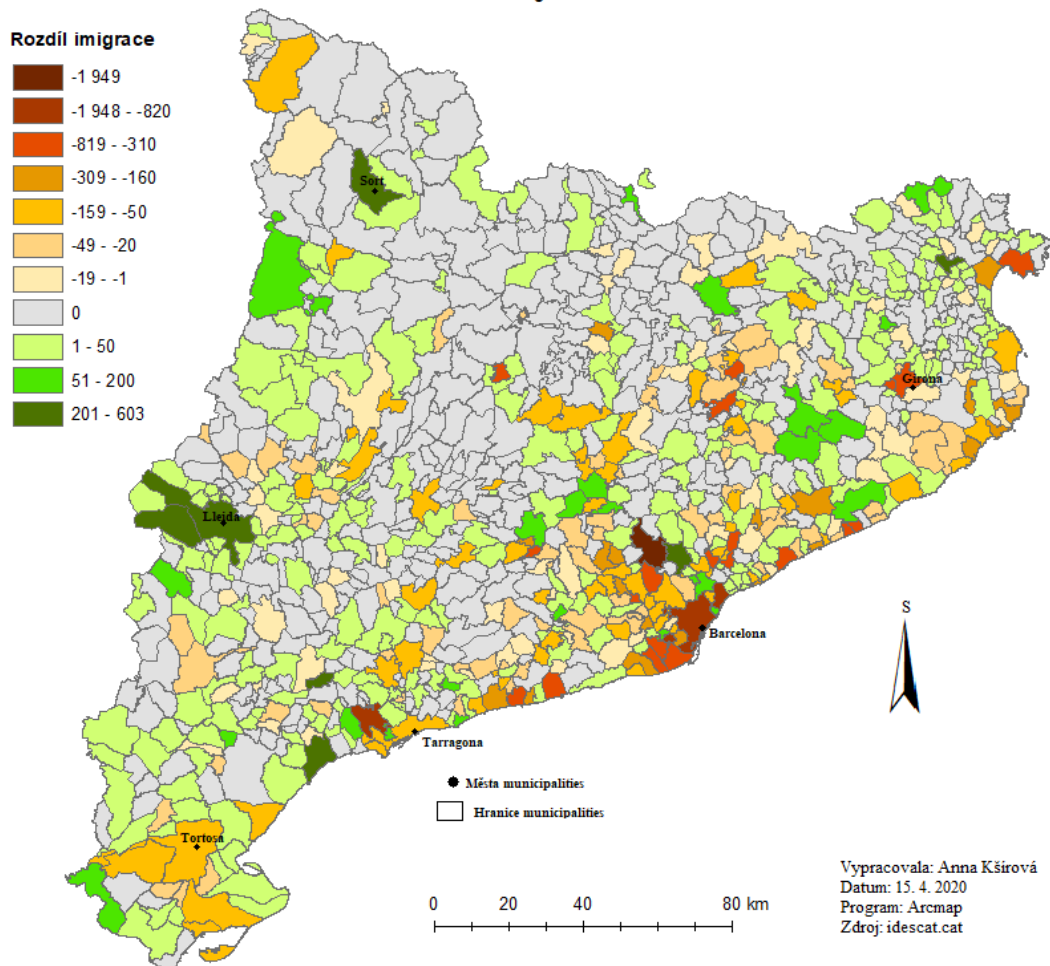
Kongo	235
Irák	220
Ázerbajdžán	212
Makedonie	204
Island	201
Dominika	199
Afghánistán	190
Nový Zéland	183
Malajsie	167
Keňa	166
Kypr	154
Angola	148
Saudská Arábie	138
Palestina	123
Lucembursko	121
Sierra Leone	120
Mongolsko	117
Etiopie	107
Černá Hora	104
Singapur	98
Togo	89
Tanzania	85
Stateless	82
Kyrgyzstan	79
Demokratická republika Kongo	76
Haiti	74
Benin	73
Mosambik	65
Kapverdy	63
Rwanda	62
Súdán	55
Niger	53
Malta	51
Srí Lanka	39
Madagaskar	34
Maurícius	34
Středoafriická republika	32
Kuvajt	32
Jemen	30
Somálsko	29
Libérie	27

Turkmenistán	27
Trinidad a Tobago	22
Jamajka	22
Uganda	21
Spojené arabské emiráty	21
Zimbabwe	21
Eritrea	20
Gabon	19
Omán	18
Katar	17
Kambodža	14
Tádžikistán	12
Bahrain	12
Namíbie	12
Svatý Tomáš a Princův ostrov	11
Severní Korea	11
Burundi	10
Myanmar	10
Malawi	10
Čad	9
Bahamy	9
Barbados	9
Zambia	8
Maledivy	8
Surinam	7
Seychely	7
Svatý Kryštof a Nevis	6
Guyana	6
Laos	5
Botswana	5
Lichtenštejnsko	4
Other countries	25
Country unknown	283

Zdroj: vlastní zpracování s využitím programu ArcMap dle dat z idescat.cat (2020)

Příloha 12: Rozdíl imigrace z Maroka v municipalities Katalánska mezi lety 2010 a 2018

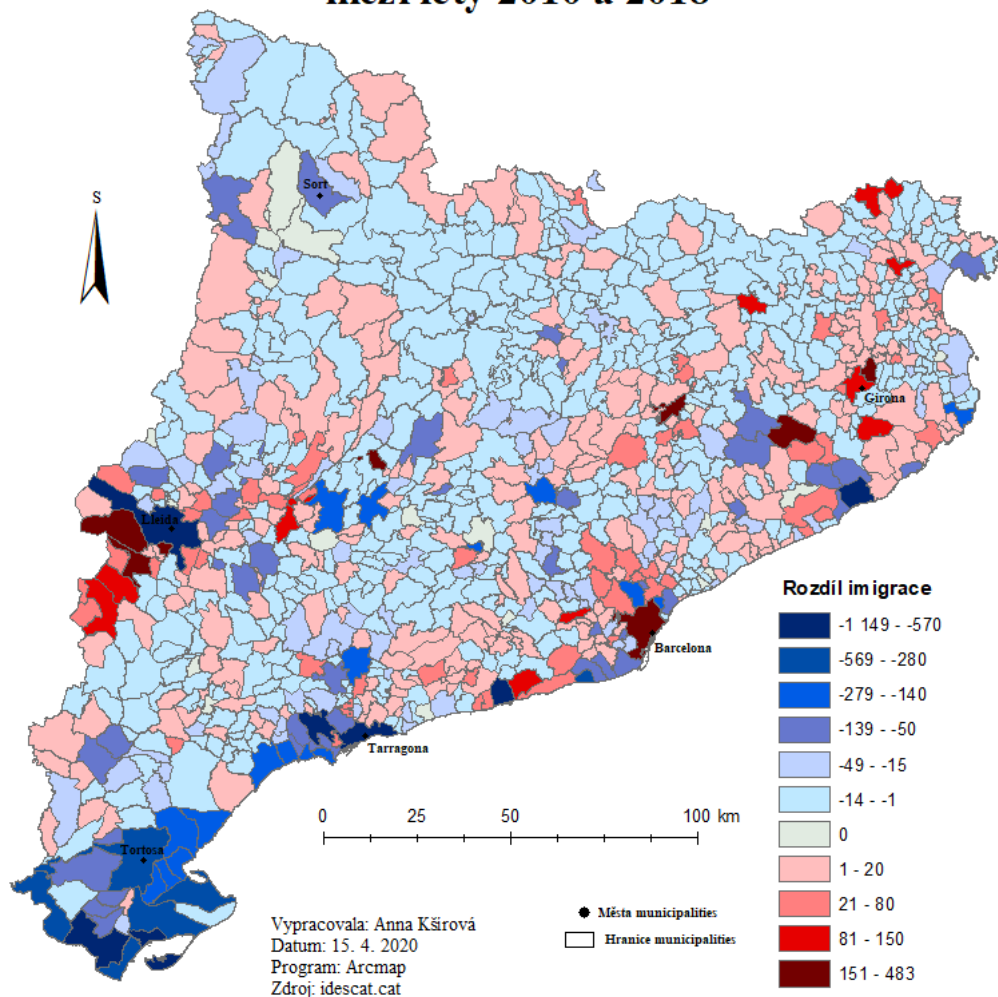
Rozdíl imigrace z Maroka v obcích Katalánska mezi lety 2010 a 2018

Zdroj: vlastní zpracování s využitím programu ArcMap dle dat z idescat.cat (2020)

Příloha 13: Rozdíl imigrace z Rumunska v municipalities Katalánska mezi lety 2010 a 2018

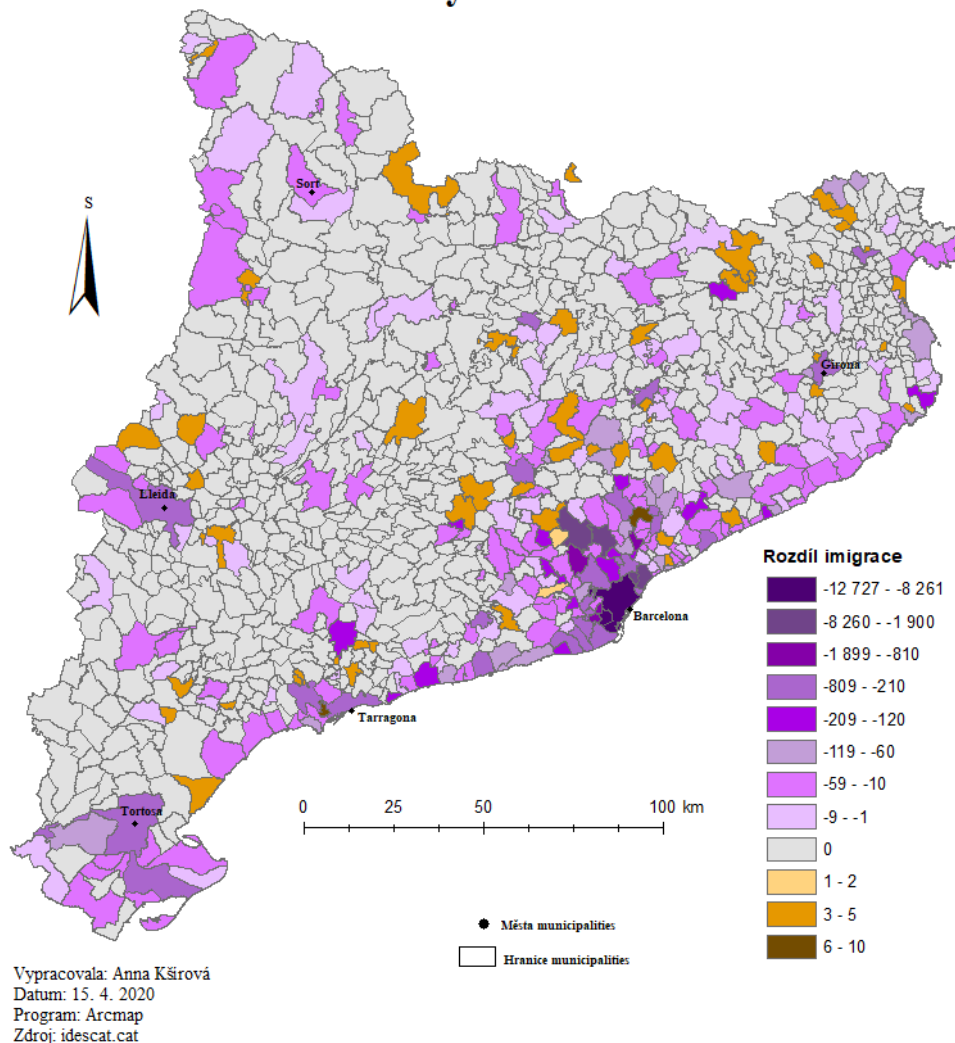
Rozdíl imigrace z Rumunska v obcích Katalánska mezi lety 2010 a 2018

Zdroj: vlastní zpracování s využitím programu ArcMap dle dat z idescat.cat (2020)

Příloha 14: Rozdíl imigrace z Ekvádoru do municipalit Katalánska mezi lety 2010 a 2018

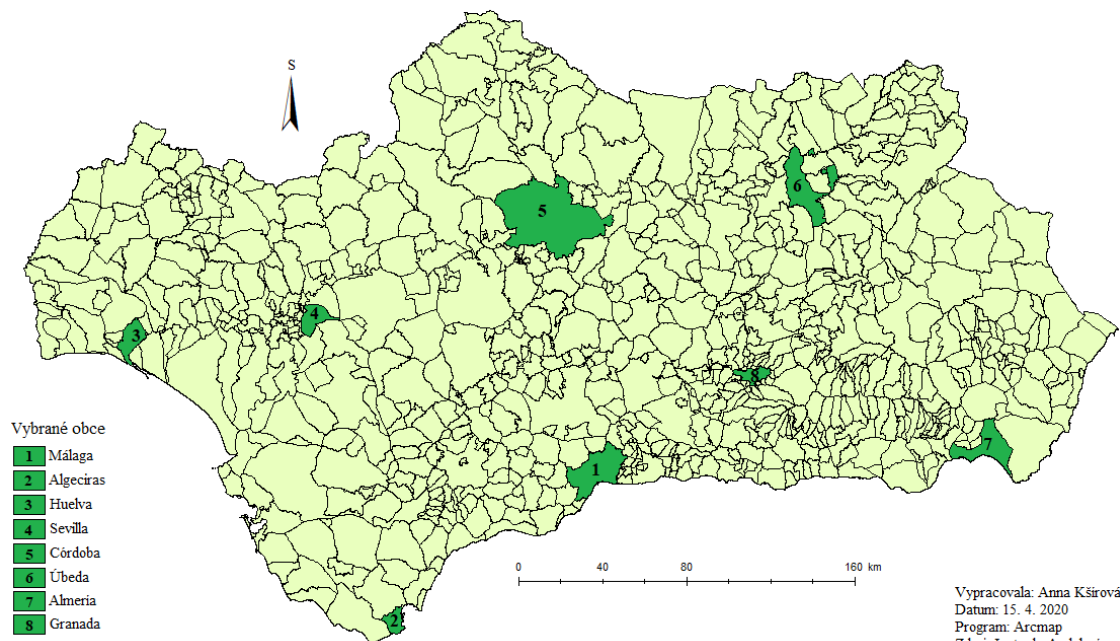
Rozdíl imigrace z Ekvádoru do obcí Katalánska mezi lety 2010 a 2018

Zdroj: vlastní zpracování s využitím programu ArcMap dle dat z idescat.cat (2020)

Příloha 15: Vybrané municipalities Andalusie pro orientaci na mapě

Vybrané obce Andalusie pro orientaci na mapě

Zdroj: vlastní zpracování s využitím ArcMap dle dat z Junta de Andalucia (2020)

Příloha 16: Municipalities v Andalusii s nejvyšším počtem imigrantů v roce 2010

Obec	Počet imigrantů	Podíl imigrantů na celkové populaci Andalusie
Sevilla	19 843	2,74 %
Málaga	16 515	2,82 %
Granada	10 651	4,26 %
Marbella	7 937	5,50 %
Roquetas de Mar	7 722	8,26 %
Almería	6 632	3,37 %
Córdoba	6 157	1,84 %

Zdroj: Junta de Andalucia (2020), zpracováno autorkou Annou Kšířovou

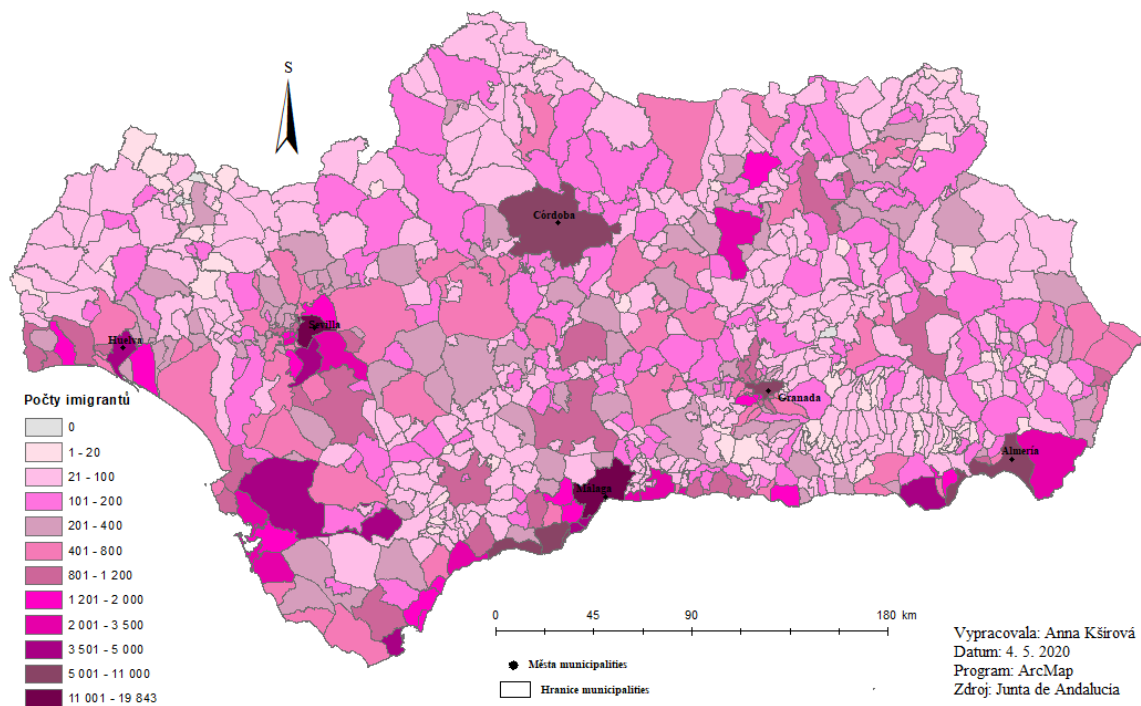
Příloha 17: Municipalities v Andalusii s nejvyšším počtem imigrantů v roce 2018

Obec	Počet imigrantů	Podíl imigrantů na celkové populaci Andalusie
Sevilla	21 931	3,09 %
Málaga	21 493	3,63 %
Granada	13 547	5,51 %
Marbella	9 252	6,14 %
Roquetas de Mar	8 014	7,79 %
Almería	8 501	4,14 %
Córdoba	6 476	1,95 %

Zdroj: Junta de Andalucia (2020), zpracováno autorkou Annou Kšířovou

Příloha 18: Prostorová koncentrace všech imigrantů v municipalities Andalusie v roce 2010

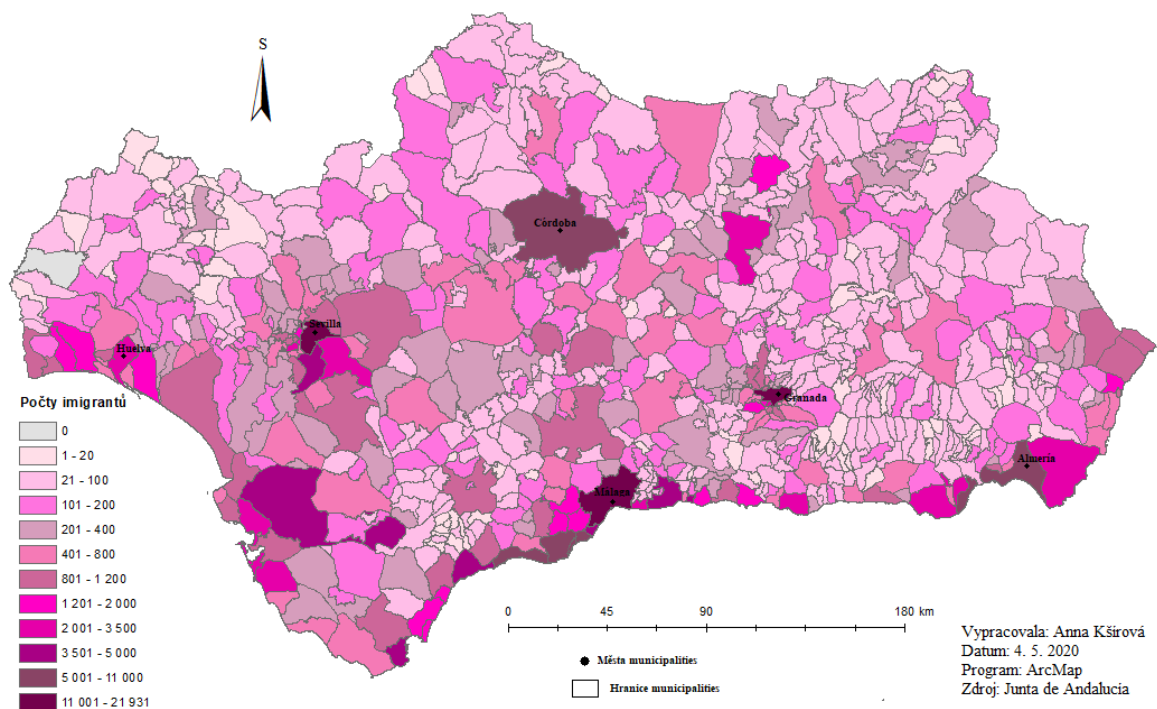
Prostorová koncentrace všech imigrantů v obcích Andalusie v roce 2010

Zdroj: vlastní zpracování s využitím ArcMap dle dat z Junta de Andalucía (2020)

Příloha 19: Prostorová koncentrace všech imigrantů v municipalities Andalusie v roce 2018

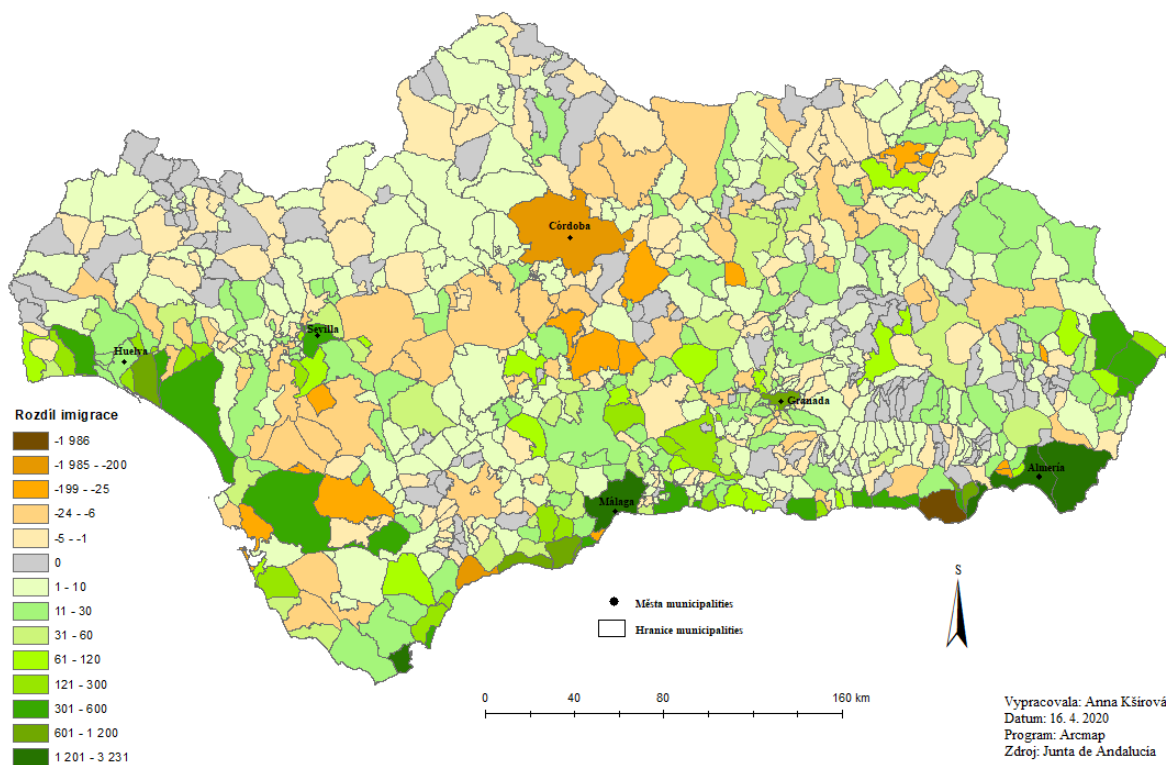
Prostorová koncentrace všech imigrantů v obcích Andalusie v roce 2018

Zdroj: vlastní zpracování s využitím ArcMap dle dat z Junta de Andalucia (2020)

Příloha 20: Rozdíl imigrace z Maroka v municipalities Andalusie v letech 2010 a 2018

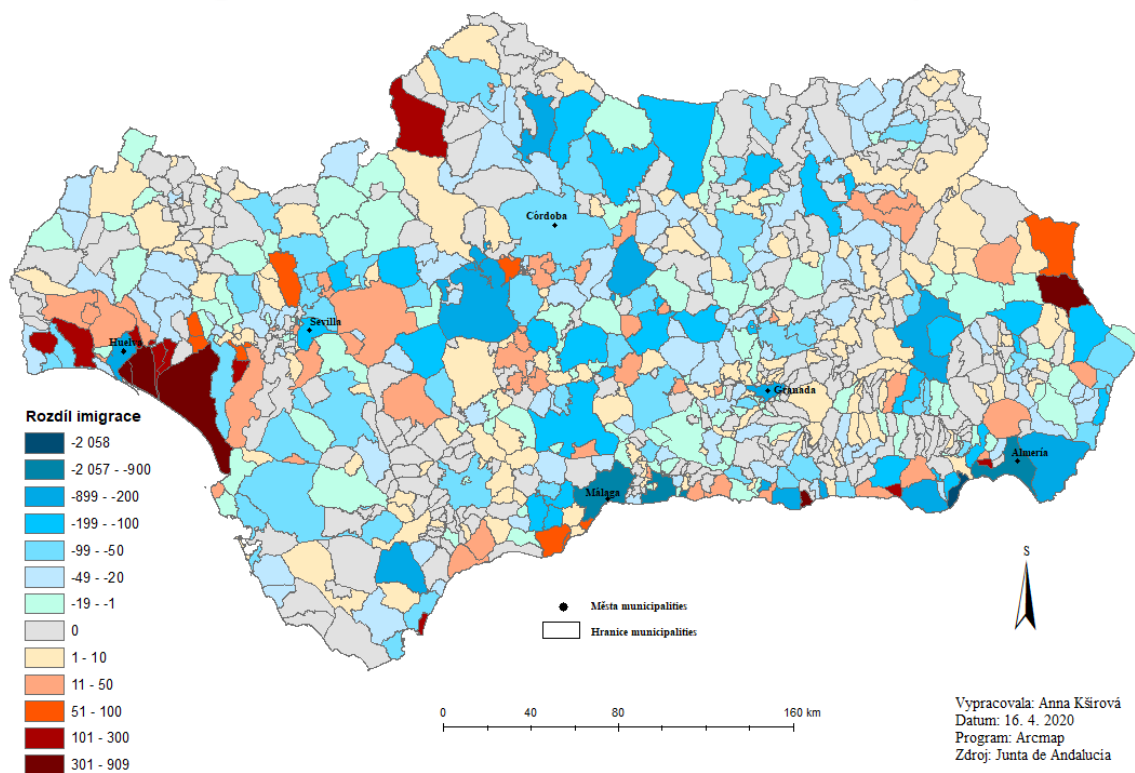
Rozdíl imigrace z Maroka v obcích Andalusie mezi lety 2010 a 2018

Zdroj: vlastní zpracování s využitím ArcMap dle dat z Junta de Andalucía (2020)

Příloha 21: Rozdíl imigrace z Rumunska v municipalities Andalusie v letech 2010 a 2018

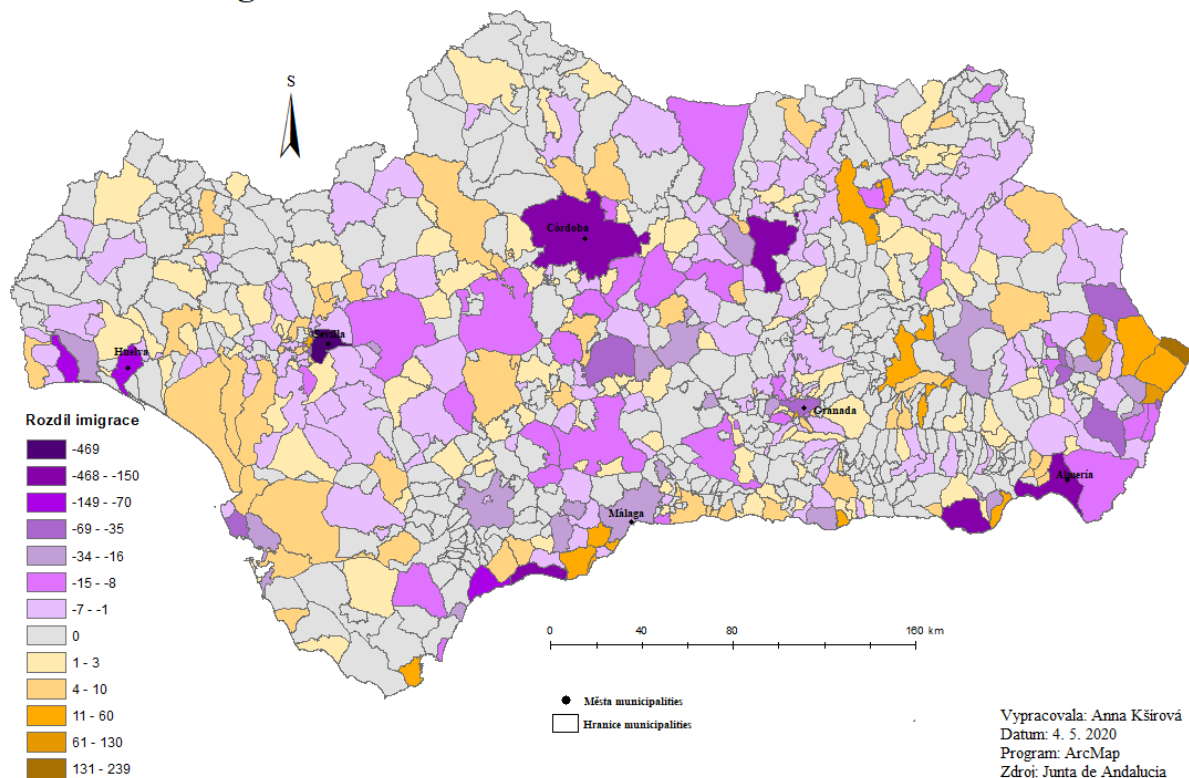
Rozdíl imigrace z Rumunska v obcích Andalusie mezi lety 2010 a 2018

Zdroj: vlastní zpracování s využitím ArcMap dle dat z Junta de Andalucía (2020)

Příloha 22: Rozdíl imigrace z Ekvádoru v municipalities Andalusie (2010 a 2018)

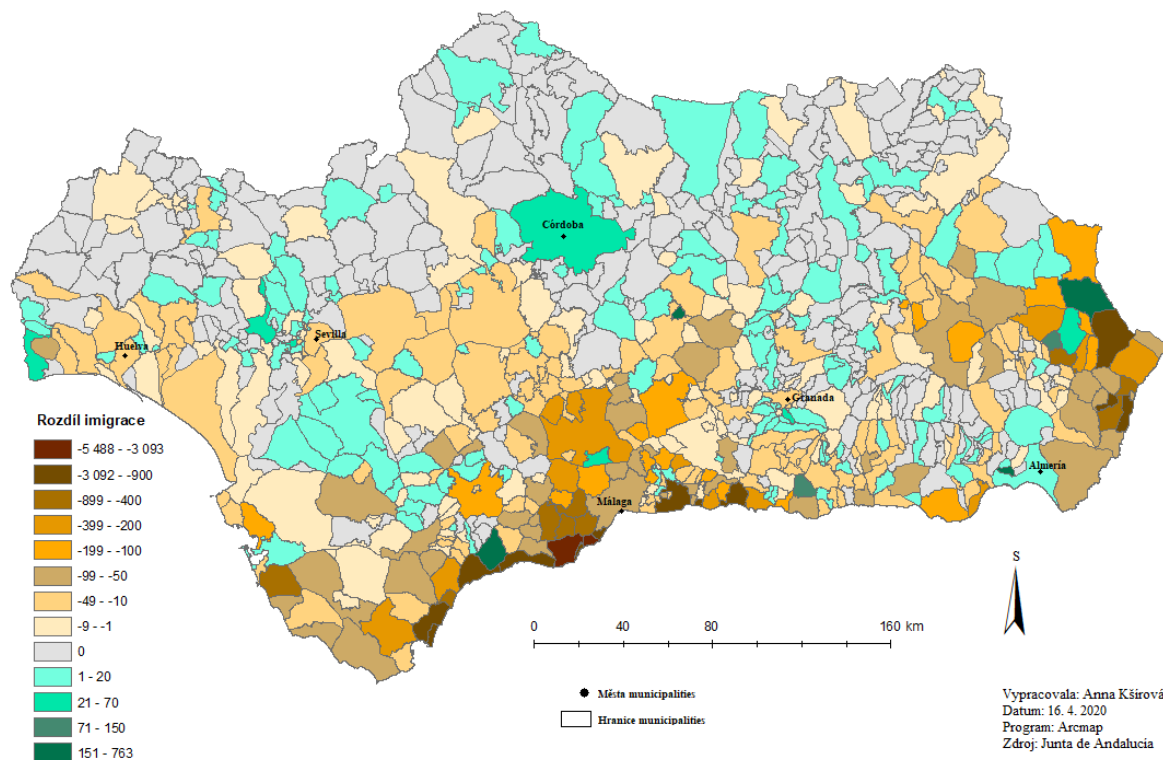
Rozdíl imigrace z Ekvádoru do obcí Andalusie v roce 2010 a 2018

Zdroj: vlastní zpracování s využitím ArcMap dle dat z Junta de Andalucia (2020)

Příloha 23: Rozdíl imigrace ze Spojeného království v municipalitích Andalusie (2010 a 2018)

Rozdíl imigrace ze Spojeného království v obcích Andalusie mezi lety 2010 a 2018

Zdroj: vlastní zpracování s využitím ArcMap dle dat z Junta de Andalucía (2020)

Abstrakt

Kšířová, A. (2020). *Analýza prostorové koncentrace imigrantů v Andalusii a Katalánsku* (Bakalářská práce), Západočeská univerzita v Plzni, Fakulta ekonomická, Česko.

Klíčová slova: imigrace, Andalusie, Katalánsko, obce, prostorová koncentrace, imigranti, země původu

Bakalářská práce se zabývá prostorovou koncentrací imigrantů v Andalusii a Katalánsku. První část práce je zaměřena na teoretické poznatky z přečtené literatury, vysvětlení základních pojmů a případových prací spojených s imigrací. V praktické části dochází ke zpracování sekundárních dat s ohledem na počet imigrantů a jejich prostorovou koncentraci, kdy za zkoumaná období jsou zvoleny roky 2010 a 2018. Tato data jsou získána ze statistických ročenek jednotlivých regionů (idescat.cat, Junta de Andalucía). Cíle práce jsou zaměřeny na zjištění prostorové koncentrace vybraných imigrantů dle země původu v čase. Hlavním zjištěním je vysoká podobnost prostorové koncentrace s ohledem na místa výskytu imigrantů. Jedná se o municipalities v oblasti pobřežního pásu a v oblasti velkých či jinak významných měst.

Abstract

Kšírová, A. (2020). *Analysis of spatial concentration of immigrants in Andalusia and Catalonia* (Bachelor Thesis), University of West Bohemia, Faculty of Economics. Czech Republic.

Key words: immigration, Andalusia, Catalonia, municipality, spatial concentration, immigrants, country of origin

The bachelor thesis deals with the spatial concentration of immigrants in Andalusia and Catalonia. The first part of the thesis is focused on theoretical knowledge from the literature, explanation of basic concepts and case works related to immigration. In the practical part, secondary data are processed with regard to the number of immigrants and their spatial concentration at the years 2010 and 2018. These data are obtained from statistical yearbooks of individual regions (idescat.cat, Junta de Andalucía). The aims of the work are focused on determining the spatial concentration of selected immigrants according to the country of origin over time. The main finding is the high similarity of spatial concentration with respect to the places of occurrence of immigrants. These are municipalities in the area of the coastal strip and in the area of large or otherwise important cities.